

Udskriftsdato: onsdag den 24. juni 2026

2013/1 LSF 35 (Gældende)

Forslag til Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet

Ministerium: Erhvervs- og Vækstministeriet

Journalnummer: Erhvervs- og Vækstmin.

Forslag

til

Lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet

Kapitel 1

Formål

§ 1. Loven har til formål at sikre, at installationer på området for el, vvs og kloak udføres og serviceres korrekt af hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø.

Kapitel 2

Anvendelsesområde

El-området

§ 2. Elektriske installationer for stærkstrøm samt installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, samt servicering af disse installationer og systemer må kun udføres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 9, stk. 1, eller delautorisation efter § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde, jf. dog stk. 3-6.

Stk. 2. De autorisationskrævende arbejder regnes fra og med fast tilkobling til eller frakobling fra elforsyningsanlæg og omfatter faste ledningssystemer, tavler, målere, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel samt fast tilslutning og frakobling af elektriske maskiner og brugsgenstande.

Stk. 3. Virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicere styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, må uanset stk. 1 installere og servicere ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer.

Stk. 4. Virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicere elektriske maskiner og brugsgenstande, må uanset stk. 1 udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på elektriske maskiner og brugsgenstande.

Stk. 5. Tavlefabrikanter må uanset stk. 1 udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på installationstavler.

Stk. 6. Elektriske installationer på skibe, bortset fra husbåde, samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, er ikke omfattet af loven.

§ 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) producenters udførelse af faste elektriske installationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder,
- 2) producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele,
- 3) føring af elkabler af personer, der har gennemført et kursus godkendt af Sikkerhedsstyrelsen og
- 4) udførelse af simple arbejder.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan endvidere fastsætte regler om installation og servicering af ikke-konventionelle el-producerende anlæg og regler om undtagelse fra autorisationskravet for disse anlæg.

Vvs-området

§ 4. Gasinstallationer, der anvender bygas, naturgas, flaskegas, biogas, brint eller lignende brandbare gasser, må kun udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 9, stk. 1, eller delautorisation efter § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde, jf. dog stk. 3.

Stk. 2. De autorisationskrævende arbejder regnes fra og med tilslutning til eller frakobling fra distributionsledninger eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og apparaternes ventilations- og aftrækssystemer.

Stk. 3. Førstegangsindregulering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW, gasdrevne motoranlæg samt installationer med procesudstyr, må dog alene udføres af producenten eller af virksomheder, der har opnået en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter § 11, stk. 1. Servicing af de anlæg, som er nævnt i 1. pkt., må alene udføres af virksomheder, der har opnået en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter § 11, stk. 1.

Stk. 4. Gasinstallationer på skibe, bortset fra husbåde, og i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, samt gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer er ikke omfattet af loven.

§ 5. Vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger må kun udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 9, stk. 1, eller delautorisation efter § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde.

Stk. 2. Vandinstallationer regnes fra og med tilslutning til og frakobling fra forsyningsledning og omfatter hele installationen inklusiv armaturer og installationsgenstande, medmindre tilslutningen sker til et forsyningsanlæg for en enkelt privat forbruger.

Stk. 3. Vand- og afløbsinstallationer på skibe, bortset fra husbåde, samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, er ikke omfattet af loven.

§ 6. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) arbejder, som personale ansat hos gasleverandører eller vandforsyningsvirksomheder udfører inden for deres forsyningsområde samt arbejder, som personale ansat i vandselskaber samt personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, udfører inden for vandselskabets forsyningsområde som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for distributions- eller vandforsyningsledninger,
- 2) producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele,
- 3) føring af vandrør af personer, der har gennemført et kursus godkendt af Sikkerhedsstyrelsen og
- 4) udførelse af simple arbejder.

Kloakområdet

§ 7. Afløbsinstallationer og afløbsanlæg i jord til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord og dertil hørende kloakledninger må kun udføres og repareres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslaget § 9, stk. 1.

Stk. 2. De autorisationskrævende arbejder regnes fra og med tilslutningen til hovedkloak og omfatter stikledninger, anlæg til rensning af spildevand og anlæggenes afløbsledninger, nedslivningsanlæg til regnvand, regnvandsledninger tilsluttet offentligt regnvandssystem, tryk- og vakuumafløbssystemer, samletanke samt bygnings- og omfangsdræn.

§ 8. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for

- 1) arbejder, som personale ansat i vandselskaber samt personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, udfører inden for vandselskabets forsyningsområde ved afløbsinstallationer, som er tilsluttet vandselskabets hovedkloak, eller arbejder, som den, der er ansvarlig for en hovedkloak, ved eget personale udfører ved installationer, som er tilsluttet denne hovedkloak, som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for hovedkloakken, og
- 2) udførelse af simple arbejder.

Kapitel 3

Autorisation og godkendelse

Autorisation

§ 9. Sikkerhedsstyrelsen meddeler autorisation til elinstallatørvirksomheder, jf. § 2, stk. 1, til vvs-installatørvirksomheder, jf. § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, og til kloakmestervirksomheder, jf. § 7, stk. 1, når ansøgeren har dokumenteret, at

- 1) der i virksomheden er en eller flere fagligt ansvarlige, som er godkendt i henhold til § 14, stk. 1, inden for det fagområde, der ansøges om autorisation til, og som er tilknyttet virksomheden som ansat, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller i et kommanditselskab,
- 2) virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem, jf. § 20,
- 3) virksomheden ikke er under konkursbehandling eller likvidation,
- 4) virksomheden har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, og
- 5) der er indbetalt gebyr, jf. § 18.

Stk. 2. Virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller vedkommende selv inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og gasmateriel, den tidligere gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen fører et register over autorisationer. Virksomheder, der er autoriseret i henhold til stk. 1, opføres i registret. Registret er offentligt tilgængeligt på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

§ 10. Sikkerhedsstyrelsen meddeler delautorisation til at udføre arbejde på en afgrænset del af autorisationsområdet beskrevet i § 2, stk. 1, § 4, stk. 1, og § 5, stk. 1, når betingelserne i § 9 er opfyldt.

Stk. 2. Virksomheder, der er delautoriserede i henhold til stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister, jf. § 9, stk. 3, med angivelse af hvilke arbejder, delautorisationen omfatter.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om hvilke afgrænsede arbejdsområder, der kan ansøges om delautorisation til.

Virksomhedsgodkendelse på gasområdet

§ 11. Sikkerhedsstyrelsen meddeler en virksomhed en virksomhedsgodkendelse på gasområdet til at udføre førstegangsindregulering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW, gasdrevne motoranlæg samt installationer med procesudstyr, når betingelserne i § 9 er opfyldt, jf. dog stk. 2. Virksomhedsgodkendelsen giver samtidig virksomheden ret til at servicere den type anlæg, som godkendelsen omfatter.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan ud fra en konkret vurdering af de samlede faglige kompetencer i virksomheden meddele godkendelse efter stk. 1, selv om virksomhedens fagligt ansvarlige ikke er godkendt i henhold til § 14, stk. 1.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om hvilke faglige kvalifikationer den fagligt ansvarlige og de udførende medarbejdere skal være i besiddelse af, for at virksomheden kan meddeles en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Stk. 4. Virksomheder, der er godkendt i henhold til stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister, jf. § 9, stk. 3, med angivelse af hvilke arbejder, godkendelsen omfatter.

Udøvelse af virksomheden

§ 12. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om

- 1) udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet,
- 2) den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden,

- 3) kompetencekrav til medarbejdere, der udfører autorisationskrævende arbejde hos autoriserede kloakmestervirksomheder, og
- 4) emner, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, der er omfattet af autorisationskrav i medfør af denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

§ 13. Virksomheden skal sikre, at den fagligt ansvarlige, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, har de beføjelser, som er nødvendige for, at den fagligt ansvarlige kan varetage sine opgaver.

Stk. 2. Såfremt den fagligt ansvarlige er tilknyttet virksomheden som ansat, skal vedkommende være ansat med et opsigelsesvarsel på minimum 3 måneder efter 6 måneders ansættelse.

Godkendelse som fagligt ansvarlig

§ 14. Godkendelse som fagligt ansvarlig på el-, vvs- og kloakområdet meddeles af Sikkerhedsstyrelsen, når det er dokumenteret, at

- 1) ansøgeren har bestået en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde, jf. dog stk. 3,
- 2) ansøgeren er myndig, ikke er under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7, og
- 3) der er indbetalt gebyr, jf. § 18.

Stk. 2. Ansøgeren skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt vedkommende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og gasmateriel, den tidligere gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Stk. 3. Stk. 1, nr. 1, gælder ikke for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv.

§ 15. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om

- 1) hvilke opgaver den fagligt ansvarlige i autoriserede virksomheder og virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har,
- 2) kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig,
- 3) administration af de kompetencegivende prøver på vvs- og kloakområdet samt gasområdet i øvrigt, herunder gebyrer for deltagelse i prøverne og
- 4) udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig inden for el-, vvs- og kloakområdet på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder om forbud mod midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, for personer, som ikke opfylder kvalifikationskravene.

Afslag

§ 16. Uanset betingelserne i §§ 9-11 og 14 for at opnå autorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet eller godkendelse som fagligt ansvarlig er opfyldt, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele afslag i følgende tilfælde:

- 1) Såfremt ansøgeren i udlandet er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte, jf. dog stk. 2.
- 2) Såfremt ansøgeren i stilling eller hverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, jf. dog stk. 2.

Stk. 2. Stk. 1, nr. 1 og 2, gælder ikke for personer fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som er lovligt etablerede i deres hjemland, og som anmelder midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv.

Stk. 3. Ved afslag efter stk. 1, nr. 1, finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

Dispensation

§ 17. Sikkerhedsstyrelsen kan i særlige tilfælde dispensere fra de betingelser, der er nævnt i § 9, stk. 1, nr. 1-4, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, og § 14, stk. 1, nr. 1 og 2.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til dispensation fra kravet i § 9, stk. 1, nr. 1.

Gebyr

§ 18. Sikkerhedsstyrelsen opkræver gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet og godkendelse som fagligt ansvarlig.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om størrelsen og opkrævningen af gebyrerne i stk. 1.

Kapitel 4

Oplysningspligt

§ 19. En autoriseret eller godkendt virksomhed, jf. §§ 9-11, skal straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når virksomheden får en ny fagligt ansvarlig tilknyttet. Virksomheden skal endvidere straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når den fagligt ansvarlige fratræder, eller virksomheden ved, at den fagligt ansvarlige vil være fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

Stk. 2. En autoriseret eller godkendt virksomhed, jf. §§ 9-11, skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelse af autorisation eller godkendelse.

Kapitel 5

Kvalitetsledelsessystemet

§ 20. En virksomhed, der ansøger om autorisation eller godkendelse efter §§ 9-11, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem. Kvalitetsledelsessystemet skal rette sig mod den del af virksomhedens forretningsgrundlag, der vedrører det autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Kvalitetsledelsessystemet skal godkendes og løbende efterprøves af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans, jf. dog stk. 5.

Stk. 2. Virksomheden afholder omkostningerne i forbindelse med godkendelse og efterprøvning af virksomhedens kvalitetsledelsessystem.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om

- 1) det i stk. 1 nævnte kvalitetsledelsessystems indhold, omfang, godkendelse og efterprøvning,
- 2) undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet,
- 3) ekstraordinær efterprøvning i tilfælde, hvor virksomheden har udvist forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejde,
- 4) godkendelse af kontrolinstanser til at udføre opgaver efter stk. 1 og efterprøvning af de godkendte kontrolinstanser, og
- 5) kontrolinstanser, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv

2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

Stk. 4. En virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsledelsessystem, der vedrører arbejder, som virksomheden udfører i Danmark, og som kan godkendes efter regler fastsat i medfør af stk. 3, nr. 1, eller et system, der kan sidestilles hermed.

Stk. 5. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om akkreditering af kontrolinstanser, herunder om at den enkelte kontrolinstans afholder omkostningerne i forbindelse med akkreditering og efterprøvning af sine kompetencer og sit kvalitetsledelsessystem. Et krav om akkreditering træder i stedet for kravet om Sikkerhedsstyrelsens godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser.

Kapitel 6

Bortfald og tilbagekaldelse

Bortfald

§ 21. En autorisation eller en godkendelse udstedt i medfør af §§ 9-11 bortfalder, når virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører, eller virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, eller den fagligt ansvarlige er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

§ 22. En godkendelse som fagligt ansvarlig udstedt i medfør af § 14 bortfalder, når personen ikke længere opfylder betingelsen i § 14, stk. 1, nr. 2.

Tilbagekaldelse

§ 23. Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet udstedt i medfør af §§ 9-11, når

- 1) virksomheden har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved udførelsen af installationsarbejder, herunder ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter,
- 2) kontrolinstansen ikke kan godkende kvalitetsledelsessystemet endeligt, eller den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet eller den ekstraordinære efterprøvning i henhold til regler fastsat i medfør af § 20, stk. 3, nr. 3, viser grove mangler i egenkontrollen,
- 3) virksomheden ikke længere har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, eller
- 4) betingelserne for autorisationen eller virksomhedsgodkendelsen på gasområdet i øvrigt ikke længere er opfyldt.

Stk. 2. En afgørelse om tilbagekaldelse efter stk. 1 kan af den virksomhed, som er afgørelsens adressat, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen anlægger uden unødigt ophold sag mod virksomheden nævnt i stk. 2 i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse efter stk. 1 har opsættende virkning. Retten kan dog ved kendelse bestemme, at den pågældende virksomhed under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som autoriseret eller med virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Kapitel 7

Påbud

§ 24. Såfremt en virksomhed, der udfører elektriske arbejder i henhold til § 2, stk. 3-5, eller i henhold til regler fastsat i medfør af § 3, stk. 1, nr. 1-2, eller stk. 2, eller en virksomhed, der udfører gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i henhold til regler fastsat i medfør af § 6, nr. 2, groft eller gentagne gange overtræder krav i stærkstrømsbekendtgørelsen, gasreglementet eller regler om vand- og afløbsinstallationer eller øvrige sikkerhedskrav, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde virksomheden at lade sådanne arbejder udføre af en autoriseret virksomhed.

Stk. 2. Hvis forudsætningerne for påbuddet, jf. stk. 1, ændrer sig, kan virksomheden anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes.

Stk. 3. En afgørelse om påbud efter stk. 1 kan af den virksomhed, som er afgørelsens adressat, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen senest 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed.

Stk. 4. Sikkerhedsstyrelsen anlægger uden unødigt ophold sag mod virksomheden nævnt i stk. 3 i den borgerlige retsplejes former.

Stk. 5. Anmodning om sagsanlæg efter stk. 3 har opsættende virkning. Retten kan bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Kapitel 8

Annoncering mv.

§ 25. En virksomhed, der ikke har opnået autorisation efter § 9 eller § 10 eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter § 11, eller hvis autorisation eller godkendelse er bortfaldet eller tilbagekaldt, må ikke ved annoncering eller på anden måde foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at virksomheden har autorisation eller godkendelse.

Kapitel 9

Kontrol

§ 26. Sikkerhedsstyrelsen fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov overholdes.

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af tilsynet efter stk. 1.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet fortsat er opfyldt.

§ 27. Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Sikkerhedsstyrelsen har endvidere, hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til ejendomme og lokaliteter, hvorfra virksomheder omfattet af loven driver virksomhed. Hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, har Sikkerhedsstyrelsen tillige med samtykke fra den berørte borger eller virksomhed adgang til andre offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

Stk. 2. Politiet yder om fornødent Sikkerhedsstyrelsen bistand hertil.

§ 28. I forbindelse med indberetninger, som er krævet i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler fastsat i medfør heraf, skal netvirksomheder for elforsyning kontrollere,

at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

§ 29. I forbindelse med indberetninger og i forbindelse med tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og gasmateriel eller regler fastsat i medfør heraf, skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

§ 30. En netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller i regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til § 23, stk. 1.

Kapitel 10

Administration

§ 31. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet, godkendelse som fagligt ansvarlig og andre ansøgninger i medfør af loven.

§ 32. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af denne lov eller af regler udstedt i medfør af denne lov, skal foregå digitalt.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur el.lign.

Stk. 3. En digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

§ 33. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Sikkerhedsstyrelsen som afsender.

§ 34. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af denne lov, som indeholder krav til virksomheder mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Stk. 2. Erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, kan fås.

Stk. 3. Erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, jf. stk. 1, skal være gældende, selv om de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 11

Klageadgang

§ 35. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller efter regler udstedt i medfør af denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

Stk. 2. Afslag på ansøgning om autorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet og godkendelse som fagligt ansvarlig, som er begrundet i de forhold, der er nævnt i § 16, stk. 1, nr. 2, kan dog indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

§ 36. Med bøde straffes den, der

- 1) uden at være berettiget dertil udfører arbejde, som kræver autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet, jf. § 2, § 4, § 5 og § 7,
- 2) med forsæt eller grov uagtsomhed lader arbejde, som kræver autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet, jf. § 2, § 4, § 5 og § 7, udføre af en virksomhed eller en person, der ikke efter denne lov er berettiget dertil,
- 3) overtræder § 13, stk. 1,
- 4) undlader at give meddelelse efter § 19, stk. 1, 1. pkt.,
- 5) overtræder påbud i henhold til § 24, stk. 1,
- 6) overtræder § 25 eller
- 7) tilsidesætter oplysningspligten i § 26, stk. 2.

Stk. 2. Det kan i regler fastsat i medfør af § 3, § 6, § 8, § 12 og § 15 fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Stk. 3. Ved udmåling af straffen efter stk. 1 og 2 skal der lægges særlig vægt på, om overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø, og om overtrædelsen er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne.

§ 37. Der kan pålægges selskaber mv. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.

Kapitel 13

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttræden

§ 38. Loven træder i kraft den 31. marts 2014.

Stk. 2. Lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 8. december 2003 ophæves.

§ 39. Regler udstedt i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 8. december 2003 med senere ændringer, og i medfør af § 6, § 7, stk. 7 og 8, § 9, stk. 6, og § 24, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

Overgangsbestemmelser

§ 40. Virksomhedsautorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Stk. 2. Godkendelser som kompetente virksomheder meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en delautorisation, en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, bortfalder eller tilbagekaldes.

Stk. 3. Personligt autoriserede og teknisk ansvarlige personer, som er tilknyttet de autoriserede eller godkendte virksomheder ved lovens ikrafttræden, registreres som virksomhedernes fagligt ansvarlige.

Stk. 4. Lovens § 12, nr. 1, § 13, § 15, nr. 1, § 17, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 26, § 27, § 31, § 32, § 33, § 35, § 36 og § 37 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser som nævnt i stk. 1-2.

§ 41. Personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en godkendelse som fagligt ansvarlig eller bortfalder.

Stk. 2. Lovens § 22 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser som nævnt i stk. 1.

§ 42. Virksomheder, som ved lovens ikrafttræden er tilsluttet en særlig tilsynsordning efter bestemmelsen i § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer, eller tidligere gældende regler om den særlige tilsynsordning, skal inden den 1. marts 2016 opfylde kravet i lovens § 9, stk. 1, nr. 2.

Ændringer i anden lovgivning

§ 43. I lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 1382 af 20. december 2004, § 1 i lov nr. 1601 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 375 af 27. maj 2008, § 3 i lov nr. 364 af 13. maj 2009 og § 57 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»Lov om gasinstallationer og gasmateriel«.

2. § 1 affattes således:

»§ 1. Loven skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier.«

3. § 2, *stk. 1, nr. 3 og 4, kapitel 2, kapitel 3 og kapitel 4*, ophæves.

4. I § 15, *stk. 2*, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) Bestemmelser om gaskvaliteter.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 9 og 10.

5. § 19, *stk. 2*, affattes således:

»*Stk. 2.* Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.«

6. I § 20 udgår »§ 9, *stk. 1 og 2*, og«.

7. § 23, *stk. 1, 1. pkt.*, ophæves.

8. I § 23, *stk. 1, 2. pkt.*, udgår »tillige«.

9. § 23, *stk. 2 og 3*, § 23 a, § 24, *stk. 3*, § 24 a, 2. og 3. *pkt.*, og § 25, *stk. 1, nr. 1 og 2*, ophæves.

10. I § 25, *stk. 1, nr. 3*, udgår »§ 14 og« og », eller § 23 a, 1. *pkt.*«.

§ 44. I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. § 24 b, stk. 3, nr. 1, affattes således:

»1) Virksomheden er autoriseret elinstallatørvirksomhed eller autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller godkendt kompetent virksomhed efter lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet, eller«.

§ 45. I lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 15. februar 2013, foretages følgende ændringer:

1. § 4 a, stk. 4, ophæves.

2. § 22, stk. 2, ophæves, og i stedet indsættes:

»Stk. 2. Straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på personer, der udarbejder elinstallationsrapporter.«

Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens 5. kapitel.«

Færøerne og Grønland

§ 46. Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Den overordnede baggrund for lovforslaget
3. Hovedpunkterne i lovforslaget
 - 3.1. Virksomhedsautorisationsordningen
 - 3.2. Den fagligt ansvarlige
 - 3.3. Et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem
 - 3.4. Delautorisation
 - 3.5. Krav om faglige kvalifikationer til de udførende medarbejdere på vvs-området
 - 3.6. Den særlige tilsynsordning
 - 3.7. Bibeskæftigelsesautorisationen
 - 3.8. Regelforenkling på vvs-området
 - 3.9. Kommunernes kontrolforpligtelse
 - 3.10. En mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse
 - 3.11. Skærpelse af straffebestemmelser
4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
6. Administrative konsekvenser for borgere
7. Miljømæssige konsekvenser
8. Forholdet til EU-retten
9. Hørte myndigheder og organisationer mv.
10. Sammenfattende skema

1. Indledning

Med lovforslaget foreslås det at indføre en ny fælles autorisationsordning på el-, vvs- og kloakområdet. Lovforslaget fremsættes som led i regeringens konkurrencepolitiske udspil.

Det er hensigten at skabe en mere moderne og fremtidssikret autorisationsordning med mindre detailregulering af virksomhederne. Virksomhederne får større frihedsgrader og mere fleksibilitet med hensyn til at organisere det autorisationskrævende arbejde, uden at der gås på kompromis med sikkerheden ved installationerne.

Det foreslås samtidig, at der indføres mulighed for delautorisation på el-området, således at flere virksomheder kan få adgang til at udføre el-arbejde. Herved kan der opstå nye markeder, øget produktivitet og større konkurrence til gavn for forbrugerne. Muligheden for at opnå delautorisation vil betyde, at flere virksomheder fremover kan udføre flere opgaver for forbrugeren fra start til slut. Samtidig vil muligheden for delautorisation skabe et grundlag for løbende opkvalificering af virksomhedernes ansatte, hvis forslaget understøttes af nye og fleksible veje til de nødvendige kompetencer.

Samlet set vil det betyde, at virksomhederne får mulighed for at dyrke nye forretningsområder, og at faglærte hurtigere kan få et uddannelsesløft.

Det foreslås, at der også på vvs-området indføres mulighed for delautorisation. På vvs-området vil

denne mulighed erstatte den eksisterende mulighed for at opnå godkendelse som kompetent virksomhed på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialiseret område inden for gasarbejde.

Forslaget lægger op til en virksomhedsautorisationsordning med forenkede krav til virksomhedernes egenkontrol, hvor der kun stilles krav, der har betydning for sikkerheden. Det vil i højere grad være op til virksomhederne selv, hvordan de vil håndtere en række forhold, som ikke direkte relaterer sig til sikkerheden ved installationerne.

Der lægges endvidere op til en mindre regelforenklings på vvs-området, idet det foreslås, at der indføres visse undtagelser fra autorisationskravet i forbindelse med producenters forberedelse af visse installationer ved fremstilling af bygningsdele. Det foreslås endvidere, at forbrugerne får adgang til at udføre mindre arbejder på flaskegas-området.

Det eksisterende sikkerhedsniveau fastholdes, fordi autorisationsordningen fortsat er baseret på tre grundlæggende krav til virksomhederne om de rette kompetencer, om egenkontrol og om tredjeparts kontrol. Samtidig lægges der op til skærpede sanktioner for systematisk overtrædelse af reglerne og overtrædelser, som medfører fare for sikkerhed, sundhed og miljø.

Lovforslaget skal erstatte lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 8. december 2003 med senere ændringer, og bestemmelserne om autorisation mv. i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer.

2. Den overordnede baggrund for lovforslaget

Et af initiativerne i regeringens konkurrencepolitiske udspil er en modernisering af autorisationsordningerne på el-, vvs- og kloakområdet, så der opstår nye markeder, øget konkurrence i de hjemmemarkedsorienterede erhverv og en lettelse af de administrative byrder for virksomhederne.

Moderniseringen af autorisationsordningerne skal styrke fleksibiliteten, konkurrencen og produktiviteten til gavn for både virksomhederne og forbrugerne, uden at der bliver gået på kompromis med sikkerheden.

3. Hovedpunkterne i lovforslaget

3.1. Autorisationsordningen

I dag er autorisationsordningerne på el-, vvs- og kloakområdet reguleret af to love. På el-området reguleres autorisationsordningen af lov om autorisation af elinstallatører mv. Ordningen er en kombineret person- og virksomhedsautorisationsordning, hvor det er et krav for at få en virksomhedsautorisation, at der i virksomheden er en person, som har en personlig autorisation som elinstallatør. Autorisation til virksomheden og til personen udstedes samtidig. På vvs- og kloakområdet reguleres autorisationen af lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Ordningen er en virksomhedsautorisationsordning, hvor det er et krav for at få en autorisation, at der i virksomheden er en godkendt teknisk ansvarlig person. Når Sikkerhedsstyrelsen udsteder autorisation til virksomheden, godkendes den teknisk ansvarlige person samtidig.

På begge områder gælder, at autorisation af virksomheden og autorisation henholdsvis godkendelse af den tilknyttede person er gensidigt afhængige. Det betyder, at den personlige autorisation eller godkendelsen som teknisk ansvarlig bortfalder, hvis personen fratræder sin stilling i virksomheden. På el-området har den personligt autoriserede elinstallatør et særligt personligt strafansvar. Dette strafansvar gælder i forbindelse med den personligt autoriserede elinstallatørs manglende instruktion og tilsyn med udførelse af autorisationskrævende arbejde, samt hvis der tages ansvar for arbejde udført af personer, der ikke er ansat i virksomheden. Tilsvarende gælder, hvis den personligt autoriserede undlader at foretage gen-

nemgang af en installation, i tilfælde hvor virksomheden overtager færdiggørelsen af installationen efter dispensation fra Sikkerhedsstyrelsen. Reglen om det særlige personlige strafansvar er fastsat i en bekendtgørelse. I praksis afhænger det af den konkrete sag, om det er den personligt autoriserede elinstallatør, elinstallatørvirksomheden eller begge, der straffes, når de tekniske regler for udførelse af elinstallationer er overtrådt. Den teknisk ansvarlige person på vvs- og kloakområdet har ikke et tilsvarende særligt strafansvar. Udgangspunktet er derfor, at det er virksomheden, der i overensstemmelse med generelle strafferetlige principper er strafsubjekt. Det betyder, at det økonomiske og det faglige ansvar er samlet hos virksomheden.

Tilstedeværelsen af en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person i virksomheden skal blandt andet sikre, at virksomheden besidder de nødvendige faglige kompetencer. Herudover stilles der som betingelse i begge ordninger, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem. Kvalitetsstyringssystemet skal være godkendt og skal løbende efterprøves af en uafhængig tredjepartskontrol. Denne kontrol foretages af en kontrolinstans, som Sikkerhedsstyrelsen har godkendt.

På vvs-området er der i dag mulighed for at få en godkendelse som kompetent virksomhed. En sådan godkendelse giver virksomheden adgang til at udføre arbejder på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialiseret område inden for gasarbejder. En sådan godkendelse er ligeledes betinget af, at virksomheden har en godkendt teknisk ansvarlig person, og at virksomheden har et godkendt kvalitetsstyringssystem.

Det foreslås, at der indføres én samlet autorisationsordning for el-, vvs- og kloakområdet. Ordningen baseres fortsat på de tre grundlæggende krav til virksomhederne om de rette kompetencer ved ansættelse af en fagligt ansvarlig, om egenkontrol i form af et kvalitetsledelsessystem og om tredjeparts kontrol, der godkender og efterprøver virksomhedens kvalitetsledelsessystem. Den foreslåede ordning er således en virksomhedsautorisationsordning, hvor virksomheden har det fulde ansvar for udførelsen af arbejdet. Det betyder, at den personlige autorisation og det særlige personlige strafansvar på el-området ikke foreslås videreført.

I forlængelse heraf foreslås der tillige en justering i forhold til det strafansvar, som der efter lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 15. februar 2013, gælder for de personer hos autoriserede elinstallatørvirksomheder, som udarbejder elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Efter § 4 a, stk. 4, i den gældende lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v. er det fastsat, at visse af straffelovens bestemmelser om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv (§§ 144, 150, 152 og 155-157) finder tilsvarende anvendelse på personer, der udarbejder elinstallationsrapporter. Det er således bl.a. strafbart for de pågældende at gøre sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i hvervets udførelse eller i overholdelse af de pligter, som hvervet medfører, jf. straffelovens § 157.

Strafansvaret efter § 4 a, stk. 4, gælder alene for fysiske personer, og det er således ikke muligt i dag at gøre en autoriseret elinstallatørvirksomhed, som har status af juridisk person (f.eks. et aktie- eller anpartsselskab), strafferetligt ansvarlig for udarbejdelsen af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Et eventuelt strafansvar vil således i dag alene kunne rettes mod de ansatte mv., som har stået for udarbejdelsen af elinstallationsrapporter for virksomheden.

For at sikre parallelitet i forhold til mulighederne for at pålægge autoriserede elinstallatørvirksomheder strafansvar, uanset om det gælder virksomhedens arbejde med elinstallationsrapporter eller andet arbejde, som virksomheden er autoriseret til at udføre, foreslås det, at der i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom indføres mulighed for at pålægge juridiske personer strafansvar i forbindelse med udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. I overensstemmelse med de almindelige regler for juridiske persons strafansvar i straffelovens kapitel 5 vil der således også i

forhold til autoriserede elinstallatørvirksomheders udarbejdelse af elinstallationsrapporter blive mulighed for at holde virksomheden som sådan strafferetligt ansvarlig for det arbejde, der udføres.

Om de medarbejdere, der har udarbejdet den eller de konkrete elinstallationsrapporter, som begrundes strafansvaret for elinstallatørvirksomheden, også vil kunne straffes afhænger af de almindelige strafferetlige regler om valg af ansvarssubjekt. Denne retsstilling svarer til, hvad der efter lovforslaget i øvrigt vil gælde i forhold til strafansvar for medarbejdere i autoriserede elinstallatørvirksomheder.

3.2. Den fagligt ansvarlige

Godkendelsen

Efter de gældende regler skal der ansøges om personlig autorisation eller godkendelse som teknisk ansvarlig person i en bestemt virksomhed samtidig med, at virksomheden søger om virksomhedsautorisation.

For at få en personlig autorisation eller en godkendelse som teknisk ansvarlig skal personen efter de gældende regler have bestået en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kompetencegivende prøve inden for sit fag. Hvis det er mere end 5 år siden, at ansøgeren bestod prøven, skal det dokumenteres, at ansøgeren har haft mindst 1 års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, det såkaldte forældelseskrav.

På el-området er der endvidere fastsat et praksiskrav. Praksiskravet gælder personer med anden uddannelsesmæssig baggrund end elektriker og indebærer, at personen i sammenlagt mindst et år skal have været beskæftiget med praktisk arbejde, som kræver autorisation, og under ansvar af en autoriseret elinstallatør. Eksempelvis er maskinmestre og elingeniører omfattet af praksiskravet. Da alle ansøgere som nævnt skal have bestået en kompetencegivende prøve, som Sikkerhedsstyrelsen har godkendt, foreslås det, at praksiskravet ikke videreføres. Det vil betyde, at det bliver langt mere fleksibelt for den enkelte ansøger at opnå de kompetencer, der er nødvendige for at kunne bestå autorisationsprøven. Det afgørende bliver således, om man kan bestå prøven.

Som nævnt er den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig person knyttet til virksomhedens autorisation. Det betyder, at hvis den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skifter ansættelsessted, skal den pågældende efter de gældende regler indsende ansøgning og dokumentation til Sikkerhedsstyrelsen for at opnå ny personlig autorisation henholdsvis ny godkendelse som teknisk ansvarlig i den nye virksomhed.

Med lovforslaget lægges der op til en ordning, hvor der kan opnås godkendelse som fagligt ansvarlig, når den godkendte kompetencegivende prøve er bestået, og kravene om at være myndig og ikke under værgemål er opfyldt. Personen har herefter godkendelsen som fagligt ansvarlig på ubestemt tid, medmindre den bortfalder, fordi personen ikke længere er myndig eller er kommet under værgemål eller samværgemål, eller frakendes efter reglerne i straffelovens § 79. Godkendelsen er således ikke knyttet sammen med virksomhedens autorisation, som tilfældet er efter de gældende regler. Dermed er forældelseskravet ikke længere relevant, og det videreføres derfor ikke i lovforslaget.

Virksomhederne får dermed ansvaret for, at den person, der ansættes som fagligt ansvarlig, har eller får den relevante faglige kompetence i forhold til virksomhedens behov, og at vedkommendes faglige kompetenceudvikling løbende sikres. Dermed kan en person, der har bestået den godkendte kompetencegivende prøve for mere end 5 år siden, ansættes som fagligt ansvarlig, såfremt virksomheden vurderer, at vedkommende har den fornødne faglige kompetence i forhold til virksomhedens autorisationsområde, og såfremt virksomheden sørger for den faglige ajourføring. Kravet om mindst 1 års praktisk erfaring over en 5-årig periode må på mange måder anses for ufleksibelt i forhold til de mange alternative muligheder, der eksisterer, for at holde sig ajour med den seneste tekniske og juridiske viden. Virksomhederne kan sikre deres medarbejdere den fornødne viden på mange forskellige måder, herunder ved koncentrerede kursusforløb, sidemandsoplæring og lignende.

Godkendelsen som fagligt ansvarlig skal således ses som udtryk for, at personen på ansøgningstidspunktet overholder lovens krav. Det vil sige, at vedkommende har de fornødne faglige kvalifikationer dokumenteret ved en bestået prøve, at vedkommende er myndig og ikke under værgemål, samt at vedkommende ikke har været straffet for alvorlige overtrædelser af autorisationslovgivningen eller installationslovgivningen de seneste tre år.

Forslaget lægger ikke op til, at kravene til de fagligt ansvarliges ajourføring svækkes. Det vil derimod i højere grad end hidtil være op til virksomheden at vurdere, hvilket behov for efteruddannelse den fagligt ansvarlige har samt at sørge for, at den pågældende bliver fagligt ajourført. Dermed gøres systemet mere fleksibelt samtidig med, at den faglige ajourføring i langt højere grad end hidtil kan målrettes den enkelte virksomheds behov og eventuelle faglige specialisering.

Tilknytningen til virksomheden

I de gældende autorisationsregler på el-, vvs- og kloakområdet er der en række krav til den personligt autoriseredes henholdsvis den teknisk ansvarliges tilknytning til virksomheden. Kravene skal blandt andet sikre, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige har adgang til at varetage sine opgaver. Efter de gældende regler skal vedkommende være ansat i minimum 30 timer pr. uge i virksomheden.

Baggrunden for dette krav er et ønske om at sikre, at den personligt autoriserede eller teknisk ansvarlige også reelt er til stede i virksomheden på en måde, der gør det muligt at tage ansvar for det autorisationskrævende arbejde og herunder at give instruktion til medarbejderne i udførelse af dette arbejde og føre tilsyn med arbejdet.

Det forudsættes også i de gældende regler, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige har ledelsesmæssige beføjelser og dispositionsret over det autorisationskrævende arbejde. Det er en betingelse, at den pågældende er ansat med et opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand.

Kravet om ledelsesmæssige beføjelser blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige kan optræde som leder og også reelt har den nødvendige adgang til at kunne varetage sine opgaver.

Kravet om et særligt opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede eller teknisk ansvarlige har en varig tilknytning til virksomheden.

Med lovforslaget skal den fagligt ansvarlige fortsat med sine faglige kompetencer være en del af fundamentet for den tekniske sikkerhed ved de udførte installationer. Den pågældende skal derfor være til stede i virksomheden for at sikre, at opgaverne bemannes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn. Samtidig skal virksomheden tildele den fagligt ansvarlige beføjelser, der sætter den pågældende i stand til at varetage sine opgaver. Lovforslaget lægger derfor op til, at kravet om, at den fagligt ansvarlige skal være tilknyttet virksomheden i et bestemt antal timer ugentligt, videreføres. Lovforslaget lægger endvidere op til, at den fagligt ansvarlige skal sikres de nødvendige beføjelser i virksomheden, og at den fagligt ansvarlige skal have et fastsat opsigelsesvarsel.

Opgaverne

Som det er tilfældet i dag, vil den fagligt ansvarlige blandt andet have til opgave at sikre, at opgaverne bemannes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse. Det overordnede ansvar for bemanning, instruktion og tilsyn vil være virksomhedens. Virksomheden skal således påtage sig det fulde ansvar, som det også er tilfældet på vvs- og kloakområdet i dag. Den fagligt ansvarliges opgaver vil som i dag blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagens § 15, nr. 1.

3.3. Et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem

Efter de gældende regler er der på både el-, vvs- og kloakområdet krav om, at virksomhederne skal etablere og anvende et kvalitetsstyringssystem, men der stilles i dag forskellige krav til systemerne på el-området i forhold til systemerne på vvs- og kloakområdet. Omfanget af kvalitetsstyring varierer alt efter hvilket arbejdsområde, virksomheden har, og afhænger også af virksomhedens størrelse. De nærmere regler om, hvordan virksomhederne skal udforme deres kvalitetsstyringssystemer, er fastsat i to bekendtgørelser. Kvalitetsstyringssystemerne har til formål at sikre, at de tekniske krav til udførelse af installationsarbejde overholdes, og at installationerne udføres sikkerhedsmæssigt korrekt.

Det foreslås, at der fremover stilles krav om, at virksomhederne anvender et godkendt kvalitetsledelsessystem, som skal være fælles for alle virksomheder, der har autorisation på el-, vvs- og kloakområdet, og for virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

På el-området blev kravet til virksomhederne om at anvende et kvalitetsstyringssystem indført i 2000. I de første år var det udelukkende virksomhederne selv, der var ansvarlige for systemets korrekte udformning, implementering og vedligeholdelse. Ved en lovændring i 2006 blev der indført krav om den såkaldte tredjepartskontrol, og reglerne trådte i kraft den 1. januar 2008. Herefter skal virksomhedens kvalitetsstyringssystem godkendes og løbende efterprøves af en uafhængig tredjepart – det vil sige en kontrolinstans, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Kontrolinstansen skal hvert andet år ved besøg i virksomheden efterprøve, om virksomheden efterlever sit kvalitetsstyringssystem.

På vvs- og kloakområdet blev der ved en ændring af lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger i 2000 indført krav om, at virksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem. Det har fra begyndelsen været et krav på disse områder, at virksomhedens kvalitetsstyringssystem skal godkendes og løbende efterprøves af en kontrolinstans.

For at opfylde de gældende krav til kvalitetsstyringssystemerne skal virksomhederne dokumentere, at de fører løbende kontrol med en lang række forhold. Nogle af disse forhold har ikke direkte betydning for sikkerheden ved det udførte arbejde. Det drejer sig eksempelvis om styring af indkøb og gennemgang af kundeaftaler.

Det foreslås, at der i det nye kvalitetsledelsessystem foretages en markant reduktion i antallet af forhold, der skal være beskrevet. Systemet skal bygge på en række basiskrav, der er fælles for autorisationsområdet, og som primært fokuserer på det, der er nødvendigt af hensyn til den tekniske sikkerhed. Basiskravene kan bygges sammen med fx ISO-systemerne, og virksomhederne vil have mulighed for at supplere systemet med udgangspunkt i den enkelte virksomheds forretningsområde.

Endvidere er nogle af de gældende krav til kvalitetsstyringssystemerne på el-området begrundet i et behov for en nøje opdeling af ansvaret mellem flere autoriserede personer og aftaler om delegation af ansvaret på grund af det særlige personlige strafansvar.

Virksomhedernes tidsforbrug til egenkontrollen vil dermed blive reduceret i væsentligt omfang. Kravene til kvalitetsledelsessystemet vil blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 20, stk. 3, nr. 1.

3.4. Delautorisation

Efter de gældende regler findes der på el-området i dag kun én form for autorisation. De autoriserede el-installatørvirksomheder har adgang til at udføre alle typer elinstallationer inden for det autorisationskrævende område. Den personligt autoriserede elinstallatør i virksomheden skal have faglige kompetencer inden for hele el-autorisationsområdet, selv om virksomheden har specialiseret sig inden for et afgrænset område, fx solcelleinstallation.

Som led i at modernisere autorisationsordningerne foreslås det, at der parallelt med muligheden for den fulde autorisation indføres mulighed for at opnå delautorisationer på afgrænsede områder inden for

el-området. Dette vil skabe større fleksibilitet og mulighed for flere aktører på markedet. Hvis andre end de traditionelle autoriserede elinstallatørvirksomheder kan få adgang til at udføre visse typer af installationer, kan det skabe mere konkurrence på markedet til gavn for forbrugerne. Det vil samtidig gøre det nemmere for virksomhederne at specialisere sig inden for en mindre del af autorisationsområdet.

På el-området foreslås det at åbne mulighed for, at en virksomhed blandt andet kan opnå delautorisation til udførelse af solcelleinstallationer eller boliginstallationer.

På vvs-området har en traditionel vvs-installatørvirksomhed adgang til at udføre autorisationskrævende arbejder på både gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger. Man brugte tidligere betegnelsen gas-, vand og sanitetsmester i loven i stedet for vvs-installatør. Virksomhedens teknisk ansvarlige person skal i dag have faglige kompetencer, der omfatter hele vvs-området, selv om virksomheden har valgt at specialisere sig inden for fx gasområdet.

Nogle virksomheder har alene autorisation som vand- og sanitetsmester. De må udføre installationer på vand- og sanitetsområdet, men de må ikke udføre gasinstallationer. Det er således i dag muligt at få en autorisation på en afgrænset del af vvs-området. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere godkende en virksomhed som kompetent på gasområdet eller på vand- og sanitetsområdet. En godkendelse giver virksomheden adgang til at udføre arbejder på en afgrænset del af det autorisationskrævende område eller på et specialområde inden for gasarbejder.

Det foreslås, at de eksisterende muligheder for at opnå autorisation på en afgrænset del af vvs-området erstattes af en delautorisationsordning tilsvarende den, der foreslås indført på el-området. Ændringen vil bestå i, at de virksomheder, der i dag autoriseres som vand- og sanitetsmestre eller godkendes som kompetente virksomheder efter de gældende regler, fremover vil få en delautorisation. De relevante delautorisationer vil blandt andet være til udførelse af gasinstallationer, flaskegasinstallationer og boliginstallationer indenfor vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger.

Den teknologiske udvikling kan betyde, at der i fremtiden kan opstå behov for delautorisationer på andre afgrænsede områder for til stadighed at skabe nye muligheder for øget konkurrence på autorisationsområdet til gavn for forbrugerne.

Delautoriserede virksomheder skal opfylde de samme krav som fuldt autoriserede virksomheder, herunder krav om et kvalitetsledelsessystem og en fagligt ansvarlig. Den fagligt ansvarlige skal også i delautoriserede virksomheder med sine faglige kompetencer være en del af fundamentet for den tekniske sikkerhed ved de udførte installationer. Det betyder, at den fagligt ansvarlige skal have de samme faglige kompetencer, som der stilles krav om i fuldt autoriserede virksomheder i forhold til det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, og de delautoriserede virksomheder kan udføre de samme opgaver som fuldt autoriserede virksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, fx at udføre elinstallationer i boliger.

Derfor vil de delautoriserede virksomheder på vvs-området være at betragte som autoriserede vvs-installatørvirksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, og de delautoriserede virksomheder på el-området vil være at betragte som autoriserede elinstallatørvirksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter.

Det betyder blandt andet, at virksomheder med delautorisation til udførelse af elinstallationer i boliger, boliginstallatørvirksomheder, vil være omfattet af § 4 a i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., og at de derfor kan udarbejde elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Det gælder dog ikke elinstallationsrapporter for ejendomme med blandet bolig og erhverv samt fællesinstallationer i forbindelse med ejerlejligheder og ideelle anparter. I forlængelse heraf vil bekendtgørelse nr. 19 af 16. januar 2012 om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen blive justeret, således at det i § 4 fastsættes, at det er traditionelle fuldt autoriserede elinstallatørvirksomheder og boliginstallatørvirksomheder, der må udarbejde elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

I dag kan der ansøges om autorisation på el- og vvs-området på baggrund af installatøruddannelsen, der varer to år. For de personer, der ønsker at være fagligt ansvarlige i virksomheder med delautorisation, vil det være tilstrækkeligt at gennemføre en kortere uddannelse end installatøruddannelsen. Det skyldes, at delautoriserede virksomheder kun får adgang til at udføre arbejde inden for en afgrænset del af det fulde autorisationsområde, som den nuværende installatøruddannelse dækker.

Der vil være behov for, at der etableres nye uddannelser på erhvervsakademiniveau inden for el- og vvs-områderne, der vil være målrettet de fagligt ansvarlige i delautoriserede installatørvirksomheder. I dag findes der ikke en uddannelse specifikt målrettet en del af autorisationsområdet, for eksempel autorisationskrævende el-arbejde i boliger.

Erhvervs- og Vækstministeriet er i dialog med Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte og med repræsentanter for erhvervsakademierne, der vil skulle udbyde de nye uddannelsesforløb. Det er Sikkerhedsstyrelsen som myndighed på autorisationsområdet, der opstiller kompetencekravene til en fagligt ansvarlig i en delautoriseret virksomhed. Kravene varierer alt efter hvilken delautorisation, der er tale om.

På baggrund af de krav, som Sikkerhedsstyrelsen har formuleret til tre konkrete delautorisationsområder, el i boligen, vand og afløb i boligen og solcelleinstallation, har en række erhvervsakademier vurderet, at der til de tre delautorisationsområder kan udvikles tre modsvarende uddannelsesforløb med et omfang svarende til 30-40 ECTS point. Uddannelsesforløbene vil kunne gennemføres som ét års deltidsstudie.

En person, der har gennemført og bestået en af disse uddannelser, vil herefter kunne blive ansat som fagligt ansvarlig i en delautoriseret virksomhed eller etablere sig som selvstændig erhvervsdrivende med en delautoriseret virksomhed.

Der vil være mulighed for direkte optag til de nye uddannelser med en uddannelse som henholdsvis elektriker eller inden for vvs-området. Der vil også være mulighed for optag på baggrund af den enkelte uddannelsesinstitutions individuelle kompetencevurdering af ansøgeren. Endeligt vil der være mulighed for optag med en erhvervsuddannelse suppleret med relevant opkvalificering.

I henhold til lov om arbejdsmarkedsuddannelser m.v. kan efteruddannelsesudvalgene, som er nedsat af arbejdsmarkedets parter, udvikle nye arbejdsmarkedsuddannelser, der vil kunne give ufaglærte og faglærte kompetencer til at indgå på nye delautorisationsområder som udførende medarbejdere. Samtidig vil arbejdsmarkedsuddannelserne kunne give studerende med en erhvervsfaglig uddannelse adgang til nye delautorisationsgivende uddannelsesforløb på akademi-niveau. Uddannelserne vil skulle udvikles inden for en fælles kompetencebeskrivelse, som godkendes af Undervisningsministeren efter udtalelse fra Rådet for Voksen- og efteruddannelse (VEU-rådet). Både de fælles kompetencebeskrivelser og de enkelte arbejdsmarkedsuddannelser udvikles af efteruddannelsesudvalgene.

Samlet set vurderes det, at de nye uddannelser, der understøtter muligheden for at opnå delautorisation inden for en afgrænset del af autorisationsområdet, vil kunne tilbyde en kortere vej end i dag til nye muligheder for virksomheder og selvstændigt erhvervsdrivende.

Der vil blive fastsat regler om de afgrænsede områder for delautorisation i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 10, stk. 3. Det vil endvidere blive fastsat i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslagets § 15, nr. 2, hvilke godkendte kompetencegivende prøver man skal have bestået for at være fagligt ansvarlig i de enkelte delautoriserede virksomheder.

3.5. Krav om faglige kvalifikationer til udførende medarbejdere på vvs-området

Det er i dag fastsat i en bekendtgørelse, hvilke faglige kvalifikationer visse medarbejdere i autoriserede vvs-installatørvirksomheder og autoriserede kloakmestervirksomheder skal opfylde. På el-området findes der ikke krav i lovgivningen om specifikke kvalifikationer for de medarbejdere, der udfører autorisationskrævende elinstallationer.

Det foreslås for vvs-området, at disse krav ikke videreføres i lovgivningen, da kravene udgør en unødigt hindring for virksomhederne og bevirker, at medarbejdere med andre faglige kompetencer ikke kan deltage i det autorisationskrævende arbejde.

Den enkelte virksomhed må herefter fremover vurdere, hvilke kvalifikationer medarbejderne skal besidde og hvilken faglig ajourføring eller efteruddannelse, medarbejderne har behov for. Det forekommer naturligt at forvente, at virksomhederne påtager sig ansvaret for, at de enkelte opgaver bemannes med medarbejdere, der har de relevante faglige kompetencer.

Der foreslås ikke ændringer på kloakområdet. Her er det tillagt betydning, at uddannelserne som kloakmester og rør lægger samt lignende uddannelser på kloakområdet er relativt korte og kan gennemføres i løbet af nogle få måneder.

3.6. Den særlige tilsynsordning

For de virksomheder, der arbejder på vand- og afløbsområdet, findes der i dag et alternativ til kravet om, at virksomheden skal have et kvalitetsstyringssystem (den særlige tilsynsordning). Den særlige tilsynsordning indebærer en vis overvågning af virksomhedernes arbejde. Ordningen blev indført i 2000 primært af hensyn til meget små, traditionelle håndværksvirksomheder.

Virksomhederne, der vælger den særlige tilsynsordning, skal tilmelde sig hos en kontrolinstans. Tilsynsordningen indebærer en kvalitetskontrol, som består i en stikprøvekontrol af virksomhedens arbejder og herunder en gennemgang af arbejdsprocesserne og dokumentationen for arbejdets udførelse, som foretages hvert andet år. Kontrolinstansen udvælger et stykke færdigt arbejde til kontrol, men ordningen kræver også, at virksomheden har et minimum af kvalitetsstyring, da de udførte arbejder skal kunne dokumenteres.

Der er i dag ca. 290 virksomheder ud af de 3.700 virksomheder, der arbejder på vand- og afløbsområdet, der har valgt at være tilmeldt den særlige tilsynsordning i stedet for at anvende et kvalitetsstyringssystem.

Det foreslås, at den særlige tilsynsordning ikke videreføres, men at alle virksomheder fremover bliver omfattet af kravet om, at de skal have et godkendt kvalitetsledelsessystem, der løbende efterprøves. Det vurderes ikke at være betænkeligt at stille krav om, at alle virksomheder skal anvende et kvalitetsledelsessystem, da virksomhederne omfattet af den særlige tilsynsordning allerede anvender en form for kvalitetsledelse. Ophævelse af den særlige tilsynsordning er ligeledes et naturligt led i moderniseringen af autorisationsordningerne. Det vil samtidig sikre, at de autoriserede virksomheder, der erhvervsmæssigt udfører arbejde på el-, vvs- og kloakområdet, er underlagt et generelt krav om anvendelse, godkendelse og efterprøvning af et kvalitetsledelsessystem.

Kvalitetsledelsessystemet skal omfatte de autorisationskrævende arbejder, som virksomheden vil udføre. Systemet skal endvidere tilpasses den enkelte virksomhed. En lille virksomhed med få ansatte behøver derfor ikke at have et særligt omfattende kvalitetsledelsessystem.

3.7. Bibeskæftigelsesautorisationen

På både el-, vvs- og kloakområdet rummer de gældende love mulighed for at få en såkaldt bibeskæftigelsesautorisation.

Muligheden for bibeskæftigelsesautorisation blev oprindeligt indført på el-området for at give den personligt autoriserede elinstallatør mulighed for at udøve begrænset erhvervsvirksomhed ved siden af sin ansættelse i en elinstallatørvirksomhed. Man ville give mulighed for, at den personligt autoriserede elinstallatør kunne starte egen elinstallatørvirksomhed op i det små og først senere skifte en ansættelse ud med egen virksomhed, hvis forretningen viste sig at kunne løbe rundt.

Siden januar 2007 har det også været muligt at få en bibeskæftigelsesautorisation på vvs- og kloakområdet. Den mulighed har dog kun været benyttet i meget begrænset omfang.

Fælles for reglerne om bibeskæftigelse på el-, vvs- og kloakområdet er, at der ikke må være ansatte i en virksomhed med bibeskæftigelsesautorisation.

Der er i dag omkring 230 virksomheder med CVR-nr. og 2.270 virksomheder uden CVR-nr. på el-området, omkring 85 virksomheder på vvs-området og omkring 200 virksomheder på kloakområdet med bibeskæftigelsesautorisation. De bibeskæftigelsesautoriserede har allerede etableret grundlaget for at få en fuld virksomhedsautorisation, idet de har etableret et kvalitetsstyringssystem, der for nogles vedkommende dog alene er forhåndsgodkendt.

Ud fra ønsket om at modernisere autorisationsordningerne foreslås det, at muligheden for at opnå en bibeskæftigelsesautorisation ikke videreføres. Herefter vil alle autoriserede virksomheder være omfattet af de samme krav om løbende efterprøvning af virksomhedens kvalitetsledelsessystem. De eksisterende virksomheder med en bibeskæftiget elinstallatør eller teknisk ansvarlig person ansat fortsætter uændret. Ordningen vil således på sigt blive udfaset.

3.8. Regelforenkling på vvs-området

Med lovforslaget lægges der op til en mindre regelforenkling på vvs-området.

Det foreslås, at der kan fastsættes undtagelser fra autorisationskravet i forbindelse med producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele.

På el-området findes denne mulighed i dag i henhold til § 3, stk. 6, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., hvorefter producenten kan forberede den elektriske installation ved fabriksmæssigt fremstillede bygningsdele. I praksis har Sikkerhedsstyrelsen i flere sager givet tilladelse til, at også gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger kunne forberedes af producenten.

Eksempler på sådanne bygningsdele kan være præfabrikerede badeværelser, hvor producenten i dag må forberede den elektriske installation uden autorisation og i praksis også ofte forbereder vand- og afløbsinstallationen. Det vurderes, at det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at producenterne forbereder disse installationer ved fremstilling af bygningsdele, da de besidder en særlig fagkundskab på området. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at producenter fremover kan forberede både elektriske installationer samt gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele, fx præfabrikerede badeværelser. Alle tekniske krav til udførelsen af installationerne skal overholdes, hvilket producenten af de pågældende bygningsdele er ansvarlig for.

Det foreslås endvidere, at der kan fastsættes undtagelser fra autorisationskravet for simple gasinstallationer. Det vurderes at være sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at forbrugere selv foretager montering og udskiftning af slanger på visse simple gasinstallationer til flaskegas. Det gælder primært gas-griller, terrassevarmere og ukrudtsbrændere. Baggrunden herfor er, at komponenterne er produceret på en sådan måde, at de forholdsvist enkelt og risikofrit kan samles.

3.9. Kommunernes kontrolforpligtelse

Efter § 23, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal en kommunalbestyrelse i forbindelse med behandling af byggesager i henhold til byggelovgivningen påse, at arbejder med vand- og afløbsinstallationer er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder.

Regeringen nedsatte i juni 2012 et Virksomhedsforum for Enklere Regler, som er et uafhængigt organ, der skal rådgive regeringen om, hvor den skal sætte ind for at lette erhvervslivets administrative byrder. Virksomhedsforum har i september 2012 foreslået, at kravet i § 23, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger om kommunal kontrol af autorisation i forbindelse med byggesagsbehandling ophæves.

Sikkerhedsstyrelsen har overfor Virksomhedsforum tilkendegivet, at det ud fra en sikkerhedsmæssig betragtning er muligt at afskaffe kravet til kommunerne i § 23, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Sikkerhedsstyrelsen har anbefalet, at der i stedet indføres en vejledning i det kommende digitale ansøgningssystem («Byg og Miljø»), der informerer ansøgeren af byggetilladelse om, at der er krav om at bruge en autoriseret vvs-installatør eller autoriseret kloakmester. Dette bør suppleres med et link til autorisationsregistret på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside. Anbefalingen er ligeledes videregivet til Kommunernes Landsforening som et forslag til det kommende digitale ansøgningssystem.

Afskaffelse af kravet til kommunerne i § 23, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger vil endvidere være i tråd med den afbureaukratisering af byggesagsbehandlingen, der trådte i kraft den 1. januar 2009. Afbureaukratiseringen har betydet, at kommunerne er fritaget for at foretage teknisk byggesagsbehandling for bebyggelser af begrænset kompleksitet. Det betyder, at kommunalbestyrelsen i et stort antal sager ikke foretager teknisk byggesagsbehandling, og at kontrol af autorisationen derfor ikke vil indgå som et naturligt led i sagsbehandlingen.

På den baggrund foreslås det, at kommunernes forpligtelse efter § 23, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger ikke videreføres i lovforslaget.

3.10. En mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse

Efter § 14, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. har Sikkerhedsstyrelsen efter forudgående underretning uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til offentlig eller privat ejendom med henblik på at undersøge eller lade undersøge elinstallationsarbejder udført af en elinstallatør, hvis der er formodet risiko for, at elinstallationen indebærer livs- eller brandfare, eller med henblik på at undersøge eller lade undersøge, hvorvidt en virksomhed har etableret og opretholder et kvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene hertil.

Efter § 19, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel.

Der er således to forskellige bestemmelser om adgang uden retskendelse i forbindelse med kontrol af elinstallationer og gasinstallationer. Det foreslås, at der indføres én bestemmelse om adgang uden retskendelse, der gælder både i forbindelse med kontrol af el- og gasinstallationer og i forbindelse med kontrol af de autoriserede virksomheder. Kontrollen med vandinstallationer og afløbsinstallationer ligger uden for Sikkerhedsstyrelsens ressort.

Det foreslås, at der sker en mindre udvidelse af Sikkerhedsstyrelsens adgang uden retskendelse i forhold til den rækkevidde, de gældende bestemmelser om adgang uden retskendelse har. Det betyder, at Sikkerhedsstyrelsen har adgang til offentlige og private lokaliteter, hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer. Det betyder endvidere, at Sikkerhedsstyrelsen har adgang til en virksomheds lokaler og adgang efter samtykke til private eller offentlige lokaliteter, hvor virksomheden har udført eller serviceret elinstallationer eller gasinstallationer, hvis det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol med de autoriserede virksomheder. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 27.

3.11. Skærpelse af straffebestemmelser

Straffen for overtrædelse af de gældende love er bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

For at sikre sanktionsbestemmelsernes præventive effekt vurderes der at være behov for at søge straffebestemmelserne skærpet med henblik på at forebygge skader som følge af farlige installationer og med

henblik på at sikre, at autorisationslovgivningen overholdes. Nogle overtrædelser er særligt strafværdige på grund af den fare, som overtrædelserne har medført eller på grund af omfanget af overtrædelserne. Det foreslås derfor, at bødestrafen skærpes ved særligt grove forhold, fx når overtrædelserne har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø eller er begået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne. Ligeledes bør det tillægges vægt, om der er tilsigtet en berigelse i forbindelse med overtrædelserne.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolens konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Der henvises endvidere til bemærkningerne til § 36.

4. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Autorisationsordningen er fuldt bebyrfinansieret, og der vil derfor ikke være økonomiske konsekvenser for staten.

Forslaget forventes ikke at medføre administrative konsekvenser for staten. Der kan komme en variation i modtagne ansøgninger, bl.a. fordi det foreslås, at der indføres mulighed for at ansøge om en delautorisation, og fordi det foreslås, at den fagligt ansvarlige ikke skal ansøge om ny godkendelse ved jobskifte.

Forslaget om, at kontrolforpligtelsen i § 23, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger ikke videreføres, forventes at medføre begrænsede administrative lettelser for kommunerne.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes at medføre en økonomisk lettelse for virksomhederne på 625.000 kr. årligt på samfundsplan.

Det forventes, at gebyret i forbindelse med ansøgning om autorisation og virksomhedsgodkendelse på gasområdet forbliver uændret.

Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes endvidere at medføre en administrativ lettelse for virksomhederne på 250 timer årligt på samfundsplan svarende til 78.000 kr.

Forslaget om et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem forventes at medføre administrative lettelser for virksomhederne på el-området på 31.000 timer årligt på samfundsplan svarende til 10 mio. kr., på vvs-området på 28.000 timer årligt på samfundsplan svarende til 9 mio. kr. og på kloak-området på 68.000 timer svarende til 21 mio. kr. Det svarer til en samlet administrativ lettelse på i alt 40 mio. kr.

Forslaget om at ophæve bekendtgørelse nr. 1051 af 8. december 2003 og ikke at videreføre bemyndigelsen til at fastsætte regler om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel forventes at medføre administrative lettelser på ca. 250.000 kr. årligt på samfundsplan.

Beregningerne er gennemført i 2007. Erhvervsstyrelsens Team Effektiv Regulering vil gennemføre en opdateret konsekvensvurdering.

Det forventes endvidere, at følgende irritationsbyrder for virksomhederne vil blive fjernet:

- Kravet om dokumentation for mindst 1 års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, hvis det er mere end 5 år siden, at prøven blev bestået (forældelseskravet).
- Ufleksibelt krav til efteruddannelse.
- Krav i lovgivningen om faglige kvalifikationer for de udførende medarbejdere på vvs-området.

6. Administrative konsekvenser for borgere

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

7. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

8. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler, som er nødvendige for at gennemføre Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisationskrav i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (anerkendelsesdirektivet) med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet) med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

Lovforslaget indeholder endvidere bestemmelser, der giver erhvervs- og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler om virksomheder, der er godkendte eller akkrediterede som kontrolinstanser for autoriserede virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet og om virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med herom, til implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

Autorisationsordningen er omfattet af anerkendelsesdirektivet. Dette direktiv er implementeret i oktober 2007 ved udstedelse af to bekendtgørelser, der vedrører anerkendelse af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer på el-, vvs- og kloakområdet. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007 om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer samt bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober 2007 om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområdet på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Autorisationsordningerne er ligeledes omfattet af Servicedirektivet.

Dele af servicedirektivets bestemmelser er implementeret i december 2009 ved 2 bekendtgørelser, som har hjemmel i henholdsvis lov om autorisation af elinstallatører mv. og lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 1378 af 15. december 2009 om ændring af bekendtgørelse om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed (Implementering af Servicedirektivets bestemmelser om kvikskranke, kvitteringsskrivelse, sagsbehandlingsfrister, stiltiende accept og oplysningspligt) samt bekendtgørelse nr. 1379 af 16. december 2009 om ændring af bekendtgørelse om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester (Implementering af Servicedirektivets bestemmelser om kvikskranke, kvitteringsskrivelse, sagsbehandlingsfrister, stiltiende accept og oplysningspligt).

Det er hensigten, at hjemlen primært skal anvendes til løbende tilpasning af reglerne på området og til gennemførelse af eventuel EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

9. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Aalborg Kommune, Forsyningsvirksomhederne, Aarhus Maskinmesterskole, Advokatsamfundet, AMU-kontrolinstans, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Arbejdstilsynet, Beskæftigelsesministeriet, Brancheudvalget under Det Tekniske Sikkerhedsråd, Blik- & Rørarbejderforbundet, Boligselskabernes Landsforening, Bureau Veritas Certifikation Denmark A/S, Byggefagenes Kooperative Landsforening, Byggeriets Kvalitetskontrol A/S, Bæredygtigt Landbrug, Camping Branchen, Center for Erhvervsrettede uddannelser, Lolland Falster, DABYFO - forum for danske bygningsmyndigheder, Dancert A/S, DANAK, Danmarks Vindmølleforening, Dansk Byggeri, Dansk El-Forbund, Dansk Energi, Dansk Energi Branche-forening, Dansk Erhverv, Dansk Gasteknisk Center A/S, Dansk Industri, Dansk Metal, Dansk Solcelleforening, Dansk Standard, Dansk VVS Kvalitet ApS, Danske Boligadvokater, Danske Kloakmestre, Danske

Regioner, DANVA, Datatilsynet, Den Jyske Håndværkerskole, Det Tekniske Sikkerhedsråd, De Grønne Kloakentreprenører, Det Norske Veritas Business Assurance Danmark A/S, DONG A/S, DS Certificering A/S, DS Håndværk & Industri, EnergiMidt, Energinet.dk, Energistyrelsen, Entreprenørsammenslutningen af 1946, Erhvervsakademi Dania, Erhvervsakademi MidtVest, Erhvervsakademi Sjælland, Erhvervsakademi Sydvest, Erhvervsakademiet Lillebælt, Erhvervsstyrelsen, EVU - El- og vvs-branchens uddannelsessekretariat, Fagligt Fælles Forbund 3F, Finansministeriet, Finanstilsynet, Foreningen af Smede- og Maskinvirksomheder i Danmark, Foreningen af Vandværker i Danmark, Forbrugerrådet, Forsikring og Pension, Forsvarsministeriet, Fredericia Maskinmesterskole, Frederiksberg Forsyning, Herningsholm Erhvervsskole, HMN Naturgas I/S, HOFOR, Håndværksrådet, Ingeniørforeningen i Danmark, Inspecta Denmark A/S, Justitsministeriet, KEA - Københavns Erhvervsakademi, Klima, Energi- og Bygningsministeriet, Kommunalteknisk Chefforening, Kommunernes Landsforening, Konkurrence- og Forbrugerstyrelsen, Kosangas Danmark A/S, Kriminalforsorgen, Kristelig Arbejdsgiverforening, Kuwait Petroleum DK, Københavns Maskinmesterskole og Elinstallatørskole, Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Danske Maskinstationer, LDM Kvalitets- og Miljørådgivning ApS, Lejernes Landsorganisation i Danmark, Lekon Certificering, Lekon Rådgivning, Liberale Erhvervs Råd, Ligestillings- og Kirkeministeriet, LO, LRQA Danmark, MARTEC - Maritime Training and Education Centre, Frederikshavn, Maskinmestrenes Forening, Miljøministeriet, Miljøstyrelsen, Ministeriet for By, Bolig og Landdistrikter, Ministeriet for Sundhed og Forebyggelse, Ministeriet for Forskning, Innovation og Videregående Uddannelser, Moderniseringsstyrelsen, Naturgas Fyn A/S, Naturstyrelsen, Olie- og Gasbrænder Service Sammenslutningen, Parcelhusejernes Landsforening, Patent- og Varemærkestyrelsen, Primagaz Danmark A/S, Professionshøjskolen University College Nordjylland, Q-Kontrol, El- og vvs-branchens kvalitetskontrol ApS, SIMAC - Svendborg International Maritime Academy, Skatteministeriet, Standardiseringsudvalget S-564, Statens Byggeforskningsinstitut, Statoil A/S, Statsministeriet, Styrelsen for Universiteter og Internationalisering, Styrelsen for Videregående Uddannelser og Uddannelsesstøtte, Syddansk Erhvervsskole Odense - Vejle, Søfartens Ledere, Søfartsstyrelsen, TEC, Teknisk Erhvervsskole Center, Tech College Aalborg, TEKNIQ, Tekniq-Kvalitet ApS, Teknologisk Institut, Teknologisk Instituts Kontrolinstans, Trafikstyrelsen, Transportministeriet, Tüv Nord Danmark, Udenrigsministeriet, VELTEK, Viking Gas A/S, Vindmølleindustrien, Økonomi- og Indenrigsministeriet.

10. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser	Negative konsekvenser
	mindre udgifter	merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen.	Ingen.
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Forslaget om ikke at videreføre kontrolforpligtelsen i § 23, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger forventes at medføre begrænsede ad-	Ingen.

	ministrative lettelse for kommunerne.	
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang (og dermed ikke er knyttet til virksomheden), forventes at medføre økonomiske lettelse på 625.000 kr. årligt på samfundsplan.	Ingen.
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	<p>Forslaget om, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang, forventes at medføre administrative lettelse for virksomhederne på 250 timer årligt på samfundsplan svarende til 78.000 kr.</p> <p>Forslaget om, at bemyndigelse til at fastsætte regler om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel ikke videreføres forventes at medføre administrative lettelse på 250.000 kr. årligt på samfundsplan.</p> <p>Forslaget om et nyt forenklet kvalitetsledelsessystem forventes at medføre administrative lettelse for virksomhederne på i alt 40 mio. kr. årligt for el-, vvs- og kloakområdet.</p>	Ingen.
Miljømæssige konsekvenser	Ingen.	Ingen.
Økonomiske konsekvenser for borgerne	Ingen.	Ingen.
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder bestemmelser, der giver erhvervs og vækstministeren hjemmel til at fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelse på de områder, som er omfattet af autorisationskrav, herunder særligt i forhold til EU-retlige regler om tjenesteydelse og regler om anerkendelse af udenlandske erhvervmæssige kvalifikationer inden for el-, vvs- og kloakområdet.	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til kapitel 1

Formål

Til § 1

Den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. har ifølge § 1 til formål at sikre, at elektriske installationer udføres sikkerhedsmæssigt korrekt.

Den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal ifølge § 1, nr. 2, sikre kvaliteten af det udførte installationsarbejde på gas-, vand- og afløbsområdet under hensyntagen til forbrugernes interesser, generel beskyttelse mod tab af værdier og som led i den overordnede miljø- og sundhedsindsats.

Det er ikke intentionen med autorisationsordningen på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet at regulere kvaliteten af det udførte installationsarbejde. Det er virksomhederne, der må påtage sig ansvaret for kvaliteten. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at lovens formål fastsættes i § 1, så det tydeligt fremgår, at formålet med autorisationsordningen er sikkerhed, sundhed og miljø.

Det foreslås således i forslaget § 1, at formålet med autorisationsordningen på el-, vvs- og kloakområdet er, at installationerne udføres og serviceres sikkerhedsmæssigt korrekt. Dette med henblik på at reducere risikoen for elektrisk stød, eksplosioner, brande og forgiftninger. Autorisationsordningen er endvidere en del af miljø- og sundhedsindsatsen, særligt i forbindelse med vandforsyning og kloaker, som blandt andet imødekommer behovet for at beskytte drikkevandsforsyningen mod forurening og smittefare såvel via installationerne som via grundvandet.

Til kapitel 2

Anvendelsesområde

El-området

Til § 2

§ 3, stk. 1, jf. § 2, nr. 1 og 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter, at tilkobling til og frakobling fra elforsyningsanlæg samt udførelse, ændring, udskiftning og reparation af faste installationer med ledninger, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel kun må udføres af autoriserede elinstallatører. Det fastsættes endvidere i § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3, i lov om autorisation af elinstallatører mv., at installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringssystemer. Ved ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer forstås de systemer, der lægges ind i boliger til styring af blandt andet belysning, vaskemaskiner og lignende, de såkaldte smart-house installationer. Disse systemer har været omfattet af loven siden 1989.

Det foreslås, at en ny bestemmelse om det autorisationskrævende arbejdsområde på el-området formuleres således, at der tages højde for, at arbejdsområdet er ændret over årene og i dag også omfatter visse undersøgelser af elinstallationer, hvor der ikke er tale om at udføre, ændre eller reparere.

I *stk. 1* foreslås det fastsat, at alle elektriske installationer for stærkstrøm samt installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, kun må udføres og serviceres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 9, stk. 1, eller delautorisation efter § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde.

Ved stærkstrøm forstås, at spændingen er så høj eller strømstyrken så stor, at der kan opstå fare. I

§ 2, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. anvendes begreberne »udførelse«, »ændring«, »udskiftning« og »reparation«. Disse begreber foreslås erstattet med begreberne »udføres« og »serviceres«. Ordet »servicering« vil således på el-området dække både ændring, udskiftning, reparation, vedligeholdelse, eftersyn, justering og undersøgelse af elinstallationer.

Hermed tages højde for den udvikling, der har været i markedet, hvor der udbydes forskellige former for servicering og undersøgelser af elinstallationer, der er omfattet af autorisationskravet. Elinstallatørvirksomheder udarbejder elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Forbrugere kan også få undersøgt, om elinstallationerne i deres ejendomme er lovlige ved at bestille et el-tjek hos en elinstallatørvirksomhed. Med bestemmelsen præciseres det, at disse typer arbejde omfattes af autorisationskravet.

Endvidere foreslås betegnelsen »elinstallatør«, som anvendes i § 3 i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., erstattet af betegnelsen »elinstallatørvirksomhed« med henblik på at tydeliggøre, at der er tale om en virksomhedsautorisation.

I *stk. 2* foreslås det fastsat, at de autorisationskrævende arbejder regnes fra og med fast tilkobling til eller frakobling fra elforsyningsanlæg og omfatter faste ledningssystemer, tavler, målere, tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel samt fast tilslutning og frakobling af elektriske maskiner og brugsgenstande.

Fast tilkobling til et elforsyningsanlæg sker, når en stikledning tilsluttes i det kabelskab, der står ved vejen. Typisk føres stikledningen fra kabelskabet til ejendommens elmåler. Der sker også fast tilkobling, når fx et solcelleanlæg tilsluttes en ejendoms elinstallation.

Netselskaberne opsætter kabelskabene, og de kabler, der fører elektricitet fra elforsyningsanlægget frem til kabelskabene, er ikke omfattet af loven.

Ved elforsyningsanlæg forstås i øvrigt alle former for anlæg, der producerer el, og det kan således også være et monteret solcelleanlæg, en generator, en vindmølle mv.

Med frakobling fra elforsyningsanlæg menes, at en ejendoms stikledning kobles fra ved kabelskabet. Det er fx nødvendigt at koble installationen fra elforsyningsanlægget, når der skal foretages omfattende ændringer af installationen, eller hvis man vil rive en ejendom ned.

Med faste ledningssystemer menes elkabler, der kan være opsat i eller på vægge, gulve og lofter. Disse kan man ikke tage med sig, når man flytter fra en ejendom. I en ejendoms tavle er der indbygget beskyttelsesudstyr. Det vil sige sikringer og et HPFI-anlæg eller anden form for fejlstrømsafbryder, der normalt er bygget ind i tavlen.

Med tilslutningssteder og andet fast installationsmateriel menes stikkontakter, afbrydere og lampeudtag, der af fagfolk også benævnes dåser.

Ved fast tilslutning af elektriske maskiner og brugsgenstande forstås alle tilslutninger, hvor der ikke anvendes en stikprop. Man skal arbejde i den faste installation, når man skal tilslutte fx en ny vaskemaskine, der ikke er forsynet med en stikprop. Det forekommer ofte, at fx komfurer og el-radiatorer er tilsluttet fast, fordi de ikke har været forsynet med en stikprop.

§ 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3 og 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter, at installation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, samt ændring og reparation af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, kun må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringssystemer.

Med henblik på at tydeliggøre, at installation og servicering af ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer, som anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, er en del af det autorisationskrævende arbejdsområde, foreslås det med forslaget § 2, stk. 1, at installation og servicering af disse systemer kun må udføres af elinstallatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter § 9, stk. 1,

eller delautorisation efter § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde. Herudover foretages visse sproglige tilpasninger. Således foreslås begreberne »installation«, »ændring« og »reparation« i § 2, nr. 3 og 4, i lov om autorisation af elinstallatører mv. erstattet med begreberne »udføres« og »serviceres«, og begreberne »reparerer« eller »vedligeholder« i § 3, stk. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. foreslås erstattet af begrebet »serviceres«, uden at dette ændrer den indholdsmæssige betydning heraf.

Der er med bestemmelsens stk. 1 og 2 ikke tilsigtet nogen ændring i det autorisationskrævende arbejdsområde i forhold til den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. Det er nu præciseret, at også servicering af elinstallationer er autorisationskrævende arbejde.

Det foreslås, at § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 3 og 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. videreføres i *stk. 3*, der således fastsætter som undtagelse til stk. 1, at virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicere styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, uanset stk. 1, må installere og servicere ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer.

Bestemmelsen omfatter virksomheder, der som erhverv producerer eller servicere styrings- og reguleringssystemer, der anvendes til styring af stærkstrømsfunktioner, og som derfor må antages at besidde den fornødne faglige viden, som gør dem kvalificerede til at installere og servicere ikke-stærkstrømsmæssige styrings- og reguleringssystemer.

I § 3, stk. 2, jf. § 2, nr. 5 og 6, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. er det fastsat, at fast tilslutning og frakobling af elektriske maskiner og brugsgenstande samt eftersyn, justering og reparation af elektriske maskiner og brugsgenstande, der er tilsluttet fast installation under arbejdets udførelse, kun må udføres af autoriserede elinstallatører samt af personer eller virksomheder, der som erhverv producerer, reparerer eller vedligeholder maskiner og brugsgenstande.

Adgangen for virksomheder, der erhvervsmæssigt producerer eller servicere elektriske maskiner og brugsgenstande, til at udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på elektriske maskiner og brugsgenstande, foreslås videreført i *stk. 4*. Dog foreslås begreberne »eftersyn«, »justering« og »reparation« i § 2, nr. 6, i lov om autorisation af elinstallatører mv. erstattet med begreberne »udføres« og »serviceres«, og begreberne »reparerer« og »vedligeholder« i § 3, stk. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. foreslås erstattet af begrebet »serviceres«. Der er hermed ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i forhold til de gældende bestemmelser.

Bestemmelsen omfatter virksomheder, der som erhverv producerer eller servicere elektriske maskiner og brugsgenstande, og som derfor må antages at besidde den fornødne faglige viden, som gør dem kvalificerede til at udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på elektriske maskiner og brugsgenstande. Elektriske maskiner kan fx være ventilationsanlæg eller produktionsmaskiner på en fabrik. Brugsgenstande kan fx være hårde hvidevarer. Det betyder fx, at forhandlere af hårde hvidevarer, der erhvervsmæssigt reparerer vaskemaskiner, må tilslutte vaskemaskiner, fordi de har en specialviden på området. Omvendt kan en landmand, der som erhverv driver landbrug, ikke uden autorisation udføre fast tilslutning eller frakobling af elektriske maskiner, idet det ikke er landmandens erhverv at servicere elektriske maskiner.

I § 3, stk. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. er det fastsat, at fast tilslutning, frakobling, eftersyn, justering og reparation af installationstavler tillige må foretages af tavlefabrikanter. Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000 og medfører, at det kun er elinstallatørvirksomheder og tavlefabrikanter, der må arbejde på tavleanlæggene. Begrundelsen herfor er, at der skete mange forbrændingsulykker ved arbejde på tavler, og at sådanne ulykker får stadig større konsekvenser, da tavlerne bliver stadigt kraftigere. Bestemmelsen omfatter kun den egentlige installationstavle og ikke styretavler til maskiner. Disse tavler er omfattet af § 3, stk. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. Det betyder, at virksomheder, der erhvervsmæssigt servicere styretavler til maskiner, er berettiget til at arbejde på disse tavler uden autorisation. Hvis de to tavletyper er sammenbygget, må maskinvirksomheden dog kun foretage indgreb i maskintavlen, såfremt den er afskærmet fra installationstavlens felter.

Adgangen for tavlefabrikanter til at udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på installationstavler foreslås videreført i *stk. 5*. Med tavlefabrikant menes den virksomhed, der bygger installationstavlen af forskellige komponenter og sørger for, at der påføres lovpligtig CE-mærke på tavlen. Det må derfor antages, at tavlefabrikanter besidder den fornødne faglige viden, som gør dem kvalificerede til at udføre fast tilslutning og frakobling af samt service på installationstavler. Det foreslås endvidere, at begreberne »eftersyn«, »justering« og »reparation« i § 3, stk. 4, i lov om autorisation af elinstallatører mv. erstattes med begrebet »service« svarende til, hvad der gælder andre steder i loven. Der er hermed ikke tilsigtet nogen indholdsmæssig ændring i forhold til de gældende bestemmelser.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det fremgår entydigt, at visse elektriske installationer ikke omfattes af loven. Det drejer sig om køretøjers, luftfartøjers og skibes egne elektriske installationer. Det svarer til den afgrænsning, der er foretaget i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Endvidere er elektriske installationer i jernbanevogne ikke omfattet. Det svarer til, hvad der gælder i dag. Regler om elektriske installationer i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer hører under Transportministeriet. Luftfartøjer, der er EU-certificerede, reguleres af EU. Regler om elektriske installationer på skibe fastsættes af Søfartsstyrelsen.

Det foreslås herefter i *stk. 6*, at elektriske installationer på skibe samt i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer, bortset fra campingvogne og beboelsesvogne, ikke er omfattet af lovens bestemmelser.

Undtagelsen for skibe gælder ikke husbåde. Det betyder, at elektriske installationer på husbåde er omfattet af loven og dermed omfattet af autorisationskravet.

Undtagelsen for køretøjer gælder ikke campingvogne og beboelsesvogne. Det betyder, at elektriske installationer i campingvogne og beboelsesvogne er omfattet af loven og dermed omfattet af autorisationskravet.

Med beboelsesvogne menes fx skurvogne, der sættes op og i en kortere periode benyttes til beboelse. Det kan fx være som nødboliger til studerende.

Til § 3

I § 3, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. er det fastsat, at enhver må foretage udskiftning af afbrydere og stikkontakter uden jordkontakt for højst 250 V på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Er stikkontakterne forsynet med jordkontakt, må enhver foretage sådan udskiftning, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, hvis installationen er beskyttet med HPFI- eller HFI-afbryder. Enhver må ligeledes opsætte og nedtage belysningsarmaturer på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, samt i badeværelser. Enhver må endvidere i private boliger foretage arbejder, der er omfattet af § 2, nr. 4.

Bestemmelsen er indsat i loven i 2004, hvorved adgangen for ikke-autoriserede til at udføre visse arbejder ved elektriske installationer blev udvidet til at omfatte udskiftning af afbrydere og stikkontakter samt opsætning og nedtagning af belysningsarmaturer i de områder, hvor der ikke er en forøget sikkerhedsrisiko på grund af ydre forhold som vand, støv, større mængder brandbart materiale og eksplosive atmosfærer.

Ifølge bestemmelsen må enhver opsætte og nedtage belysningsarmaturer på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20, samt i badeværelser. Bestemmelsen indebærer, at der er adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer indendørs i boliger og badeværelser. Der er ligeledes adgang til at opsætte og nedtage belysningsarmaturer andre steder, fx i virksomheder, hvis der det pågældende sted ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Bestemmelsens begrænsning til kapslingsklasse IP20 indebærer, at der ikke er adgang til at udskifte fx udendørs stikkontakter eller opsætte lamper udendørs uden autorisation som elinstallatørvirksomhed.

For så vidt angår opsætning og nedtagning af belysningsarmaturer i badeværelser indebærer bestem-

melsen, at disse arbejder må udføres uanset kapslingsklasse. Ved »badeværelser« forstås badeværelser i traditionel forstand i boliger og tilsvarende lokaler andre steder, herunder i virksomheder. Derimod er baderum med adgang for en større kreds af personer, fx egentlige baderum i svømmehaller og på arbejdspladser, ikke omfattet af begrebet »badeværelser«.

Arbejderne omfattet af bestemmelsens 1.-3. pkt., som må udføres af enhver, er ikke begrænset til private boliger.

Arbejder omfattet af bestemmelsens 4. pkt., som må udføres af enhver, er begrænset til private boliger. Bestemmelsen indebærer, at enhver i private boliger må foretage arbejder, der er omfattet af § 2, nr. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. Det vil sige ændring og reparation af de såkaldte smart-house installationer. Smart-house installationer er systemer, der lægges ind i boliger til styring af blandt andet belysning, vaskemaskiner og lignende. En variant af de af § 2, nr. 4, omfattede installationer findes også i virksomheder, hvor de imidlertid oftest er integreret med styringssystemer, der styrer virksomhedens produktion. Ukorrekt udførte ændringer eller reparationer af sådanne installationer kan udgøre en betydelig sikkerhedsrisiko for virksomhedens medarbejdere, og der er derfor ikke adgang for ikke-autoriserede til at udføre sådanne ændringer eller reparationer i virksomheders installationer.

§ 3, stk. 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter, at faste installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande, jf. stk. 7, kan udføres af producenten uden brug af autoriseret elinstallatør. Dette gælder dog ikke, såfremt disse er bestemt til at fungere som erstatning for faste bygninger. Bestemmelsen er indsat i loven i 2000. Baggrunden er udviklingen inden for EU, hvor stadigt flere genstande, som traditionelt er blevet opfattet som bygninger og lignende med egentlige faste installationer, der krævede autorisation, i dag bliver fremstillet på fabrik og importeres færdige. Eksempler på sådanne store brugsgenstande er almindelige flytbare skurvogne, containere, pølsevogne og biblioteksbusser. I en række lande kræver det ikke autorisation at indlægge elinstallationer i disse brugsgenstande. Det forekommer derfor rimeligt, at danske virksomheder, der fremstiller tilsvarende genstande, ligeledes får mulighed for at indlægge elinstallationer uden autorisation. De tekniske krav til installationerne skal dog stadig opfyldes, og det er derfor producenten, der har ansvaret for, at de relevante tekniske bestemmelser bliver overholdt. Bestemmelsen sikrer, at hvis der er tale om pavilloner eller skurvogne, der træder i stedet for egentlige faste bygninger, skal installationerne udføres af autoriserede elinstallatører. Der tænkes på pavillon-bygninger, fx ved skoler eller andre institutioner, som opføres således, at de kan flyttes, men som skal fungere som midlertidige udvidelser i nogle år. Med hensyn til skurvogne er der tænkt på den situation, der fx forelå i forbindelse med byggeriet af Storebæltsforbindelsen, hvor der blev bygget en hel by af skurvogne, som både indeholdt kontorer, arbejdsskure og lignende, men også boligafdelinger, hvor arbejderne på brobyggeriet var indkvarteret. En stor del af disse skurvogne var i brug i cirka 5 år. Da denne type skurvogne træder i stedet for almindeligt bolig- og kontorbyggeri, skal installationerne udføres af autoriserede elinstallatører.

§ 3, stk. 6, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter, at producenten kan forberede den elektriske installation ved fabriksmæssigt fremstillede bygningsdele. Bestemmelsen er indsat i loven i 2000. Formålet med bestemmelsen er at sikre, at der ikke forekommer hindringer for nye byggemetoder i det omfang, det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, men at installationer i bygningsdele kan fremstilles fabriksmæssigt uden brug af autoriseret elinstallatør. Eksempler på sådanne bygningsdele kan være præfabrikerede badeværelser eller præfabrikerede tekniksøjler ved renovering af gamle bygninger. Alle tekniske krav skal overholdes, hvilket producenten af de pågældende bygningsdele er ansvarlig for.

I henhold til § 3, stk. 7, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter ministeren bestemmelser om, hvilke brugsgenstande der er omfattet af stk. 5, og hvilke bygningsdele og installationsdele der er omfattet af stk. 6. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1052 af 8. december 2003 om faste installationer i fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande og bygningsdele.

Det foreslås, at erhvervs- og vækstministeren bemyndiges til at fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet, som i dag fremgår af § 3, stk. 3, 5 og 6, i lov om autorisation af elinstallatører mv. Hermed kan der tages højde for den teknologiske udvikling, der kan medføre, at der er behov for løbende at ændre på, hvilke typer af fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande som producenten må udføre faste installationer i, og hvilke typer af bygningsdele som producenten må forberede elektriske installationer i, samt hvilke simple arbejder enhver må udføre. Samtidig kan det i en bekendtgørelse beskrives mere entydigt, hvilke typer af arbejder der er tale om.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt at erstatte begrebet »fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande« med begrebet »fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder«. Begrebet brugsgenstande anvendes også i lovforslagets § 2, stk. 4, og omfatter bl.a. vaskemaskiner. Fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder vurderes at være et mere dækkende begreb for eksempelvis pølsevogne og biblioteksbusser, som efter den gældende lovgivning falder ind under begrebet fabriksmæssigt fremstillede store brugsgenstande.

Det foreslås i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters udførelse af faste elektriske installationer i fabriksmæssigt fremstillede mobile enheder, og i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele. At forberede den elektriske installation vil sige, at en del af installationen udføres, uden at der foretages tilslutning.

Formålet med bemyndigelsen i nr. 1 og 2 er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af elektriske installationer i forbindelse med produktion af mobile enheder og bygningsdele.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse undtagelsesmulighederne efterhånden, som der udvikles nye typer af mobile enheder eller bygningsdele, hvor det vil være relevant og sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at producenten forbereder den elektriske installation. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende for visse typer af mobile enheder eller bygningsdele, er det ligeledes muligt at tage højde herfor i en bekendtgørelse.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet for en mobil enhed, er blandt andet, at udviklingen i EU kan betyde, at genstande, som traditionelt er blevet opfattet som bygninger med faste installationer, bliver produceret uden brug af autoriseret installatørvirksomhed på fabrikken i andre lande. Såfremt det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, forekommer det rimeligt, at danske virksomheder, der fremstiller tilsvarende genstande enten til brug i Danmark eller til eksport, også kan udføre den elektriske installation i den mobile enhed, uden at der kræves autorisation. Der vil alene kunne fastsætte undtagelse fra autorisationskravet for mobile enheder, der efter en konkret vurdering ikke benyttes som faste bygninger. Det vil fx være campingvogne, pølsevogne, skurvogne, containere, biblioteksbusser, mobile klinikker til medicinsk undersøgelse og behandling af mennesker og dyr, mobile anlæg til udskænkning og servering samt mobile toiletter og baderum.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet for en bygningsdel, er, at autorisationskravet ikke skal betyde hindringer for nye byggemetoder, såfremt den elektriske installation i den pågældende bygningsdel efter en konkret vurdering kan udføres på en sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde af producenten i forbindelse med den fabriksmæssige fremstilling af bygningsdelen uden brug af autoriseret elinstallatørvirksomhed. Det vil fx være indstøbning af rør og dåser i præfabrikerede bygningsdele, udførelse af fast installation i præfabrikerede tekniksøjler, badeværelser og køkkener, samt udførelse af fast installation i montrere, diske og køkkenskabe, der fastmonteres i bygningen.

Der vil løbende kunne opstå nye mobile enheder eller byggemetoder, hvor en undtagelse fra autorisationskravet kan imødekomme et nyt behov i markedet, uden at der gås på kompromis med sikkerheden. Bemyndigelsesbestemmelserne i nr. 1 og 2 skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

I dag er trækning af elkabler autorisationskrævende arbejde. I forbindelse med nybyggeri og renovering af huse forekommer det, at det er en uautoriseret virksomhed, fx en murer- eller tømrervirksomhed, der trækker de nødvendige elkabler, hvorefter den autoriserede elinstallatør foretager endelig tilslutning og slutaftprøvning. Det er ikke i overensstemmelse med reglerne. Det vurderes på den baggrund, at det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden at få sikret, at de nødvendige kompetencer fremadrettet er til stede ved udførelsen af kabelarbejde.

Det foreslås derfor som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for føring af elkabler af personer, der har gennemført et kursus godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at personer, der har gennemført et kursus om føring af elkabler, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække kablerne, som en elinstallatørvirksomhed herefter tilslutter. Det vil betyde, at virksomheder uden autorisation, der har en person ansat, der har gennemført og bestået et kursus, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække elkabler i takt med, at andre håndværksmæssige opgaver udføres på et byggeri. Tilslutning og slutaftprøvning af den samlede installation er fortsat autorisationskrævende arbejde af hensyn til sikkerheden og skal derfor fortsat foretages af en autoriseret elinstallatørvirksomhed, der dermed har ansvaret for den samlede installation over for forbrugeren.

Det foreslås i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af simple arbejder.

Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af simple arbejder, som forbrugeren selv eller en ikke-autoriseret virksomhed må udføre.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse undtagelsesmulighederne efterhånden, som der udvikles nye typer af elmateriel, der kan installeres sikkerhedsmæssigt forsvarligt uden autorisation. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende for visse typer af elmateriel, er det ligeledes muligt at tage højde herfor i en bekendtgørelse.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet, er blandt andet, at der udvikles nye typer af elmateriel eller el-produkter, som uden risiko kan installeres uden autorisation. Såfremt det er sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at et konkret el-arbejde udføres af forbrugeren selv eller af en ikke-autoriseret virksomhed, bør reglerne give mulighed herfor. Det vil fx være udskiftning af afbrydere og stikkontakter under nærmere afgrænsede forhold samt opsætning og nedtagning af lamper under nærmere afgrænsede forhold.

Der vil løbende kunne opstå nye produkter, hvor en undtagelse fra autorisationskravet kan fastsættes, uden at der gås på kompromis med sikkerheden. Bemyndigelsesbestemmelsen skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

I § 3, stk. 7, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. er det fastsat, at ministeren fastsætter bestemmelser om oplysningspligt for forhandlere af elektrisk materiel med hensyn til materiel, der kun må installeres af autoriserede elinstallatører, jf. § 2, nr. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. samt med hensyn til forbrugervejledning om montering af elektrisk materiel.

Baggrunden for denne bemyndigelse er, at der i detailhandlen, fx i byggemarkeder, kan købes elektriske kabler og andet materiel til fast installation. Det kan give forbrugerne det indtryk, at de selv må installere det. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1051 af 8. december 2003 om oplysningspligt ved salg og markedsføring af elektrisk materiel til forbrugere.

Det vurderes, at en kommunikationsindsats fra Sikkerhedsstyrelsen er mere egnet til at give forbrugerne den nødvendige information på en tilstrækkelig nuanceret måde. Det skyldes, at der er flere faktorer, der afgør, om det pågældende el-materiel må installeres af forbrugeren selv. Fx må udskiftning af

stikkontakter kun foretages på steder, hvor der ikke er krav om højere kapslingsklasse end IP20. Dette kan være vanskeligt at kommunikere via skiltning i forretningen.

Derudover er der i dag ikke fastsat oplysningspligter for forhandlere af vvs-artikler. En kommunikationsindsats fra Sikkerhedsstyrelsen vil kunne omfatte hele autorisationsområdet og ikke kun el-området, som den eksisterende bekendtgørelse nr. 1051 fra 2003 dækker. På den baggrund foreslås det, at bekendtgørelse nr. 1051 fra 2003 ophæves, og at bemyndigelsen til at fastsætte disse regler ikke videreføres i forslaget. Det vil samtidig betyde en administrativ lettelse for forhandlere af elektrisk materiel, fx byggemarkeder.

Reglerne i § 2, nr. 5, sammenholdt med § 3, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fortolkes af Sikkerhedsstyrelsen sådan, at solcelleanlæg, der sammensættes af forskellige komponenter, hører under »maskiner og brugsgenstande«.

Den store udbredelse af solcelleanlæg i Danmark inden for de seneste år har medført behov for at få klargjort og udtrykkeligt fastlagt, hvilke regler der gælder i forhold til installation af solcelleanlæg. Sikkerhedsstyrelsen har derfor udarbejdet meddelelse nr. 2 fra 2012 om »Afgrænsning af elinstallatørlovens anvendelsesområde i relation til montage, sammenkobling og tilkobling af solcelleanlæg«. Det fremgår heraf, at solcelleanlæg, der ikke udgør et samlet produkt, men som sammensættes af forskellige komponenter, anses som »maskiner og brugsgenstande« og dermed omfattes af § 2, nr. 5, sammenholdt med § 3, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv.

For at opnå en mere klar og entydig retstilstand for solcelleanlæg og solcelleanlæg, vurderes det at være hensigtsmæssigt, at der bliver fastsat særlige regler herom i en bekendtgørelse.

På den baggrund foreslås det i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren endvidere kan fastsætte regler om installation og servicering af ikke-konventionelle el-producerende anlæg og regler om undtagelse fra autorisationskravet for disse anlæg.

Kraftværker er konventionelle el-producerende anlæg, der forsyner mange forbrugere. Med ikke-konventionelle el-producerende anlæg menes fx en hustandsvindmølle eller et solcelleanlæg, hvor der er tale om en decentral el-produktion.

Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om installation og servicering af el-producerende anlæg, der ikke umiddelbart kan passe ind i de eksisterende regelsæt, fordi der er tale om helt nyudviklede anlæg, som adskiller sig væsentligt fra de konventionelle el-producerende anlæg som fx kraftværker. Det gælder fx hustandsvindmøller og solcelleanlæg. I forbindelse med at der fastsættes regler om installation og servicering for sådanne anlæg, vil det ligeledes være relevant at overveje, om anlægget kan installeres og serviceres af virksomheder uden autorisation, fx af virksomheder, der som erhverv producerer eller servicere de pågældende decentrale el-producerende anlæg, og som derfor har en særlig fagkundskab og et særligt kendskab til anlægget.

Det forventes, at der vil være behov for at fastsætte sådanne regler, efterhånden som der udvikles nye typer af el-producerende anlæg. Bemyndigelsesbestemmelsen skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

Vvs-området

Til § 4

I den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det autorisationskrævende arbejdsområde på gasområdet fastsat i § 2, stk. 1, nr. 1, og i § 4, 1. pkt. I § 2, stk. 1, nr. 1, er det fastsat, at loven finder anvendelse på alle former for gasinstallationer, hvor der anvendes bygas, naturgas, flaskegas eller lignende brændbare gasser til anvendelse i husholdning, erhverv, kraftvarmeanlæg, industri m.m., samt at gasinstallationer regnes fra og med tilslutning til distributionsledninger (hovedledning) eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og disses ventilations- og aftrækssystemer. I § 4, 1. pkt., er det fastsat, at gasinstallationer kun

må udføres og serviceres af virksomheder, der har opnået autorisation som vvs-installatør, eller som er godkendt som kompetent virksomhed til udførelse eller servicering af særlige typer af gasinstallationer.

Det foreslås, at det autorisationskrævende arbejdsområde på gasområdet fastsættes i lovforslagets § 4.

I *stk. 1* foreslås det fastsat, at gasinstallationer, der anvender bygas, naturgas, flaskegas, biogas, brint eller lignende brandbare gasser kun må udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter forslaget § 9, stk. 1, eller delautorisation efter forslaget § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde.

Med henblik på at tydeliggøre at der er tale om en virksomhedsautorisation, foreslås betegnelsen »vvs-installatør« i § 4 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger erstattet af betegnelsen »vvs-installatørvirksomhed«. Tidligere anvendte man i lovgivningen betegnelsen gas-, vand og sanitetsmester, men ved lovændringen i 2000 blev betegnelsen ændret til vvs-installatør, som fortsat omfatter gas, vand og sanitet. Betegnelsen vvs forstås således i lovforslaget som gas, vand og sanitet. I anden sammenhæng bruges betegnelsen vvs også om varme, ventilation og sanitet.

I *stk. 2* foreslås det fastsat, at de autorisationskrævende arbejder regnes fra og med tilslutning til og frakobling fra distributionsledninger eller forsyningsanlæg og omfatter stik- og husledninger samt gasmateriel, herunder apparater og apparaternes ventilations- og aftrækssystemer.

Tilkobling til eller frakobling fra en distributionsledning for gas sker, når en stikledning anbores på hovedledningen. Det vil sige tilkobles til distributionsledningen ved vejen. Typisk føres stikledningen ind til ejendommens måler- og regulatorskab, hvor gasmåleren måler gasflowet og regulatoren regulerer trykket. Afkobling sker ved, at stikledningen fjernes, hvis ejendommen ikke længere skal forsynes med gas.

De autorisationskrævende arbejder på simple gasinstallationer med gasflasker omfatter udførelse af installationen med regulator og gasslanger til den faste installation, men ikke selve tilkoblingen til gasflasken, da denne tilkobling foretages af brugeren selv, jf. forslaget § 3, stk. 1, nr. 4.

Der er med bestemmelsens stk. 1 og 2 ikke tilsigtet nogen ændring i det autorisationskrævende arbejdsområde på gasområdet i forhold til den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsinstallationer.

På gasområdet gælder der i dag en ordning, hvorefter der ved udførelse af visse typer af arbejder kræves nogle helt særlige kompetencer, som den autoriserede vvs-installatør ikke nødvendigvis har. Derfor stilles der krav om, at virksomheder, der skal udføre disse typer af arbejder, har en godkendelse som kompetent virksomhed fra Sikkerhedsstyrelsen, således at det sikres, at der i virksomheden er de nødvendige kompetencer.

De pågældende typer af arbejder er førstegangsindregulering og servicering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW, gasdrevne motoranlæg samt installationer med procesudstyr, som er nærmere beskrevet i gasreglementets regler for gasfyrede anlæg.

Med brænderanlæg menes brændere, hvor afbrænding sker. Brænderen kan fx være en del af en gaskedel, en fjernvarmekedel, en tørovn eller lignende, med det udstyr, der hører til som fx aftræk mv. Ved procesudstyr forstås fx industrialanlæg, smelteovne, dampanlæg og male- og tørrekabiner. Gasfyrede brænderanlæg over 135 kW findes fx i kraftvarmeværker, i industrivirksomheder eller i et boligselskabs lokale varmecentral. Gasdrevne motoranlæg findes fx i decentrale kraftvarmeværker, der producerer både el og fjernvarme.

Førstegangsindregulering af disse anlæg må alene udføres af producenten eller af en kompetent virksomhed godkendt hertil af Sikkerhedsstyrelsen, hvorimod servicering af disse anlæg alene må udføres af en kompetent virksomhed godkendt hertil af Sikkerhedsstyrelsen.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at denne begrænsning i den autoriserede vvs-installatørvirksomheds arbejdsområde, der gælder i dag, fremgår entydigt af loven.

Det foreslås derfor fastsat i *stk. 3*, at førstegangsindregulering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW samt installationer med procesudstyr alene må udføres af producenten eller af virksomheder, der har opnået en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter forslaget § 11, stk. 1. Servicering af de anlæg, der er nævnt i 1. pkt., må alene udføres af virksomheder, der har opnået en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter forslaget § 11, stk. 1.

Det følger af § 3 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at loven ikke finder anvendelse på gasinstallationer om bord på skibe samt gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer. Installationer på skibe har været undtaget fra lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger siden 1978. Regler om installationer på skibe fastsættes af Søfartsstyrelsen. I 2000 blev også gasinstallationer til fremdrift eller opvarmning af køretøjer undtaget fra lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Det betyder, at for gasinstallationer i køretøjer inklusive autocampere, lastvogne, busser og lignende finder bestemmelserne i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kun anvendelse for sædvanlige installationer til kogebrug, køleskabe og lignende. Opvarmningsanlæg i køretøjer, bortset fra campingvogne, er ikke omfattet af bestemmelserne i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, da disse anlæg primært er beregnet til drift under kørsel. Disse anlæg er reguleret af særlige bestemmelser i EU-retten, der er implementeret i færdselsloven.

Gasopvarmningsanlæg i campingvogne er således omfattet af loven og dermed omfattet af autorisationskravet.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 3 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger videreføres i *stk. 4*, for gasinstallationer.

Det foreslås, at det endvidere fastsættes i *stk. 4*, at gasinstallationer i luftfartøjer og jernbanevogne ikke er omfattet af loven. Det svarer til, hvad der gælder i dag. Regler om installationer i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer hører under Transportministeriet.

Undtagelsen for skibe gælder ikke husbåde. Det betyder, at gasinstallationer på husbåde er omfattet af loven og dermed omfattet af autorisationskravet.

Til § 5

I den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det autorisationskrævende arbejdsområde på området for vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger fastsat i § 2, stk. 1, nr. 3, og i § 4, 2. pkt. I § 2, stk. 1, nr. 3, er det fastsat, at loven finder anvendelse på vandinstallationer fra og med tilslutning til forsyningsledning (hovedledning) og omfattende hele installationen inkl. armaturer og installationsgenstande, medmindre tilslutningen sker til et forsyningsanlæg for en enkelt privat forbruger. I § 4, 2. pkt., er det fastsat, at vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger kun må udføres og serviceres af virksomheder, der har opnået autorisation som vvs-installatør eller vand- og sanitetsmester, eller som er godkendt som kompetent virksomhed til udførelse eller servicering af særlige typer vand- og sanitetsinstallationer. Det foreslås, at den gældende autorisation som vand- og sanitetsmester fremover vil være en delautorisation fastsat i medfør af forslaget § 10, stk. 3.

Det foreslås, at det autorisationskrævende arbejdsområde på området for vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger fastsættes i lovforslagets § 4.

I *stk. 1* foreslås det fastsat, at vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i byg-

ninger kun må udføres og serviceres af vvs-installatørvirksomheder, der har opnået autorisation efter forslaget § 9, stk. 1, eller delautorisation efter forslaget § 10, stk. 1, til det pågældende arbejde.

I *stk. 2* foreslås det fastsat, at vandinstallationer regnes fra og med tilslutning til og frakobling fra forsyningsledning og omfatter hele installationen inklusiv armaturer og installationsgenstande, medmindre tilslutningen sker til et forsyningsanlæg for en enkelt privat forbruger.

Vandinstallationer, der forsynes fra anlæg for den enkelte private forbruger, er således undtaget fra kravet om autorisation. Undtagelsen gælder vandinstallationer i ejendomme, fx på landet, der alene benyttes som bolig for ejeren og dennes husstand, og som udelukkende forsynes med vand fra et pumpeanlæg, der er indrettet på ejendommen til ejendommens eget brug. Installationer, som ejeren i erhvervsmæssigt øjemed lader benytte af andre end sin egen husstand, vil derimod være omfattet af autorisationskravet, uanset om installationen kun betjener vedkommende enkelte ejendom. Som eksempler kan nævnes installationer på fabrikker, i hotel- og pensionatsvirksomheder, i skoler eller på sygehuse.

De afløbsinstallationer, der er omfattet af det autorisationskrævende arbejdsområde på vvs-området er afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger. Det vil sige afløbsinstallationer inde i huset, fx gulvafløb i en ejendoms øvrige etager end den nederste, der ikke føres ned i jorden. Til sammenligning er de afløbsinstallationer, en kloakmestervirksomhed må udføre, afløbsinstallationer og afløbsanlæg uden for huset i jorden samt afløb inde i huset, der føres ned i jorden, fx gulvafløb i en ejendoms nederste etage.

Visse afløbsinstallationer må udføres af både en kloakmestervirksomhed og en vvs-installatørvirksomhed. Det drejer sig om afløbsrør fra gulvafløb med vandlås placeret i gulv mod jord til tilslutning af håndvask og køkkenvask i rum med gulv mod jord.

Der er med bestemmelsens *stk. 1* og *2* ikke tilsigtet nogen ændring i det autorisationskrævende arbejdsområde på området for vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i forhold til den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsinstallationer.

Det følger af § 3 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at loven ikke finder anvendelse på vand- og afløbsinstallationer om bord på skibe. Installationer på skibe har været undtaget fra lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger siden 1978. Regler om installationer på skibe fastsættes af Søfartsstyrelsen.

Det foreslås, at bestemmelsen i § 3 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger videreføres i *stk. 3* for vand- og afløbsinstallationer.

Det foreslås, at det endvidere fastsættes i *stk. 3*, at vand- og afløbsinstallationer i luftfartøjer og jernbanevogne ikke er omfattet af loven. Det svarer til, hvad der gælder i dag. Regler om installationer i luftfartøjer, jernbanevogne og køretøjer hører under Transportministeriet.

Undtagelsen for skibe gælder ikke husbåde. Det betyder, at vand- og afløbsinstallationer på husbåde er omfattet af loven og dermed omfattet af autorisationskravet.

Til § 6

I henhold til § 6, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for arbejder, som gas- og vandforsyningsvirksomheder ved eget personale udfører ved installationer, som de forsyner med gas eller vand. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation for så vidt angår gas- og vandforsyningsvirksomheder og ejere af afløbsanlæg.

Bekendtgørelsen fastsætter, hvilke autorisationskrævende arbejder gas- og vandforsyningsvirksomheder kan udføre uden at være indehaver af en autorisation. Det drejer sig om arbejder med ledninger i

gadeareal, herunder arbejder ved og etablering af stikledninger på privat grund frem til forsyningsenhed med stophane, om udskiftning af vand- eller gasmålere i en lovlige installation, hvor kun måler tilslutning tilrettes i forbindelse med udskiftning. Det drejer sig endvidere om installation af gasmålere på gasfyrede anlæg og arbejder på en husinstallation i helt ekstraordinære tilfælde, eksempelvis hvor ejeren har vægret sig imod at bringe installationen i forskriftsmæssig stand, og hvor der er eller antages at være sikkerhedsmæssig eller sundhedsmæssig risiko. Det drejer sig endvidere om små og ubetydelige reparationsarbejder på en husinstallation, der udføres i forbindelse med tilsyn med installationerne eller målerudskiftning, som fx montage af afspærringsventil før og efter måler og andet udstyr, som er nødvendigt i forbindelse med måling og sikkerhed i installationen. Endelig drejer det sig om tilslutning til eller udskiftning af F-gasslanger mellem forsyningsanlægget og den faste rørinstallation. Forsyningsvirksomhederne har ikke adgang til at drive sædvanlig vvs-installatørvirksomhed. Det betyder blandt andet, at en forsyningsvirksomhed ikke uden autorisation kan udføre autorisationskrævende arbejder på kommunens egne ejendomme.

Reglerne for vandforsyningsvirksomheder er ændret med vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009. Der er stillet krav om, at forsyningsvirksomhederne udskilles fra kommunerne som selskaber. Dette har medført en ændret organisering i sektoren, og der er i et vist omfang oprettet vandselskaber, der typisk ejer forsyningsanlæggene, og serviceselskaber for vand og spildevand, hvori de personer, der forestår driften i vandforsyningerne, vil være ansatte.

Det følger af bekendtgørelsen, at det kun er personer, der er i et egentligt ansættelsesforhold hos forsyningsvirksomheden, der må udføre de arbejder, der er omfattet af bekendtgørelsen. Med eget personale menes i dag personale, der er ansat og lønnet af forsyningsvirksomheden. Det vurderes, at der ikke kan være betænkeligheder ved at lade et serviceselskabs ansatte personale udføre de arbejder, der i dag er omfattet af bekendtgørelse nr. 1046 på en vandforsyningsledning, der ejes af et vandselskab i samme koncern eller med ejermæssig tilknytning til vandselskabet.

Baggrunden for, at forsyningsvirksomheder har adgang til at udføre visse arbejder, er blandt andet, at virksomhederne har ansat fagligt kompetent personale, der ofte arbejder på en gasdistributionsledning eller på en forsyningsledning. Det er i dag fastsat i § 2, stk. 3, i bekendtgørelsen, at det påhviler forsyningsvirksomheden at sikre, at de personer, der udfører de arbejder, der er omfattet af bekendtgørelsens § 2, stk. 1, er fagligt kompetente til de konkrete opgaver.

Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ændres, så det både er ansat personale i private vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber og de til vandselskaberne knyttede serviceselskaber, der kan udføre det omhandlede arbejde. Samtidig foreslås det at anvende betegnelsen »gasleverandør« i stedet for »gasforsyningsvirksomhed«, da dette er i overensstemmelse med den betegnelse, der i øvrigt anvendes i lovforslaget. »Gasleverandør« er defineret i § 2, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Bestemmelsen blev indført i 2000 som en konsekvens af vedtagelsen af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/30/EF af 22. juni 1998 om fælles regler for det indre marked for naturgas. Betegnelsen »gasleverandør« omfatter både den ledningsejer, der distribuerer gas, som forbrugeren har købt hos et andet selskab, og den ledningsejer, der distribuerer gas solgt af ledningsejeren selv til forbrugeren. Betegnelsen omfatter også leverandører, der distribuerer gas i flasker.

Det vurderes endvidere at være hensigtsmæssigt, at det præciseres, at det er mindre opgaver inden for gasleverandørens, vandforsyningsvirksomhedens eller vandselskabets forsyningsområde, som må udføres uden autorisation.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for arbejder, som personale ansat hos gasleverandører eller vandforsyningsvirksomheder udfører inden for deres forsyningsområde samt arbejder, som personale ansat i vandselskaber samt personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab,

udfører inden for vandselskabets forsyningsområde som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for vandforsyningsledninger.

Det foreslås, at gasleverandører, vandforsyningsvirksomheder, vandselskaber samt serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, må udføre arbejde i samme omfang som i dag, og det er derfor hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003.

I *nr. 2* foreslås det som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele.

Bestemmelsen hænger sammen med forslagets § 3, stk. 1, nr. 2, hvorefter erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters forberedelse af elektriske installationer ved fremstilling af bygningsdele. Se nærmere herom i afsnit 3.8 i de almindelige bemærkninger. At forberede gasinstallationen, vandinstallationen eller afløbsinstallationen over terrænhøjde og i bygninger vil sige, at en del af installationen udføres, uden at der foretages tilslutning.

Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i forbindelse med fremstilling af bygningsdele.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse undtagelsesmulighederne efterhånden, som der udvikles nye typer af bygningsdele, hvor det vil være relevant og sikkerhedsmæssigt forsvarligt, at producenten forbereder gasinstallationen, vandinstallationen eller afløbsinstallationen over terrænhøjde og i bygninger. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende for visse typer af bygningsdele, er det ligeledes muligt at tage højde herfor i en bekendtgørelse.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet for en bygningsdel, er, at autorisationskravet ikke skal betyde hindringer for nye byggemetoder, såfremt installationerne i den pågældende bygningsdel efter en konkret vurdering kan udføres på en sikkerhedsmæssigt forsvarlig måde af producenten i forbindelse med den fabrikmæssige fremstilling af bygningsdelen uden brug af autoriseret vvs-installatørvirksomhed. Det vil fx være indstøbning af vandrør i præfabrikerede bygningsdele og udførelse af fast installation i præfabrikerede badeværelser og køkkener.

Der vil løbende kunne opstå nye byggemetoder, hvor en undtagelse fra autorisationskravet kan imødekomme et nyt behov i markedet, uden at der går på kompromis med sikkerheden. Bemyndigelsesbestemmelserne skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

I dag er trækning af vandrør autorisationskrævende arbejde. I forbindelse med nybyggeri og renovering af huse forekommer det, at det er en uautoriseret virksomhed, fx en murer- eller tømrervirksomhed, der trækker de nødvendige vandrør, hvorefter den autoriserede vvs-installatør foretager endelig tilslutning. Det er ikke i overensstemmelse med reglerne. Det vurderes på den baggrund, at det er nødvendigt af hensyn til sikkerheden at få sikret, at de nødvendige kompetencer fremadrettet er til stede ved trækning af vandrør.

Det foreslås derfor som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for føring af vandrør af personer, der har gennemført et kursus godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at personer, der har gennemført et kursus om føring af vandrør, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække vandrør, som en vvs-installatørvirksomhed herefter tilslutter. Det vil betyde, at virksomheder uden autorisation, der har en person ansat, der har gennemført og bestået et kursus, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen, kan trække vandrør i takt med, at andre håndværksmæssige opgaver udføres på et byggeri. Tilslutning af

den samlede installation er fortsat autorisationskrævende arbejde af hensyn til sikkerheden og skal derfor fortsat foretages af en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, der dermed har ansvaret for den samlede installation over for forbrugeren.

I henhold til § 6, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for simple installationsarbejder, herunder udskiftning af armaturer og lignende, på vand- og afløbsområdet under nærmere angivne vilkår, hvor arbejdet ikke kan udgøre sundheds- og miljømæssige risici.

Bemyndigelsen blev indsat i § 2, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger i 1978 for at give mulighed for, at visse simple indgreb, som må betegnes som installationer, men som uden risiko kan udføres af de fleste brugere selv, undtages fra autorisationskrav. Der var især tænkt på udskiftning af vandpakninger i installationer, hvor der findes en stophane i lejligheden. I 2000 blev bestemmelsen videreført i § 6, nr. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, hvor det blev præciseret, at undtagelsen er betinget af, at arbejdet ikke kan medføre sundheds- eller miljømæssige risici. Bemyndigelsen er siden blevet anvendt til at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for simple arbejder. Reglerne er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 1045 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation som VVS-installatør til udførelse af simple arbejder med vand- og sanitetsinstallationer (udskiftning). Det drejer sig om udskiftning af taparmaturer, pakninger i taparmaturer, håndvaske og køkkenvaske med tilhørende vandlås, wc'er, vaskemaskiner og opvaskemaskiner til husholdningsbrug. Arbejderne må udføres under nærmere angivne vilkår, herunder at der findes en afspærringsventil på vandfordelingsledningen eller på koblingsledningen til det pågældende tapsted.

De pågældende arbejder må udføres af enhver, herunder erhvervsmæssigt af virksomheder, der ikke er indehaver af autorisation.

Det foreslås, at den del af § 6, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, der vedrører vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger, videreføres i forslaget § 6.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det tillige i forslaget § 6 fastsættes, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for visse simple gasinstallationer. Se nærmere herom i afsnit 3.8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås herefter i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for simple arbejder.

Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af simple arbejder, som forbrugeren selv eller en ikke-autoriseret virksomhed må udføre.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse undtagelsesmulighederne, efterhånden som der udvikles nye typer af produkter eller materiel på vvs-området, der kan installeres forsvarligt af hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø uden autorisation. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende for visse typer af produkter eller materiel, fx at det er afgørende om der er en afspærringsventil, er det ligeledes muligt at tage højde herfor i bekendtgørelsen.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet, er blandt andet, at der udvikles nye typer af produkter eller materiel, som uden risiko kan installeres uden autorisation. Såfremt det er forsvarligt af hensyn til sikkerhed, sundhed og miljø, at et konkret vvs-arbejde udføres af forbrugeren selv eller af en ikke-autoriseret virksomhed, bør reglerne give mulighed herfor. Det vil fx være udskiftning af slanger på gasgriller, terrassevarmere og ukrudtsbrændere, udskiftning af pakninger i vandhaner, udskiftning af vandhaner, udskiftning af håndvaske og køkkenvaske

med tilhørende vandlås, udskiftning af wc'er samt udskiftning af vaskemaskiner og opvaskemaskiner til husholdningsbrug.

Der vil løbende kunne opstå nye produkter eller materiel, hvor en undtagelse fra autorisationskravet kan fastsættes, uden at der går på kompromis med sikkerheden. Bemyndigelsesbestemmelsen skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

Det er hensigten, at bemyndigelsen endvidere vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at udskiftning af gasflasker er at betegne som et simpelt arbejde, der må foretages uden autorisation som vvs-installatør-virksomhed. Det svarer til hvad der gælder i dag, men det fremgår ikke entydigt af de gældende regler, at forbrugere selv må udskifte gasflasken.

Kloakområdet

Til § 7

I den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det autorisationskrævende arbejdsområde på kloakområdet fastsat i § 2, stk. 1, nr. 4, og i § 5. I § 2, stk. 1, nr. 4, er det fastsat, at loven finder anvendelse på afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger fra og med tilslutningen til hovedkloak (gadekloak), herunder stikledninger, samt nedslivningsanlæg, samletanke m.m. I § 5 er det fastsat, at afløbsinstallationer og afløbsanlæg i jord til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord kun må udføres af virksomheder, der har opnået autorisation som kloakmester. Det er endvidere fastsat i § 3, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester, at arbejdsområdet for den autoriserede kloakmestervirksomhed omfatter afløbsanlæg i jord fra og med tilslutning til hovedkloak til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord, anlæg til rensning af spildevand (nedslivningsanlæg, sandfilteranlæg, minirensanlæg, rodzoneanlæg samt pileanlæg), bygnings og omfangsdræn, afløbsledninger fra landbrugsejendommens sanitære installationer, samt afløbsanlæg til ajlebeholder, gylletank, med tilhørende pumpebrønde med fastmonteret pumpe, tryk og vacuum afløbssystemer og ledninger for rensat spildevand til vandløb, åben rende, markdræn, grøfter udløb i sø eller mose.

Det foreslås, at det autorisationskrævende arbejdsområde på kloakområdet fastsættes i lovforslagets § 7.

Det foreslås fastsat i *stk. 1*, at afløbsinstallationer og afløbsanlæg i jord til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord og dertil hørende kloakledninger kun må udføres og repareres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslagets § 9, stk. 1.

Afløbsinstallationer omfatter afløbsledninger fra landbrugsejendommens sanitære installationer, ligesom afløbsanlæg omfatter afløbsanlæg til ajlebeholder og gylletank med tilhørende pumpebrønde med fastmonteret pumpe.

Baggrunden for, at begrebet »reparation« anvendes i denne bestemmelse i stedet for begrebet »service-ring«, er, at der findes flere former for servicering af afløbsinstallationer, der ikke er omfattet af kravet om autorisation inden for kloakområdet. Blandt andet kan der udføres spuling og foretages tv-inspektion af kloakker af andre virksomheder end kloakmestervirksomheder. Afgørende for, om arbejdet er autorisationskrævende, er, om der ved arbejdets udførelse foretages indgreb, der ændrer installationen. I så fald kan arbejdet kun udføres af kloakmestervirksomheder, der har opnået autorisation efter forslagets § 9, stk. 1. Det gælder fx ved opsætning af rottefælder, fordi kloakrøret herved indsnævres med deraf følgende risiko for tilstopning. Brønddæksler er ligeledes omfattet af autorisationskravet, da der kan opstå farlige situationer, såfremt de ikke er udført korrekt.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at de autorisationskrævende arbejder regnes fra og med tilslutningen til hovedkloak og omfatter stikledninger, anlæg til rensning af spildevand og anlæggenes afløbsledninger,

nedsivningsanlæg til regnvand, regnvandsledninger tilsluttet offentligt regnvandssystem, tryk- og vakuumafløbssystemer, samletanke samt bygnings- og omfangsdræn.

Anlæg til rensning af spildevand omfatter nedsivningsanlæg, sandfilteranlæg, minirensanlæg, rodzoneanlæg samt pileanlæg. Omfattet er tillige ledninger for rensat spildevand fra anlæg til rensning af spildevand til vandløb, åben rende, markdræn, grøfter og udløb i sø eller mose.

Det autorisationskrævende arbejdsområde på kloak-området er således afløbsinstallationer og afløbsanlæg uden for huset i jorden samt afløb inde i huset, der føres ned i jorden, fx gulvafløb i en ejendoms nederste etage. Til sammenligning er de afløbsinstallationer, en vvs-installatørvirksomhed må udføre, afløbsinstallationer inde i huset, fx gulvafløb i en ejendoms øvrige etager end den nederste. Det vil sige gulvafløb, der ikke føres ned i jorden.

Visse afløbsinstallationer må udføres af både en kloakmestervirksomhed og en vvs-installatørvirksomhed. Det drejer sig om afløbsrør fra gulvafløb med vandlås placeret i gulv mod jord til tilslutning af håndvask og køkkenvask i rum med gulv mod jord.

Der er med bestemmelsen ikke tilsigtet nogen ændring i det autorisationskrævende arbejdsområde på kloakområdet i forhold til den gældende lovgivning.

Til § 8

I henhold til § 6, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for arbejder, som den, der er ansvarlig for et kloakanlæg, ved eget personale udfører ved installationer, som er tilsluttet pågældende kloakanlæg. Bemyndigelsen er udmøntet i bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003 om undtagelser fra krav om autorisation for så vidt angår gas- og vandforsyningsvirksomheder og ejere af afløbsanlæg.

Bekendtgørelsen fastsætter i § 3, hvilke autorisationskrævende arbejder ejere eller driftsansvarlige for hovedafløbsledninger kan udføre uden at være indehaver af en autorisation. Det drejer sig om arbejder ved ledninger i gadeareal, herunder arbejder ved og etablering af stikledning frem til skel eller umiddelbart ved skel, og arbejder ved afløbsinstallationer på privat grund i helt ekstraordinære tilfælde, eksempelvis hvor ejeren har vægret sig ved at bringe ledninger og anlæg i forskriftsmæssig stand, og hvor der er eller antages at være en umiddelbar risiko for forurening eller skader på ledningsanlægget. Disse virksomheder og kloakvæsner har ikke adgang til at drive sædvanlig kloakmestervirksomhed. Det betyder blandt andet, at en kommunal spildevandsvirksomhed ikke uden autorisation kan udføre autorisationskrævende arbejder på kommunens egne ejendomme.

Det følger af bekendtgørelsen, at det kun er personer, der er i et egentligt ansættelsesforhold hos kommunen, ejeren eller den driftsansvarlige, der må udføre de arbejder, der er omfattet af bekendtgørelsen. Med eget personale menes i dag personale, der er ansat og lønnet af forsyningsvirksomheden eller den, der er ansvarlig for kloakanlægget. Det vurderes, at der ikke kan være betænkeligheder ved at lade et serviceselskabs ansatte personale udføre de arbejder, der i dag er omfattet af bekendtgørelse nr. 1046 på en hovedkloak, der ejes af et vandselskab i samme koncern eller med ejermæssig tilknytning til vandselskabet.

Baggrunden for, at spildevandsvirksomheder og ejere af afløbsanlæg har adgang til at udføre sådanne arbejder, er blandt andet, at virksomhederne og de private ejere af kloakker har ansat fagligt kompetent personale, der ofte arbejder på en hovedkloak. Det er i dag fastsat i § 3, stk. 3, i bekendtgørelsen, at det påhviler kommunen, ejeren eller den driftsansvarlige at sikre, at de personer, der udfører de arbejder, der er omfattet af bekendtgørelsens § 3, stk. 1, er fagligt kompetente til de konkrete opgaver.

Som nævnt i bemærkningerne til § 6 er reglerne for vandforsyningsvirksomheder ændret med vandsektorloven, jf. lov nr. 469 af 12. juni 2009. Der stilles nu krav om, at forsyningsvirksomhederne udskilles

fra kommunerne som selskaber, og at der etableres vandselskaber og serviceselskaber. Et vandselskab omfatter både vand- og spildevandsforsyning.

Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at bestemmelsen ændres, så det både er personale ansat i vandselskabet og personale ansat i det dertil knyttede serviceselskab, der kan udføre det omhandlede arbejde inden for vandselskabets forsyningsområde.

Det vurderes endvidere at være hensigtsmæssigt, at det præciseres, at det er mindre opgaver inden for vandselskabets forsyningsområde, som vand- og serviceselskaber må udføre uden autorisation.

Det foreslås herefter i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for arbejder, som personale ansat i vandselskaber samt personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, udfører inden for vandselskabets forsyningsområde ved afløbsinstallationer, som er tilsluttet vandselskabets hovedkloak, eller arbejder, som den, der er ansvarlig for en hovedkloak, ved eget personale udfører ved installationer, som er tilsluttet denne hovedkloak, som et naturligt led i deres arbejde som ansvarlige for hovedkloakken.

Det foreslås, at eget personale hos den, der er ansvarlig for en hovedkloak, personale ansat i vandselskaber samt personale ansat i serviceselskaber, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, må udføre arbejde i samme omfang som i dag. Hensigten er derfor, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der indholdsmæssigt bliver en videreførelse af bekendtgørelse nr. 1046 af 8. december 2003.

Det følger af § 6, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at ministeren kan fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed for simple installationsarbejder, herunder udskiftning af armaturer og lignende, på vand- og afløbsområdet under nærmere angivne vilkår, hvor arbejdet ikke kan udgøre sundheds- og miljømæssige risici.

Bemyndigelsen blev indsat i § 2, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger i 1978 for at give mulighed for, at visse simple indgreb, som må betegnes som installationer, men som uden risiko kan udføres af de fleste brugere selv, undtages fra autorisationskrav. Bemyndigelsen er anvendt til at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for simple arbejder. Reglerne er i dag fastsat i bekendtgørelse nr. 1047 af 8. december 2003 om undtagelse fra krav om autorisation som kloakmester. Det drejer sig om udførelse af nedsivningsanlæg med tilhørende ledninger til bortledning af regnvand fra tag på beboelsesbygninger med tilknyttede udhuse, carporte og garager eller på landbrugsejendommers driftsbygninger, de såkaldte faskiner. Arbejdet må udføres under nærmere angivne vilkår.

De pågældende arbejder må udføres af enhver, herunder erhvervsmæssigt af virksomheder, der ikke er indehaver af en autorisation.

Det foreslås, at den del af § 6, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, der vedrører afløbsinstallationer i jord, videreføres i forslagets § 8.

Det foreslås herefter i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet for simple arbejder.

Formålet med bemyndigelsen er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om undtagelse fra autorisationskravet for udførelse af simple arbejder, som forbrugeren selv eller en ikke-autoriseret virksomhed må udføre.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse undtagelsesmulighederne efterhånden, som der udvikles nye typer af produkter eller metoder på kloak-området, der kan installeres eller udføres forsvarligt af hensyn til sundhed og miljø uden autorisation. Såfremt der er særlige forhold, der gør sig gældende for visse typer af produkter eller metoder, er det ligeledes muligt at tage højde herfor i en bekendtgørelse.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter undtagelse fra autorisationskravet, er blandt andet, at der udvikles nye typer af produkter eller metoder, som uden risiko kan installeres eller udføres uden autorisation. Såfremt det er forsvarligt af hensyn til sundhed og miljø, at et konkret kloak-arbejde udføres af forbrugeren selv eller af en ikke-autoriseret virksomhed, bør reglerne give mulighed herfor. Det vil fx være udførelse af nedsivningsanlæg med tilhørende ledninger til bortledning af regnvand fra tag.

Der vil løbende kunne opstå nye produkter eller metoder, hvor en undtagelse fra autorisationskravet kan fastsættes, uden at der er risiko for sundhed og miljø. Bemyndigelsesbestemmelsen skal derfor sikre fleksibiliteten på området.

Kapitel 3

Autorisation og godkendelse

Autorisation

Til § 9

Som beskrevet i afsnit 3.1 i de almindelige bemærkninger er den gældende autorisationsordning på el-området en kombineret person- og virksomhedsautorisationsordning, mens ordningen på vvs-området er en virksomhedsautorisationsordning.

Autorisationsordningerne består af to hovedsøjler. For det første et krav om at der skal være en fagligt kompetent person i virksomheden, og for det andet et krav om at virksomheden skal anvende et godkendt kvalitetsstyringssystem.

Betingelserne for at opnå en virksomhedsautorisation følger af § 5, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det følger af § 5, stk. 2, nr. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomhedens indehaver eller en ansat medarbejder er autoriseret i henhold til bestemmelsens stk. 1. Autorisation til virksomheden og til personen udstedes samtidig.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000, hvor autorisationsordningen på el-området blev ændret fra en personlig autorisation til den gældende ordning.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har tilknyttet en person, der er godkendt som teknisk ansvarlig person, jf. bestemmelsens stk. 2. Autorisation til virksomheden og personens godkendelse som teknisk ansvarlig udstedes samtidig.

På el-området har den personligt autoriserede elinstallatør et særligt personligt strafansvar. Det gælder i forbindelse med den personligt autoriseredes manglende instruktion og tilsyn med udførelse af det autorisationskrævende arbejde samt hvis der tages ansvar for arbejde udført af personer, der ikke er ansat i virksomheden. Tilsvarende gælder, hvis den personligt autoriserede undlader at foretage gennemgang af en installation, i tilfælde hvor virksomheden overtager færdiggørelsen af installationen efter dispensation fra Sikkerhedsstyrelsen. Det særlige strafansvar er fastsat i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 § 27, stk. 1, nr. 3, jf. § 15, stk. 1, og § 27, stk. 1, nr. 4, jf. § 15, stk. 2, og § 16, stk. 2, § 27, stk. 1, nr. 5, jf. § 17, stk. 1 og 2, og § 27, stk. 1, nr. 6, jf. § 17, stk. 4. Den teknisk ansvarlige person på vvs-området har ikke et tilsvarende strafansvar. Her er det virksomheden, der som udgangspunkt er strafs subjekt i overensstemmelse med de almindelige bestemmelser herom.

Det følger både af § 5, stk. 2, nr. 1, sammenholdt med § 5, stk. 1, nr. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og af § 7, stk. 1, nr. 1, sammenholdt med § 7, stk. 2, nr. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at virksomheden

for at opnå autorisation skal have tilknyttet en person, der er autoriseret henholdsvis godkendt som teknisk ansvarlig person, og som er tilknyttet virksomheden som medarbejder, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller et kommanditselskab.

Bestemmelserne blev indsat i de to love i 2006 for at sikre den fornødne tilknytning til virksomheden og de beføjelser, som vedkommende har i kraft af ejerskabet af de i bestemmelsen nævnte selskaber eller i kraft af ansættelsesforholdet.

Ud fra ønsket om at modernisere ordningen foreslås det, at der indføres en virksomhedsautorisationsordning på el-, vvs- og kloakområdet, hvor det er en betingelse for at opnå en autorisation, at virksomheden har tilknyttet en fagligt ansvarlig person. Samtidig foreslås den personlige autorisation på el-området afskaffet. Hermed samles det økonomiske og det faglige ansvar i virksomheden på både el-, vvs- og kloakområdet således, at det er virksomheden, der har det fulde ansvar samtidig med, at det fortsat er sikret, at den faglige kompetence er til stede i virksomheden.

Det påtænkes fastsat i forslaget § 15, nr. 1, at ministeren kan fastsætte regler om den fagligt ansvarliges opgaver. Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, der fastsætter, at den fagligt ansvarlige har til opgave at sikre, at opgaverne bemandes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse. Virksomheden har det overordnede ansvar for bemanning, instruktion og tilsyn.

Det er alene personer, der er godkendt som fagligt ansvarlige, jf. forslaget § 14, der kan fungere som fagligt ansvarlige. Personen skal kun godkendes én gang af Sikkerhedsstyrelsen, og godkendelsen som fagligt ansvarlig er herefter gyldig, medmindre den bortfalder efter forslaget § 22 eller frakendes efter reglerne i straffelovens § 79. Godkendelsen er således ikke knyttet sammen med virksomhedens autorisation, som tilfældet er efter de gældende regler. Det betyder, at personen ikke skal søge om godkendelse igen i forbindelse med jobskifte. Virksomheden skal i forbindelse med nyansættelse i henhold til forslaget § 19, stk. 1, blot meddele til Sikkerhedsstyrelsen, hvem den har ansat som fagligt ansvarlig, så det kan kontrolleres, at virksomheden til enhver tid har tilknyttet en fagligt ansvarlig person tilknyttet, Sikkerhedsstyrelsen har godkendt.

Som følge af forslaget om at afskaffe den personlige autorisation på el-området foreslås det, at også det særlige personlige strafansvar, som omtalt ovenfor, afskaffes. Herved gives virksomhederne større fleksibilitet og bedre mulighed for at tilrettelægge arbejdet, da der ikke er behov for en nøje opdeling af ansvaret mellem flere autoriserede personer og interne regler om delegation af ansvaret. Hvis virksomheden har udført installationer i strid med de tekniske bestemmelser, vil det fremover være de almindelige strafferetlige principper for valg af ansvarssubjekt, der afgør, om der ved siden af virksomhedsansvaret skal gøres et ansvar gældende mod den fagligt ansvarlige.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen meddeler autorisation til elinstallatørvirksomheder, jf. forslaget § 2, stk. 1, til vvs-installatørvirksomheder, jf. forslaget § 4, stk. 1 og 3, og § 5, stk. 1, og til kloakmestervirksomheder, jf. forslaget § 7, stk. 1, når ansøgeren har dokumenteret, at betingelserne nævnt i nr. 1-5 er opfyldt.

Ifølge *nr. 1* er det en betingelse for at få en autorisation, at der i virksomheden er en eller flere fagligt ansvarlige, som er godkendt i henhold til forslaget § 14, stk. 1, inden for det fagområde, der ansøges om autorisation til, og som er tilknyttet virksomheden som ansat, som eneindehaver af en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller i et kommanditselskab. Dette er en videreførelse af § 5, stk. 1, nr. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og af § 7, stk. 2, nr. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Dog foreslås begrebet »medarbejder« ændret til »ansat«. Herved tydeliggøres, at også overordnede ansatte som fx direktører kan være fagligt ansvarlige. Det svarer til, hvad der gælder i dag.

Det følger af § 5, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 1, nr.

2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har et godkendt kvalitetsstyringssystem. Disse bestemmelser blev indført i 2000 for at sikre, at installationerne udføres sikkerhedsmæssigt korrekt. I lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger blev der i 2000 også indført krav om tredjepartskontrol af kvalitetsstyringssystemet, jf. § 9 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Dette blev først indført på el-området i 2006, jf. § 5a, stk. 1, i lov om autorisation af elinstallatører mv.

De nærmere regler for udformningen af kvalitetsstyringssystemet er fastsat i en bekendtgørelse.

Kravet om et godkendt kvalitetsstyringssystem skal ses i sammenhæng med, at en nystartet virksomhed ikke har et fuldt udbygget kvalitetsstyringssystem, idet systemet udbygges efterhånden, som opgaverne løses. Derfor stilles der krav om, at virksomheden ved ansøgning om autorisation vedlægger bekræftelse på, at virksomheden har ansøgt en kontrolinstans om godkendelse af kvalitetsstyringssystemet, og at kontrolinstansen efter en foreløbig gennemgang har fundet systemet fyldestgørende – en såkaldt forhåndsgodkendelse, jf. § 5, stk. 3, nr. 1, i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 og § 3, stk. 3, 2. pkt., i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007. Systemet skal herefter kunne endeligt godkendes af kontrolinstansen inden et år efter udstedelsen af autorisationen, jf. § 11 i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 og § 8 i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 2, jf. § 9, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at virksomhederne ved arbejde på vand- og afløbsledninger kan vælge enten at anvende et kvalitetsstyringssystem eller tilslutte sig en særlig tilsynsordning. Den særlige tilsynsordning er beskrevet i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger.

Som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger foreslås det at ophæve den særlige tilsynsordning, og at der indføres en overgangsordning for virksomhederne, der i dag er tilsluttet ordningen, til at få etableret et fuldt kvalitetsledelsessystem. Se bemærkningerne til § 42.

Det foreslås herefter i *nr. 2* som en betingelse for at få en autorisation, at virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem. Begrebet »godkendt« omfatter også en forhåndsgodkendelse, svarende til hvad der gælder for kvalitetsstyringssystemet i dag.

Det foreslås i *nr. 3* som en betingelse for at få en autorisation, at virksomheden ikke er under konkursbehandling eller likvidation. Denne bestemmelse er en videreførelse af § 5, stk. 2, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det følger af § 5, stk. 2, nr. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 1, nr. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at det er en betingelse for at opnå autorisation, at virksomheden har et fast forretningssted.

Det foreslås i *nr. 4*, at denne betingelse ændres til et krav om en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv. Det betyder, at det fx ikke er tilstrækkeligt, at virksomheden har en e-mailadresse eller en e-boks. Formålet med denne betingelse er, at Sikkerhedsstyrelsen som myndighed samt kontrolinstanser kan føre kontrol i virksomheden.

Det foreslås i *nr. 5* som en betingelse for at få autorisation, at der er indbetalt gebyr. Denne bestemmelse er en videreførelse af § 5, stk. 2, nr. 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 1, nr. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Gebyret fastsættes således, at det modsvarer de forventede medgåede omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningen. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 18.

Det følger af § 5, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at

virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør og den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller de pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af loven eller bestemmelser udfærdiget i medfør af loven samt på el-området for overtrædelse af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel.

Bestemmelsen i lov om autorisation af elinstallatører mv. blev indsat i loven i 2006 og var udtryk for en lempelse, da det tidligere var et krav for at opnå autorisation, at ansøgeren ikke inden for de sidste 3 år var straffet for overtrædelse af de nævnte regler. Der skal nu i stedet afgives en erklæring om, hvorvidt der foreligger sådanne forhold. Er det tilfældet, vil det indgå i en vurdering af, om der skal meddeles afslag på ansøgningen i medfør af § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om autorisation af elinstallatører mv., hvorefter Sikkerhedsstyrelsen kan meddele afslag under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Bestemmelsen i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er indsat i 1978 for at sikre, at den autorisationsudstedende myndighed får oplysning om de forhold, som bestemmelserne i den dagældende § 5, stk. 1, om nægtelse af autorisation på grund af strafbart forhold mv. især tager sigte på.

Kravet om de pågældende oplysninger er væsentligt, idet der kan være tale om en sikkerhedsrisiko, når der foreligger tidligere overtrædelse af loven. Sikkerhedsstyrelsen foretager på grundlag af oplysningerne en vurdering af, om autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed bør nægtes. Der henvises til bemærkningerne til § 16.

Det foreslås i *stk. 2*, at virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller vedkommende selv inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og gasmateriel, den tidligere gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Den foreslåede bestemmelses *stk. 1 og 2* indebærer, at virksomheder i forbindelse med ansøgning om autorisation i forhold til i dag ikke samtidig skal ansøge om godkendelse af virksomhedens fagligt ansvarlige, såfremt denne person allerede er godkendt indenfor det relevante forretningsområde. Virksomheden skal alene dokumentere, at der er en fagligt ansvarlig tilknyttet virksomheden. Samtidig skal virksomheden ikke, som tilfældet er efter de gældende regler, dokumentere en række forhold vedrørende den fagligt ansvarliges ansættelsesvilkår. De øvrige forhold, som virksomheden efter den foreslåede bestemmelses *stk. 1 og 2* skal dokumentere i forbindelse med ansøgning, svarer til, hvad der skal dokumenteres efter de gældende regler, dvs. dokumentation for at virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem, at virksomheden ikke er under konkursbehandling eller likvidation, at virksomheden har en fysisk adresse i EU, samt at der er indbetalt gebyr, og virksomheden skal endvidere afgive en erklæring om strafforhold.

Sikkerhedsstyrelsen fører i dag et register over autoriserede og godkendte virksomheder, som er offentligt tilgængeligt på styrelsens hjemmeside. Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det fremgår af loven, at et sådan register findes.

Muligheden for at blive godkendt som kompetent virksomhed videreføres ikke i forslaget, men erstattes af en mulighed for at blive delautoriseret. Se nærmere herom i bemærkningerne til § 10.

Det foreslås derfor fastsat i *stk. 3*, at Sikkerhedsstyrelsen fører et register over autorisationer, at virksomheder, der er autoriseret i henhold til bestemmelsens *stk. 1*, opføres i registret, og at registret er offentligt tilgængeligt på Sikkerhedsstyrelsens hjemmeside.

Til § 10

I henhold til § 7, stk. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med

vand- og afløbsledninger, kan Sikkerhedsstyrelsen meddele godkendelse som kompetent virksomhed inden for et afgrænset arbejdsområde på gasområdet eller på området for vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger, når betingelserne i bestemmelsens stk. 1, 2 og 3 er opfyldt. Dog kan der ske godkendelse som teknisk ansvarlig person af en person med en anden uddannelse end den i bestemmelsens stk. 2, nr. 1, nævnte, hvis godkendelsen som kompetent virksomhed kan ske på baggrund af de samlede kompetencer i virksomheden efter regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 7, nr. 4.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000 og giver visse virksomheder mulighed for inden for nøje afgrænsede arbejdsområder at udøve erhverv, der kan sidestilles med autoriserede virksomheders, men hvor arbejdsopgaverne enten kræver særlig ekspertise, er sammenknyttet med et specifikt produktkendskab eller er udtryk for en hensigtsmæssig nichevirksomhed begrundet i markedets behov.

På el-området findes der ikke en tilsvarende mulighed for at blive godkendt som kompetent virksomhed. Derimod er der fastsat generelle undtagelser fra autorisationskravet for visse arbejder for dem, der erhvervsmæssigt producerer, reparerer eller vedligeholder styrings- og reguleringsystemer, maskiner og brugsgenstande, samt for producenter af fabrikmæssigt fremstillede bygningsdele og tavlefabrikanter, jf. § 3, stk. 2, 4, 5 og 6, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv.

Ud fra ønsket om at give flere virksomheder adgang til at udføre arbejde på el-området med henblik på at skabe nye markeder og øge konkurrencen foreslås det, at det også på el-området bliver muligt at udføre elinstallationer på et afgrænset arbejdsområde. Det vil samtidig gøre det nemmere for virksomhederne at specialisere sig inden for en mindre del af autorisationsområdet. Det vil ligeledes betyde en hurtigere adgang til at etablere sig på autorisationsområdet, da det forventes, at de personer, der skal være fagligt ansvarlige i virksomheder med delautorisation, fremover vil kunne gennemføre en kortere uddannelse end installatøruddannelsen, der varer 2 år.

Det foreslås derfor, at der indføres mulighed for at få en delautorisation på el- og vvs-området.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen meddeler delautorisation til at udføre arbejde på en afgrænset del af autorisationsområdet beskrevet i § 2, stk. 1, § 4, stk. 1 og 3, og § 5, stk. 1, når betingelserne i forslaget § 9 er opfyldt.

Med forslaget vil Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister på styrelsens hjemmeside fremover tillige rumme de delautoriserede virksomheder.

Det foreslås derfor i *stk. 2*, at virksomheder, der er delautoriseret i henhold til bestemmelsens stk. 1, opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister med angivelse af hvilke arbejder, delautorisationen omfatter.

Det foreslås i *stk. 3*, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter regler om hvilke afgrænsede arbejdsområder, der kan ansøges om delautorisation til.

Formålet med denne bemyndigelsesbestemmelse er at give erhvervs- og vækstministeren mulighed for at fastsætte regler om hvilke særlige typer af elinstallationer, gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger, der kan ansøges om delautorisation til.

Det forventes, at der vil være behov for at ændre reglerne om delautorisationer, efterhånden som der opstår nye forretningsmuligheder, hvor en delautorisation kan betyde øget konkurrence på autorisationsområdet.

Hensyn, der kan begrunde, at erhvervs- og vækstministeren fastsætter en ny delautorisation, er for det første, at der viser sig et forretningspotentiale for visse typer af virksomheder i at få adgang til at udføre visse autorisationskrævende opgaver som en naturlig forlængelse af deres eksisterende forretning. Det kan fx være køkkenmontøren, der ønsker at foretage opsætning af nye stikkontakter, tilslutning af hvidevarer mv. og på den måde tilbyde forbrugeren en komplet løsning i forbindelse med opsætning af nyt køkken. Det kan ligeledes være tømrervirksomheden, der monterer solcelleanlæg, og som har et ønske om tillige at kunne foretage tilslutningen. Heri ligger også hensynet til virksomhedernes mulighed

for specialisering inden for en bestemt type installationer fx solcelleinstallationer eller elinstallationer i campingvogne.

Hensyn, der kan begrunde en ny delautorisation, er for det andet, at der udvikles nye produkter, som skaber behov for nye delautorisationer, fordi produkterne ikke klart falder inden for et bestemt kompetenceområde. Indførelse af en delautorisation i sådanne tilfælde varetager tillige hensynet til, at en enkelt opgave ikke skal varetages af flere forskellige håndværkere og hensynet til virksomhedernes mulighed for specialisering inden for en bestemt type af produkter.

Der vil løbende kunne opstå sådanne forretningsområder eller nye produkttyper, hvor en delautorisation kan imødekomme et nyt behov i markedet, som kan betyde øget konkurrence og vækst. Bemyndigelsesbestemmelsen skal derfor sikre fleksibiliteten i ordningen.

Erhvervs- og vækstministerens mulighed for at fastsætte nye delautorisationer skal ikke varetage hensynet til den enkelte virksomheds ønske om at kunne udføre visse autorisationskrævende opgaver. Der skal være et muligt forretningsområde for en branche eller for en bestemt type af virksomheder, for at det vil være relevant at fastsætte en ny delautorisation.

I anvendelsen af bemyndigelsen vil der blive taget hensyn til opgavens sværhedsgrad i forhold til fastsættelse af særlige kompetencekrav, og der bliver således ikke gået på kompromis med sikkerheden.

På vvs-området tilsigtes ikke en indholdsmæssig ændring i forhold til muligheden for at blive godkendt som kompetent virksomhed, men alene en ændring af betegnelsen. Det foreslås samtidig, at autorisation som vand- og sanitetsmester, som i dag følger af § 4 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, fremover vil være en delautorisation. Det foreslås således, at der på samme måde, som det er tilfældet i dag, vil kunne opnås delautorisation til udførelse af særlige typer af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger. Fx til udførelse af vand- og sanitetsinstallationer, gasinstallationer og flaskegasinstallationer, som omtalt i afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger. Begrebet »sanitet« svarer til »afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger«.

På el-området foreslås det at åbne mulighed for, at en virksomhed blandt andet kan opnå delautorisation til udførelse af solcelleinstallationer eller boliginstallationer.

Delautoriserede virksomheder skal opfylde de samme krav som fuldt autoriserede virksomheder, herunder krav om et kvalitetsledelsessystem og en fagligt ansvarlig. Den fagligt ansvarlige skal også i delautoriserede virksomheder med sine faglige kompetencer være en del af fundamentet for den tekniske sikkerhed ved de udførte installationer. Det betyder, at den fagligt ansvarlige skal have de samme faglige kompetencer, som der stilles krav om i fuldt autoriserede virksomheder, i forhold til det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, og de delautoriserede virksomheder kan udføre de samme opgaver som fuldt autoriserede virksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, fx at udføre elinstallationer i boliger.

Derfor vil de delautoriserede virksomheder på vvs-området være at betragte som autoriserede vvs-installatørvirksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter, og de delautoriserede virksomheder på el-området vil være at betragte som autoriserede elinstallatørvirksomheder inden for det forretningsområde, som delautorisationen omfatter.

Det betyder blandt andet, at virksomheder med delautorisation til udførelse af elinstallationer i boliger, boliginstallatørvirksomheder, vil være omfattet af § 4 a i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., og at de derfor kan udarbejde elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Det gælder dog ikke elinstallationsrapporter for ejendomme med blandet bolig og erhverv samt fællesinstallationer i forbindelse med ejerlejligheder og ideelle anparter. I forlængelse heraf vil bekendtgørelse nr. 19 af 16. januar 2012 om elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen blive justeret.

ret, således at det i § 4 fastsættes, at det er traditionelle fuldt autoriserede elinstallatørvirksomheder og boliginstallatørvirksomheder, der må udarbejde elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Det forventes, at de personer, der skal være fagligt ansvarlige i virksomheder med delautorisation, fremover vil kunne gennemføre en kortere uddannelse end installatøruddannelsen, der varer 2 år. Det skyldes, at delautoriserede virksomheder kun får adgang til at udføre arbejde inden for et afgrænset arbejdsområde.

Det forventes, at det i medfør af forslaget § 15, nr. 2, vil blive fastsat i en bekendtgørelse hvilke kompetencegivende prøver, man skal have bestået for at være fagligt ansvarlige i de enkelte delautoriserede virksomheder.

Der findes i dag ikke en uddannelse specifikt målrettet en del af autorisationsområdet fx autorisationskrævende elarbejde i boliger. Derfor vil der være behov for, at der etableres nye uddannelser på erhvervsakademineiveau, der vil være målrettet de fagligt ansvarlige i delautoriserede installatørvirksomheder. En fagligt ansvarlig i en boliginstallatørvirksomhed -el skal have de kompetencer, der gør virksomheden i stand til udføre og servicere elinstallationer i boliger og varetage de opgaver, som virksomheden får i forbindelse med udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen. Uddannelsen skal derfor som minimum give den fagligt ansvarlige viden om betydningen af stærkstrømsområdets teori for delautorisationsområdet, relevante love, regler og standarder på det installationstekniske område, de særlige bestemmelser og standarder for boliginstallationer, badeværelser, installationer i det fri samt lægmandstavler, bestemmelser og standarder for solcellesystemer samt viden om installationsmateriel og komponenter til boliginstallationer og lignende, installation og tilslutning af solcellesystemer på selvstændige boliger (individuel afregning), intelligente bygningsinstallationer (IBI) til styring og regulering af bygningers drift og energieffektivisering, nettilslutning samt arbejde på eller nær ved elektriske installationer.

Virksomhedsgodkendelse på gasområdet

Til § 11

Som nævnt i bemærkningerne til § 4 gælder der i dag en ordning på gasområdet, hvorefter virksomheder, der udfører visse typer af arbejde på anlæg, der kræver et særligt installations- eller produktkendskab, skal have en godkendelse som kompetent virksomhed fra Sikkerhedsstyrelsen således, at det sikres, at der er de nødvendige kompetencer i virksomheden.

Som en del af moderniseringen af autorisationsordningen foreslås det, at disse virksomheder i stedet for en godkendelse som kompetent virksomhed fremover skal have en virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Udgangspunktet er, at virksomhederne skal leve op til de samme krav, som de autoriserede virksomheder.

Det følger af § 7, stk. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at der kan ske godkendelse som teknisk ansvarlig person i en kompetent virksomhed af en person med en anden uddannelse end den, der nævnes i lovens § 7, stk. 2, nr. 1, hvis godkendelsen som kompetent virksomhed kan ske på baggrund af virksomhedens samlede kompetence efter regler fastsat i medfør af bestemmelsens stk. 7, nr. 4.

Efter § 7, stk. 7, nr. 4, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om de prøver, der giver adgang til godkendelse som teknisk ansvarlig person og godkendelse som kompetent virksomhed, samt administrationen af disse prøver.

Der er fastsat krav om, hvilke kompetencegivende prøver og hvilke faglige kompetencer den teknisk ansvarlige person og de udførende medarbejdere i godkendte kompetente virksomheder skal opfylde, i §§

5-9 i bekendtgørelse nr. 1653 af 13. december 2006 om personlige faglige kvalifikationer for den teknisk ansvarlige og dennes medarbejdere i autoriserede og godkendte kompetente virksomheder.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen meddeler en virksomhed en virksomhedsgodkendelse på gasområdet til at udføre førstegangsindregulering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW, gasdrevne motoranlæg samt installationer med procesudstyr, når betingelserne i forslagets § 9 er opfyldt. Virksomhedsgodkendelsen giver samtidig virksomheden ret til at servicere den type anlæg, som godkendelsen omfatter.

Det er således kun virksomheder, der har opnået en virksomhedsgodkendelse fx til at udføre førstegangsindregulering af et gasdrevet motoranlæg, der må udføre service på den type anlæg. Det fremgår af forslagets § 4, stk. 3, at producenten alene må udføre førstegangsindregulering, det vil sige opstarte det gasdrevne motoranlæg, men ikke må udføre service på gasmotoren.

Gasfyrede brænderanlæg over 135 kW findes fx i kraftvarmeværker, i industrivirksomheder eller i et boligselskabs lokale varmecentral. Gasdrevne motoranlæg findes fx i decentrale kraftvarmeværker, der producerer både el og fjernvarme.

Ved procesudstyr forstås fx industrianlæg, smelteovne, dampanlæg og male- og tørrekabiner.

Det foreslås i *stk. 2*, at Sikkerhedsstyrelsen ud fra en konkret vurdering af de samlede kompetencer i virksomheden kan meddele en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, selvom virksomhedens fagligt ansvarlige ikke er godkendt i henhold til forslagets § 14, stk. 1.

Efter bestemmelsen foretager Sikkerhedsstyrelsen en samlet vurdering af kvalifikationerne hos den fagligt ansvarlige og virksomhedens øvrige montører. Den fagligt ansvarlige skal kunne dokumentere sine kvalifikationer som ingeniør, maskinmester, vvs-installatør (AK) eller lignende og skal have særlig ekspertise fx i sikkerhedsforhold for gasfyrede brænderanlæg over 135 kW.

De udførende montører skal endvidere ud over den faglige grunduddannelse have bestået en kompetencegivende prøve, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Såfremt den fagligt ansvarlige deltager i udførelsen af de konkrete opgaver fx med indregulering og servicering af gasfyrede brænderanlæg over 135 kW, skal vedkommende ligeledes have bestået en sådan kompetencegivende prøve.

Regler om de kompetencegivende prøver fremgår af gasreglementet.

Den fagligt ansvarlige skal opfylde betingelserne i forslagets § 14, stk. 1, nr. 2.

I *stk. 3* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om hvilke faglige kvalifikationer den fagligt ansvarlige og de udførende medarbejdere skal være i besiddelse af, for at virksomheden kan meddeles en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, i hvilke situationer Sikkerhedsstyrelsen kan meddele en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, selvom den fagligt ansvarlige ikke er godkendt i henhold til forslagets § 14, stk. 1. Det er således hensigten, at der i en bekendtgørelse kan fastsættes regler, som i det væsentlige vil svare til §§ 5-9 i bekendtgørelse nr. 1653 fra 2006.

I *stk. 4* foreslås det, at virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet opføres i Sikkerhedsstyrelsens autorisationsregister med angivelse af hvilke arbejder, godkendelsen omfatter.

Udøvelse af virksomheden

Til § 12

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, kan ministeren fastsætte regler om de vilkår, der skal gælde for autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, om forbindelsen mellem virksomheden, den autoriserede henholdsvis den tekniske ansvarlige og det personale, der udfører arbejde under autorisationen eller godkendelsen som

kompetent virksomhed, herunder regler om den personligt autoriseredes henholdsvis den teknisk ansvarliges tilknytning til virksomheden.

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren endvidere fastsætte regler om udøvelse af virksomhed som autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed.

Det foreslås i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Bestemmelsen omfatter både virksomheder med en fuld autorisation, virksomheder med en delautorisation og virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, der fastsætter regler om udøvelse af autoriseret virksomhed og virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, herunder regler om hvilke udførte arbejder, virksomheden må tage ansvar for, virksomhedens forpligtelse til at efterleve kvalitetsledelsessystemet i praksis, virksomhedens forpligtelse til at følge anvisninger fra forsyningsvirksomheden, netvirksomheden for elforsyning, kommunen og ejeren af hovedkloakledningen, virksomhedens forpligtelser i forbindelse med ulykker som brand, gas- eller vandudstrømning, tilstopning eller utæthed på kloakområdet eller lignende.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring i reglerne om udøvelse af autoriseret virksomhed eller virksomhed med virksomhedsgodkendelse på gasområdet i forhold til i dag, hvor reglerne er fastsat i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed og bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester.

Med hjemmel i § 6, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det fastsat i § 4, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 og § 6, stk. 2, i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006, at den autoriserede eller den teknisk ansvarlige skal være tilknyttet virksomheden i minimum 30 timer ugentligt inden for virksomhedens normale forretningsstid.

Baggrunden for dette krav er, at det vurderes, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal være til stede i virksomheden i 30 timer om ugen for at kunne varetage de opgaver, som en personligt autoriseret eller en teknisk ansvarlig har, herunder at føre tilsyn med og give instruktion i at udføre det autorisationskrævende arbejde.

Det foreslås i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, der fastsætter krav om, at den fagligt ansvarlige er tilknyttet virksomheden i et bestemt antal timer ugentligt inden for virksomhedens normale forretningsstid. Det afhænger af den enkelte virksomhed, hvad den normale forretningsstid er, men den fagligt ansvarlige skal være i virksomheden, når den er i drift.

Baggrunden herfor er, at den fagligt ansvarlige med sine faglige kompetencer er en del af fundamentet for den tekniske sikkerhed ved de udførte installationer. Den fagligt ansvarlige skal derfor være til stede i virksomheden for at sikre, at opgaverne bemandes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse.

Det er hensigten, at antallet af timer, som den fagligt ansvarlige skal være tilknyttet virksomheden, vil blive fastsat til 30 timer ugentligt. Bemyndigelsen skal dog sikre fleksibiliteten, således at tilknytningskravet kan tilpasses arbejdsmarkedets udvikling, så tilknytningskravet ikke er til hinder for et rummeligt arbejdsmarked.

Med hjemmel i § 7, stk. 7, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse

med vand- og afløbsledninger er det fastsat i § 2 i bekendtgørelse nr. 1653 af 13. december 2006 om personlige kvalifikationer for den teknisk ansvarlige og dennes medarbejdere i autoriserede og godkendte kompetente virksomheder, at medarbejdere, der udfører autorisationskrævende arbejde hos autoriserede vvs-installatører, skal have erhvervet et fagligt grundlag ved en relevant erhvervsuddannelse inden for vvs-området, samt at medarbejdere under uddannelse i mindre end 2 år skal være under opsyn af en person med relevant erhvervsuddannelse inden for vvs-området.

I bekendtgørelsens § 4 er det fastsat, at medarbejdere i en autoriseret kloakmestervirksomhed, der i den teknisk ansvarliges fravær kan varetage dennes funktioner ved selve arbejdernes udførelse, enten skal have uddannelsesbevis fra AMU-systemet som kloakrørlægger, kursusbevis fra AMU-systemets uddannelse af anlægsarbejdere ved kloakering trin 1 og trin 2, have bestået kloakmesterprøvens praktiske del, have svendebrev som struktør eller brolægger eller have andre personlige kursusbeviser, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Som omtalt i afsnit 3.5. i de almindelige bemærkninger foreslås det, at kravet om medarbejdernes kvalifikationer i vvs-installatørvirksomheder ikke videreføres i lovgivningen, men at kravet til medarbejdernes kvalifikationer i kloakmestervirksomheder videreføres.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det fremgår af lovforslaget, at ministeren har hjemmel til at fastsætte sådanne kvalifikationskrav på kloak-området.

Det foreslås derfor i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kompetencekrav til medarbejdere, der udfører autorisationskrævende arbejde hos autoriserede kloakmestervirksomheder.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler svarende til dem, der i dag følger af § 4 i bekendtgørelse nr. 1653 af 13. december 2006 om personlige kvalifikationer for den teknisk ansvarlige og dennes medarbejdere i autoriserede og godkendte kompetente virksomheder.

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisations- og godkendelseskrav i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør af disse love.

Bemyndigelsen har været anvendt til at implementere Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (anerkendelsesdirektivet) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked (servicedirektivet), herunder også til at fastsætte regler om udveksling af oplysninger med myndigheder i andre medlemslande. Se nærmere herom i afsnit 8 i de almindelige bemærkninger.

Det foreslås i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om emner, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, der er omfattet af autorisationskrav i medfør af loven og regler fastsat i medfør af loven i henhold til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer med senere ændringer, Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

I forhold til de gældende bemyndigelser til at fastsætte regler, som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser, er den foreslåede bestemmelse således indskrænket til at give bemyndigelse til at fastsætte regler, som skal implementere anerkendelsesdirektivet og servicedirektivet og eventuelle senere ændringer af disse direktiver samt EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser.

Til § 13

I henhold til § 5, stk. 1, nr. 6, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, nr. 6, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal den personligt autoriserede henholdsvis den tekniske ansvarlige have en placering i organisationen, der giver ledelsesmæssige beføjelser og dispositionsret over virksomhedens autorisationskrævende arbejde.

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomheden skal sikre, at den fagligt ansvarlige, jf. forslaget § 9, stk. 1, nr. 1, har de beføjelser, som er nødvendige for, at den fagligt ansvarlige kan varetage sine opgaver.

Baggrunden herfor er, at virksomheden skal give den fagligt ansvarlige de rette beføjelser i virksomheden, så pågældende reelt har mulighed for at udføre sine opgaver. I forhold til de gældende regler vil der således ikke efter lovforslaget blive stillet krav om, at den fagligt ansvarlige har en ledelsesmæssig placering i virksomheden. Efter lovforslaget vil det være op til den enkelte virksomhed, hvilken organisatorisk placering den fagligt ansvarlige har, blot det er sikret, at den fagligt ansvarlige har de beføjelser, der er nødvendige for, at den pågældende kan sikre, at opgaverne bemandes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres det nødvendige tilsyn med arbejdets udførelse.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, nr. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at såfremt den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person er ansat, skal den pågældende være ansat med et opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand. Kravet blev indført for at sikre, at den personligt autoriserede eller den teknisk ansvarlige har en varig tilknytning til virksomheden.

På dette punkt foreslås en forenkling og det foreslås herefter i *stk. 2*, at såfremt den fagligt ansvarlige er tilknyttet virksomheden som ansat, skal vedkommende være ansat med et opsigelsesvarsel på minimum 3 måneder efter 6 måneders ansættelse.

Formålet med at fastsætte den fagligt ansvarliges opsigelsesvarsel er at give den fagligt ansvarlige en vis beskyttelse, da vedkommende ofte kan være i en svær position i virksomheden. Den fagligt ansvarlige kan føle sig nødsaget til at stille nogle krav til virksomheden om bemanning, indkøb mv., for at højne sikkerheden i de udførte installationer, som virksomhedens ledelse måske ikke er enig i ud fra en økonomisk betragtning. Opsigelsesvarslet skal i sådanne situationer sikre, at virksomheden ikke blot kan afskedige den fagligt ansvarlige på grund af uoverensstemmelsen.

Den fagligt ansvarlige vil i mange tilfælde være omfattet af funktionærloven, når vedkommende varetager arbejdsopgaver som arbejdsledelse eller tilsyn. I disse tilfælde vil det være funktionærlovens opsigelsesvarsel, der gælder for den fagligt ansvarlige.

Godkendelse som fagligt ansvarlig

Til § 14

Betingelserne for at opnå en personlig autorisation på el-området og for at blive godkendt som teknisk ansvarlig på vvs- og kloakområdet fremgår i dag af § 5, stk. 1, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, som i det væsentlige svarer til hinanden. Dog stilles der på el-området et yderligere krav om, at ansøgeren opfylder fastsatte praksiskrav.

Som nævnt i bemærkningerne til § 9 foreslås det, at autorisationsordningen opbygges således, at det er en betingelse for at opnå en autorisation, at virksomheden har tilknyttet en fagligt ansvarlig, som er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen.

Det foreslås, at betingelserne for at blive godkendt som fagligt ansvarlig på el-, vvs- og kloakområdet fastsættes i *stk. 1*.

Godkendelse efter stk. 1 betyder således, at man kan fungere som fagligt ansvarlig i en elinstallatørvirksomhed eller en vvs-installatørvirksomhed, der har opnået autorisation efter forslaget § 9, stk. 1, eller delautorisation efter forslaget § 10, stk. 1, i en kloakmestervirksomhed, der har opnået autorisation efter forslaget § 9, stk. 1, eller i en virksomhed, der har opnået en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter forslaget § 11, stk. 1.

Det foreslås i *nr. 1*, at det er en betingelse for at blive godkendt som fagligt ansvarlig, at ansøgeren har bestået en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde. Det svarer til det krav, der i dag stilles til den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige.

Det præciseres således, at der er tale om en godkendt kompetencegivende prøve inden for det relevante fagområde. Det vil sige inden for el-, vvs- eller kloakområdet. En person med uddannelse som boliginstallatør vil ikke kunne blive fagligt ansvarlig i en traditionel elinstallatørvirksomhed, idet en sådan virksomhed har autorisation til at udføre alle former for elinstallationer og ikke kun elinstallationer i boliger.

Det er hensigten, at det i en bekendtgørelse udstedt i medfør af forslaget § 15, nr. 2, vil blive fastsat hvilke kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig. Som nævnt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås praksiskravet på el-området ikke videreført.

I henhold til § 5, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal ansøgeren være myndig, ikke være under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og ansøgeren skal have rådighed over sit bo.

Det foreslås, at kravet om, at ansøgeren skal være myndig og ikke under værgemål eller samværgemål, videreføres for de fagligt ansvarlige i *nr. 2*. Det vurderes, at kravet om, at ansøgeren skal have rådighed over sit bo, er et forældet krav, der ikke længere er relevant.

I henhold til § 5, stk. 1, nr. 8, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, nr. 8, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal der være indbetalt gebyr.

Denne bestemmelse foreslås videreført i *nr. 3*.

Det følger af § 5, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at det er en betingelse for at opnå en personlig autorisation eller en godkendelse som teknisk ansvarlig person, at ansøgeren har haft mindst 1 års teknisk relevant arbejde inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år eller mere fra den dag, hvor vedkommende bestod den godkendte prøve. Dette krav kaldes forældelseskravet.

Som beskrevet i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at forældelseskravet ikke videreføres.

Det følger af § 5, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af lov om autorisation af elinstallatører mv. eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel henholdsvis lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler udstedt i medfør af disse love.

Såfremt vedkommende er straffet for overtrædelse af de nævnte love, indgår det i Sikkerhedsstyrelsens vurdering af, om der skal meddeles afslag på ansøgningen i henhold til § 7, stk. 1, nr. 1, i lov om

autorisation af elinstallatører mv. eller § 8, stk. 1, nr. 1, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det foreslås i *stk. 2* videreført for de fagligt ansvarlige, at ansøgeren skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov, lov om gasinstallationer og gasmateriel, den tidligere gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. eller lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler udstedt i medfør af disse love.

Det følger af § 5, stk. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 6, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at kravet om, at ansøger har bestået en godkendt prøve og på el-området tillige opfylder de fastsatte praksiskrav, ikke gælder for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, idet de vil få adgang til udøvelse af erhverv i overensstemmelse med EU-retten.

Behandlingen af ansøgninger fra udenlandske borgere foregår ved en konkret vurdering af ansøgerens kvalifikationer i overensstemmelse med bestemmelserne i bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007 om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer og bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober 2007 om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområdet på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3*.

Det følger endvidere af § 5, stk. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 6, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at kravet om mindst et års relevant arbejde inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år fra den dag, hvor vedkommende bestod den godkendte prøve – det såkaldte forældelseskrav – ikke gælder for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med. Dette forældelseskrav foreslås som nævnt ikke videreført.

Til § 15

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler om de vilkår, der skal gælde for autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, om forbindelsen mellem virksomheden, den autoriserede henholdsvis den tekniske ansvarlige og det personale, der udfører arbejde under autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, herunder regler om den personligt autoriseredes henholdsvis den teknisk ansvarliges tilknytning til virksomheden.

Disse bemyndigelser er anvendt til at fastsætte regler om den personligt autoriseredes og den teknisk ansvarliges opgaver i § 15 i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed og § 21 i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester.

Det foreslås fastsat i *nr. 1*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, hvilke opgaver den fagligt ansvarlige i autoriserede virksomheder og virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har.

Det er hensigten, at bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler om, at den fagligt ansvarlige har til opgave at sikre, at virksomhedens autorisationskrævende opgaver bemandes korrekt, at medarbejderne instrueres tilstrækkeligt, samt at der føres tilstrækkeligt tilsyn med arbejdets udførelse.

Der er således ikke tilsigtet nogen ændring i forhold til de opgaver, som den personligt autoriserede og den teknisk ansvarlige har i dag. Den forskel, der dog vil være, er, at den personligt autoriserede i

dag har et særligt personligt strafansvar ved misligholdelse af opgaverne, se afsnit 3.1. i de almindelige bemærkninger. Dette strafansvar foreslås ikke videreført.

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler om de prøver, der giver adgang til personlig autorisation henholdsvis godkendelse som teknisk ansvarlig, om praksiskravene på el-området og om administration af prøverne på vvs- og kloakområdet. I henhold til § 24, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte gebyrer for deltagelse i de i § 7 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger omhandlede kompetencegivende prøver. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at omkostningerne ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind.

Det foreslås, at disse regler videreføres i lovforslaget med undtagelse af bemyndigelsen til at fastsætte regler om praksiskrav på el-området. Som omtalt i afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger foreslås praksiskravet ikke videreført. Udstedelse af personlig autorisation og godkendelse som teknisk ansvarlig person erstattes af godkendelse som fagligt ansvarlig i overensstemmelse med den foreslåede ændring af autorisationsordningen til en ren virksomhedsautorisationsordning, som beskrevet under bemærkningerne til § 9.

På den baggrund foreslås det i *nr. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig.

Formålet med bemyndigelsen er at fastsætte hvilke kompetencegivende prøver, der giver adgang til at ansøge om godkendelse som fagligt ansvarlig i henholdsvis en fuldt autoriseret elinstallatørvirksomhed, en delautoriseret elinstallatørvirksomhed, en vvs-installatørvirksomhed, en delautoriseret vvs-installatørvirksomhed, en kloakmestervirksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Bemyndigelsesbestemmelsen skal sikre fleksibiliteten på området, herunder med henblik på at kunne tilpasse reglerne til udviklingen på området for vedvarende energi og den stigende grad af specialisering.

Det forventes, at der vil være behov for at tilpasse reglerne, efterhånden som der opstår nye uddannelser med et tilstrækkeligt højt niveau af el-tekniske, vvs-tekniske eller kloak-tekniske fag, der vil kunne kvalificere en person til at være fagligt ansvarlig. For fagligt ansvarlige i fuldt autoriserede elinstallatørvirksomheder vil det fx være elinstallatøruddannelsen, elektroinstallatørprøven, maskinmestereksamen, eksamen som installatør (AK) stærkstrøm, eksamen som seniorofficer, eksamen som professionsbachelor i sømilitær ledelse og teknik, eksamen som teknisk manager offshore samt eksamen som elingeniør. For fagligt ansvarlige i vvs-installatørvirksomheder vil det fx være autorisationsprøve for VVS samt uddannelsen som vvs-installatør (AK). For fagligt ansvarlige i kloakmestervirksomheder vil det fx være kloakmesterprøven. For fagligt ansvarlige i delautoriserede virksomheder vil det være uddannelser, der sætter den fagligt ansvarlige i stand til at udføre sin opgave i forhold til virksomhedens arbejdsområde. Fx skal en fagligt ansvarlig i en boliginstallatørvirksomhed på el-området have de kompetencer, der gør virksomheden i stand til udføre elinstallationer i boliger og varetage de opgaver, som virksomheden får i forbindelse med udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

I forhold til de kvalifikationer der i dag kræves for de personligt autoriserede og teknisk ansvarlige, er der ikke tilsigtet nogen ændring af hvilke kvalifikationer, der kræves for de fagligt ansvarlige i forhold til det arbejdsområde, som de godkendes til,

I dag er der på kloakområdet fastsat detaljerede regler i en bekendtgørelse, der regulerer den kompetencegivende kloakmestereksamen. Det drejer sig om bekendtgørelse nr. 327 af 28. april 2009 om den kompetencegivende kloakmestereksamen. På el- og vvs-området er det uddannelsesstederne selv, der fastsætter de nærmere betingelser for uddannelsen.

Det foreslås i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om administration af de kompetencegivende prøver, herunder gebyrer for deltagelse i prøverne.

Det er hensigten, at der vil blive fastsat regler om den kompetencegivende kloakmestereksamen, herunder om et eksamensudvalg, om adgang til den kompetencegivende kloakmestereksamen, om eksamen samt om deltagergebyr. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at Sikkerhedsstyrelsens omkostninger ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind. Det er imidlertid ikke i praksis Sikkerhedsstyrelsen, men private uddannelsessekretariater, der forestår prøvernes administration.

Der er ikke tilsigtet nogen ændring af de kompetencegivende prøver på kloakområdet i forhold til i dag.

Der er i dag fastsat regler om personlig autorisation og udøvelse af erhverv som elinstallatør på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i bekendtgørelse nr. 1200 af 17. oktober 2007. Bekendtgørelsen er udstedt i medfør af § 5, stk. 5, § 6, stk. 2, og § 15, stk. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. Det vil sige også i medfør af den generelle hjemmel til fastsættelse af EU-retlige bestemmelser i § 6, stk. 2, nr. 5, i lov om autorisation af elinstallatører mv.

Der er endvidere fastsat regler om udøvelse af erhverv inden for gas-, vand- og afløbsområdet på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i bekendtgørelse nr. 1201 af 17. oktober 2007. Denne bekendtgørelse er udstedt i medfør af § 7, stk. 7 og 8, og § 25, stk. 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Det vil sige også i medfør af den generelle hjemmel til fastsættelse af EU-retlige bestemmelser i § 7, stk. 7, nr. 5, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at det tydeligt fremgår af lovforslaget, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Derfor foreslås det i *nr. 4*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig inden for el-, vvs- og kloakområdet på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer, herunder om forbud mod midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig, jf. § 9, stk. 1, nr. 1, for personer, som ikke opfylder kvalifikationskravene.

Bemyndigelsen vil blive anvendt til at fastsætte regler, der gennemfører dele af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/35/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer (anerkendelsesdirektivet). Der tilsigtes således ikke en ændring i reglerne for udøvelse af erhverv som fagligt ansvarlig på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer i forhold til de gældende regler for udøvelse af erhverv som personligt autoriseret og teknisk ansvarlig på baggrund af udenlandske erhvervsmæssige kvalifikationer.

Afslag

Til § 16

I henhold til § 7, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen i en række tilfælde meddele afslag på autorisation eller godkendelse.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt, kan meddele afslag under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

Det betyder, at den, der er dømt for et strafbart forhold, der begrundet nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, kan nægtes en autorisation eller godkendelse.

Straffelovens § 78, stk. 2, gælder, uanset om det er fastsat i denne lovgivning. Det foreslås derfor, at

bestemmelsen ikke videreføres i lovforslaget. Det vil ikke ændre retsstillingen, og Sikkerhedsstyrelsen vil også fremover have mulighed for at meddele afslag på autorisation eller godkendelse i tilfælde, hvor ansøgeren er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet.

Det har siden 1958 i lov om autorisation af elinstallatører mv. og siden 1962 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger været forudsat, at den ubetingede ret til at opnå autorisation ikke bør gælde personer, der inden for et vist kortere tidsrum fastsat til 3 år, har været straffet for overtrædelse af elektricitetslovgivningen og lovgivningen om gas-, vand- og afløbsinstallationer samt bestemmelser udfærdiget i medfør af disse love.

Tidsbegrænsningen på de 3 år har dog ikke siden 1989 fremgået entydigt af bestemmelserne i lov om autorisation af elinstallatører mv. og siden 1978 i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Det følger dog af § 5, stk. 3, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at ansøgeren skal afgive skriftlig erklæring om, hvorvidt den pågældende person eller virksomhed inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør af disse love.

Sikkerhedsstyrelsen ser således kun på forhold, der er pådømt inden for de sidste 3 år, når det vurderes, om der skal gives afslag med henvisning til straffelovens § 78, stk. 2.

Det følger af § 7, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation er opfyldt, kan meddele afslag, såfremt ansøgeren fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Tilsvarende følger det af § 8, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt, kan meddele afslag, såfremt virksomheden, virksomhedens indehaver eller administrerende direktør eller den teknisk ansvarlige i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv, er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Det følger således af disse to bestemmelser, at det forhold, at den, der er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, kan nægtes en autorisation eller godkendelse, også gælder en ansøger fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at muligheden for at meddele afslag i tilfælde, hvor ansøgeren er dømt for et strafbart forhold, der begrundes nærliggende fare for misbrug af stillingen eller hvervet, udvides til at omfatte alle ansøgere, der dømt i udlandet.

Det foreslås derfor i *nr. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen kan meddele afslag, såfremt ansøgeren i udlandet er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Efter bestemmelsen vil der kunne gives afslag i tilfælde, hvor en dansk ansøger, en ansøger fra et tredjeland eller en ansøger fra et EU- eller EØS-land er straffet i udlandet for overtrædelse, der begrundes en nærliggende fare for misbrug af stillingen som fagligt ansvarlig.

I henhold til § 7, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen, uanset om betingelserne for at opnå en autorisation eller godkendelse er opfyldt,

meddele afslag, såfremt ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Nægtelse af autorisation i henhold til disse bestemmelser kan fx ske i tilfælde, hvor ansøgeren på grund af forsømmeligt forhold, der ikke har medført straf, tidligere har mistet en autorisation, eller den ansøgende virksomhed har samme personkreds som en tidligere, nu ophørt virksomhed, der har fået frakendt en autorisation. Det forudsættes, at der kun tages hensyn til forhold, der set i relation til forholdets karakter ligger inden for en vis rimelig tid.

Bestemmelserne i § 7, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger foreslås videreført i *nr. 2*.

Personer fra et andet medlemsland inden for EU, der ansøger om godkendelse som fagligt ansvarlig, har en række rettigheder i henhold til EU-retten, særligt anerkendelsesdirektivet.

Med baggrund i disse rettigheder præciseres det med *stk. 2*, at bestemmelsens stk. 1, nr. 1 og 2, ikke gælder personer fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, som er lovligt etablerede i deres hjemland, og som anmelder midlertidig eller lejlighedsvis udøvelse af erhverv.

Der vil således ikke kunne gives afslag til personer fra EU- eller EØS-lande, der er lovligt etableret i deres hjemland, når de anmelder, at de midlertidigt eller lejlighedsvist agter at udøve erhverv i Danmark.

I henhold til § 7, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse ved afslag begrundet med, at ansøgeren er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

Det følger af straffelovens § 78, stk. 3, at spørgsmål om, hvorvidt det udviste forhold er til hinder for udøvelse af virksomhed, som kræver autorisation eller godkendelse, af anklagemyndigheden på begæring enten af den, der har fået afslag på ansøgning om sådan autorisation eller godkendelse, eller af vedkommende myndighed, skal indbringes for retten. Disse bestemmelser foreslås videreført i stk. 3.

Det betyder, at ved afslag begrundet med omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2, og ved afslag begrundet med forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte, kan ansøgeren forlange sagen indbragt for domstolene.

Dispensation

Til § 17

I henhold til § 6, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen dispensere fra de betingelser, der skal være opfyldt for, at der kan gives en personlig autorisation henholdsvis en godkendelse som teknisk ansvarlig eller en virksomhedsautorisation, dog med undtagelse af betingelsen om, at der er indbetalt gebyr. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere i henhold til § 7, stk. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger dispensere fra de betingelser, der skal være opfyldt for, at der kan gives en godkendelse som kompetent virksomhed.

Udstedelse af dispensation sker altid efter en individuel, konkret vurdering af omstændighederne.

Dispensationsadgangen bruges eksempelvis i tilfælde, hvor den, der ansøger om godkendelse som teknisk ansvarlig, ikke har bestået den fornødne godkendte prøve, men som alligevel efter en individuel, konkret vurdering må siges at være i besiddelse af praktisk og teoretisk erfaring, der kan sidestilles med en sådan godkendt prøve.

Et andet eksempel på, hvornår der kan dispenseres, er den situation, hvor en virksomhedsautorisation er bortfaldet på grund af konkursbehandling. Virksomheden kan have et ønske om at færdiggøre igangværende autorisationskrævende arbejder for at realisere værdien heraf, så den kan indgå i konkursboet til gavn for kreditorerne. Ved ansøgning om autorisation i dette tilfælde vil Sikkerhedsstyrelsen afhængig af de konkrete omstændigheder kunne dispensere fra kravet om, at virksomheden ikke er under konkurs.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at Sikkerhedsstyrelsen fortsat har adgang til at dispensere fra betingelserne for at opnå en autorisation og en virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Det vurderes ligeledes at være hensigtsmæssigt, at der kan dispenseres fra betingelserne for at opnå en godkendelse som fagligt ansvarlig og fra de krav, der stilles til den fagligt ansvarlige. Disse krav er som nævnt under bemærkningerne til § 13 i dag fastsat i en bekendtgørelse, og Sikkerhedsstyrelsen har også i dag adgang til at dispensere fra disse krav.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen i særlige tilfælde kan dispensere fra de betingelser, der er nævnt i forslaget § 9, stk. 1, nr. 1-4, § 10, stk. 1, § 11, stk. 1, og § 14, stk. 1, nr. 1-2.

Efter § 8, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen efter ansøgning give tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en autoriseret person henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. En sådan tilladelse kan gives for en periode af indtil 3 måneder uden særligt opsyn eller i op til 1 år under tilsyn af en anden autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed, hvis forretningsområde omfatter forretningsområdet for den virksomhed, der føres tilsyn med. Sikkerhedsstyrelsen kan forlænge perioden med indtil 6 måneder og kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Sikkerhedsstyrelsen har meget få sager, hvor muligheden for midlertidig videreførelse af virksomheden kan anvendes. Det skyldes, at når den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person er fratrukket eller er afgået ved døden, er autorisationen bortfaldet. Der er dermed ikke noget at videreføre. Virksomheden skal i den situation ansøge om en ny autorisation og om dispensation fra kravet om, at den skal have en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet.

I dag er der ikke fastsat nærmere regler om muligheden for at få tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet udover bestemmelserne i § 8, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Tilsvarende er der ikke fastsat nærmere regler om adgangen til at opnå dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. Det er derfor vanskeligt for virksomhederne at kende deres mulighed for at opnå en dispensation i de forskellige situationer, der kan opstå. Fx at den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige person afgår ved døden, bliver længerevarende syg eller ønsker barselsorlov, eller at virksomheden er i færd med et generationsskifte.

På den baggrund foreslås det, at muligheden for midlertidig videreførelse af virksomheden uden en personligt autoriseret henholdsvis en teknisk ansvarlig person ikke videreføres. I stedet vil virksomheden fremover kunne ansøge om en dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet. Herved forenkles reglerne, da udøvelse af virksomhed uden en fagligt ansvarlig fremover alene vil være reguleret ved dispensation. De få sager, som Sikkerhedsstyrelsen vil få, hvor autorisationen ikke allerede er bortfaldet, kan rummes i dispensationsmuligheden. I sådan en situation skal virksomheden dog ikke ansøge om autorisation men alene om dispensation fra kravet om, at den skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet.

Det foreslås samtidig i *stk. 2*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte nærmere regler om adgangen til dispensation fra kravet i forslaget § 9, stk. 1, nr. 1, om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal udmøntes i en bekendtgørelse, hvor der fastsættes bestemmelser om i hvilke situationer, der kan meddeles dispensation, længden af perioden med dispensation samt hvilke vilkår, der kan fastsættes. Fx om der skal være tilsyn af en anden autoriseret virksomhed eller virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet i perioden, samt hvordan de autorisationskrævende opgaver håndteres. I bekendtgørelsen kan der samtidig tages højde for de forskellige situationer, hvor virksomheden bliver uden en fagligt ansvarlig, fx i tilfælde af at den fagligt ansvarlige er på barsel, er fratrukket, er længerevarende sygemeldt, er afgået ved døden mv., eller i tilfælde hvor den person, der er tiltænkt at skulle overtage efter en afgående fagligt ansvarlig, ikke består autorisationsprøven.

Det er ikke tanken at ændre på i hvilke situationer, der kan meddeles en dispensation, men at gøre det mere gennemsigtigt for virksomhederne, hvilke muligheder der er for midlertidig videreførelse af virksomhedens autorisation uden en fagligt ansvarlig.

Gebyr

Til § 18

Det fremgår af § 5, stk. 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 8, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen opkræver gebyr i forbindelse med indgivelse af ansøgning om autorisation og godkendelse. Erhvervs- og vækstministeren har fastsat regler om størrelsen og opkrævningen af disse gebyrer.

Administration af autorisationerne og godkendelserne overgik til fuld indtægtsdækning i 2006, fordi det generelle udgangspunkt for sådanne offentlige ydelser er, at de bør finansieres fuldt ud af den branche, de vedrører. Indtægtsdækningen sker ved, at der pålægges gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation eller godkendelse. Gebyret fastsættes således, at det modsvarer de forventede medgåede omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningerne.

Gebyret er i dag fastsat til 1.250 kr. for ansøgning om autorisation eller godkendelse, jf. § 23 i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed og § 30 i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester.

Det foreslås, at Sikkerhedsstyrelsens hjemmel til at opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation og godkendelse videreføres i *stk. 1*. Det foreslås endvidere, at erhvervs- og vækstministerens bemyndigelse til at fastsætte regler om størrelsen og opkrævningen videreføres i *stk. 2*.

Med bestemmelsen gives der således hjemmel til, at Sikkerhedsstyrelsen kan opkræve gebyr i forbindelse med ansøgning om fuld autorisation, delautorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet og godkendelse som fagligt ansvarlig.

Det er hensigten, at gebyret også fremover vil blive fastsat således, at det modsvarer de forventede medgåede omkostninger i forbindelse med administrationen af ordningerne.

Det kan få indflydelse på Sikkerhedsstyrelsens gebyropkrævning i forbindelse med ansøgning fra borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale om adgang til udøvelse af lovregulerede erhverv, hvis Kommissionen fastsætter regler om opkrævning af gebyr.

Kapitel 4

Oplysningspligt

Til § 19

I henhold til § 13 a, 1. pkt., i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 23 a, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, skal ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af autorisationen eller godkendelsen, indberettes til Sikkerhedsstyrelsen. Det drejer sig blandt andet om oplysninger om virksomhedens selskabsform, adresse mv., oplysning om virksomheden er under konkurs eller likvidation samt oplysninger om den personligt autoriserede henholdsvis den teknisk ansvarlige.

Oplysningerne er væsentlige for, at Sikkerhedsstyrelsen kan få kendskab til, om der er indtruffet forhold, som medfører, at autorisationen eller godkendelsen er bortfaldet.

Som beskrevet i bemærkningerne til § 9 foreslås det, at godkendelsen som fagligt ansvarlig ikke er knyttet sammen med virksomhedens autorisation. Personen skal således ikke søge om godkendelse på ny i forbindelse med jobskifte til en anden virksomhed.

Som konsekvens heraf foreslås det i *stk. 1*, at en autoriseret eller godkendt virksomhed, jf. forslaget §§ 9-11, straks skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når virksomheden får en ny fagligt ansvarlig tilknyttet. Virksomheden skal endvidere straks give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, når den fagligt ansvarlige fratræder, eller virksomheden ved, at den fagligt ansvarlige vil være fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

Ved begrebet »straks« i bestemmelsens 1. pkt. forstås, at virksomheden skal give meddelelse indenfor 2 uger efter, at en ny fagligt ansvarlig er ansat. Ved begrebet »straks« i bestemmelsens 2. pkt. forstås, at virksomheden skal give meddelelse indenfor 2 uger efter, at den fagligt ansvarlige er fratrådt, eller at virksomheden har fået viden om, at den fagligt ansvarlige vil være fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

Ved autoriseret forstås både fuldt autoriseret og delautoriseret.

Formålet med bestemmelsen er, at det kan kontrolleres, at virksomheden til enhver tid har en fagligt ansvarlig tilknyttet.

I *stk. 2* foreslås det, at en autoriseret eller godkendt virksomhed, jf. forslaget §§ 9-11, skal give Sikkerhedsstyrelsen meddelelse, hvis der sker ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelse af autorisation eller godkendelse.

Herefter vil autoriserede og delautoriserede virksomheder samt virksomheder med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet have pligt til at meddele Sikkerhedsstyrelsen, hvis virksomheden kommer under konkurs, træder i likvidation eller ophører, hvis virksomheden skifter adresse, eller hvis der i øvrigt er ændringer i de oplysninger, som virksomheden har givet Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med ansøgningen.

Den personligt autoriserede og den teknisk ansvarlige er ifølge de gældende regler også omfattet af oplysningspligten. Som nævnt i bemærkningerne til forslaget § 9 foreslås det, at den fagligt ansvarlige kun skal godkendes én gang af Sikkerhedsstyrelsen, og at godkendelsen herefter er gyldig, indtil den eventuelt bortfalder i henhold til forslaget § 22 eller tilbagekaldes af domstolene i medfør af straffelovens § 79. På den baggrund foreslås det, at der ikke videreføres en tilsvarende oplysningspligt for personer, der er godkendt som fagligt ansvarlige.

§ 13 a, 2. pkt., i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 23 a, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger foreslås videreført i forslaget § 26, stk. 3.

Kapitel 5

Kvalitetsledelsessystemet

Til § 20

Det følger af § 5 a, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 9, stk. 1 og 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en virksomhed, der ansøger om autorisation eller godkendelse, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem. Kvalitetsstyringssystemet skal godkendes og løbende efterprøves af Sikkerhedsstyrelsen eller en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans. Alternativt skal en virksomhed, der udfører arbejder på vand- og afløbsområdet, være tilsluttet en særlig tilsynsordning for så vidt angår disse arbejder.

Det fremgår af § 9, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at virksomheden, for så vidt angår den del af virksomheden, der vedrører vand- og afløbsområdet, enten skal have et kvalitetsstyringssystem eller være tilsluttet en særlig tilsynsordning.

Sikkerhedsstyrelsen foretager ikke selv godkendelse og efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet. Det har været lovgivers intention, at kontrollen skal varetages af en neutral tredjepart. Kontrollen foretages af en kontrolinstans, som er uafhængig af Sikkerhedsstyrelsen.

Kontrolinstanserne træffer således ikke afgørelse på Sikkerhedsstyrelsens vegne. Kontrolinstansens godkendelse og efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet er en forudsætning for at opnå og opretholde autorisation. Da kontrolinstanserne ikke udfører en myndighedsopgave og ikke træffer afgørelse på Sikkerhedsstyrelsens vegne, er de ikke omfattet af offentlighedsloven eller forvaltningsloven.

Kvalitetsstyringssystemet skal være tilpasset den enkelte virksomheds forretningsgrundlag og skal omfatte det autorisationskrævende arbejde, som virksomheden udfører.

Som et led i moderniseringen af autorisationsordningen foreslås det, at kvalitetsstyringssystemet forenkles, således at der fremover alene stilles krav, der har betydning for den tekniske sikkerhed ved installationerne. Samtidig foreslås det, at systemet benævnes kvalitetsledelsessystem. Se nærmere herom i afsnit 3.3 i de almindelige bemærkninger. Som nævnt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 9 foreslås det endvidere, at den særlige tilsynsordning ikke videreføres.

Det foreslås herefter i *stk. 1*, at en virksomhed, der ansøger om autorisation eller godkendelse efter forslagets §§ 9-11, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et godkendt kvalitetsledelsessystem. Kvalitetsledelsessystemet skal rette sig mod den del af virksomhedens forretningsgrundlag, der vedrører det autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Kvalitetsledelsessystemet skal godkendes og løbende efterprøves af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans.

Det svarer til, hvad der gælder for kvalitetsstyringssystemerne i dag, hvor det følger af § 13, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1522 af 13. december 2007 om autorisation og drift af elinstallatørvirksomhed samt § 16, stk. 1, i bekendtgørelse nr. 1674 af 14. december 2006 om autorisation og drift af virksomhed som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester, godkendt kompetent virksomhed eller kloakmester, at kontrolinstansen med intervaller, der ikke overstiger 2 år, foretager efterprøvning på virksomheden af kvalitetsstyringssystemets faktiske efterlevelse.

Det fremgår af § 5 a, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 9, stk. 5, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at omkostningerne i forbindelse med godkendelse og efterprøvning af en virksomheds kvalitetsstyringssystem afholdes af den enkelte virksomhed.

Bestemmelserne foreslås videreført i forslagets *stk. 2*.

I henhold til § 5 a, stk. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 9, stk. 6, i den

gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler om kvalitetsstyringssystemernes indhold, omfang, godkendelse og efterprøvning mv.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3, nr. 1*.

Det er hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler om virksomhedernes kvalitetsledelsessystem, herunder at systemet skal omfatte virksomhedens autorisationskrævende arbejde eller arbejder, der kræver en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, og skal beskrive virksomhedens ledelsesorganisation, det ledelsesmæssige ansvar og de beføjelser, der er afgørende for, at arbejdet udføres sikkerhedsmæssigt korrekt og lovligt, samt at systemet mindst en gang årligt skal efterprøves internt i virksomheden. Der er tillige hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte krav til kvalitetsledelsessystemets indhold, der vil omfatte etablering af systemet, ledelsesmæssige beføjelser, bemanning, instruktion og tilsyn samt dokumentstyring. Endvidere er det hensigten, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte regler om, at kvalitetsledelsessystemet skal godkendes og løbende efterprøves af en kontrolinstans, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen. Samtidig er det hensigten at fastsætte, at en sådan forhåndsgodkendelse af kvalitetsledelsessystemet ikke er tilstrækkelig i tilfælde, hvor en virksomhed ansøger om autorisation på ny, efter at autorisationen har været tilbagekaldt på grund af manglende godkendelse af kvalitetsledelsessystemet. Her vil det være en betingelse for at få en autorisation igen, at systemet er endeligt godkendt af en kontrolinstans.

I *nr. 2* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet.

Det er tanken, at bemyndigelsen skal anvendes til at fastsætte undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet for visse virksomheder med et meget snævert autorisationskrævende arbejdsområde. Det gælder fx de virksomheder, der efter de gældende regler er godkendt som kompetente virksomheder til udførelse af F-gasinstallationer i campingvogne og lignende. Disse virksomheder er i dag omfattet af undtagelsen i Gasreglementets afsnit B-3 -Installationsforskrifter for F-gasinstallationer i skurvogne, campingvogne, autocampere m.v. Som omtalt i afsnit 3.4 i de almindelige bemærkninger foreslås det, at disse virksomheder fremover vil få en delautorisation til at udføre flaskegasinstallationer. Bemyndigelsen påtænkes endvidere anvendt til at fastsætte undtagelse fra kravet om efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet for virksomheder fra andre medlemslande inden for Den Europæiske Union eller lande, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

Det foreslås som noget nyt i *nr. 3*, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen i tilfælde, hvor en virksomhed har udvist forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejdet, kan pålægge virksomheden at få foretaget en ekstraordinær efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet.

Baggrunden for en ekstraordinær efterprøvning kan være, at en virksomhed har udført installationer, der ikke overholder de tekniske bestemmelser fx i stærkstrømsbekendtgørelsen eller gasreglementet. Det kan være en indikation af, at virksomhedens egenkontrol ikke er god nok. Der kan derfor være behov for, at kvalitetsledelsessystemet ved en ekstraordinær afprøvning gennemgås af en kontrolinstans. Hvis systemet ikke kan godkendes, kan Sikkerhedsstyrelsen tilbagekalde autorisationen, jf. forslagets § 23, stk. 1.

I henhold til § 5 a, stk. 4, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 9, stk. 6, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler om godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser.

Bestemmelserne foreslås videreført i *nr. 4*.

Bemyndigelsen forventes udmøntet i en bekendtgørelse, der fastsætter krav til kontrolinstansernes udøvelse af deres virksomhed, herunder krav om upartiskhed, krav om at de besidder de nødvendige kompetencer og krav om, at de anvender et kvalitetsledelsessystem samt de nærmere krav til systemet.

I *nr. 5* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om kontrolinstanser, som er etableret i et andet EU-land, i et EØS-land eller i et andet land, som EU har indgået aftale med, med henblik på implementering af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/123/EF af 12. december 2006 om tjenesteydelser i det indre marked med senere ændringer og EU-regulering om sikkerhed ved tjenesteydelser. Det medfører, at der for disse virksomheder vil kunne fastsættes regler om midlertidig eller lejlighedsvis levering af tjenesteydelser i Danmark.

I § 5 a, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 9, stk. 3 og 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det fastsat, at en virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører arbejder, virksomheden udfører i Danmark, og som kan godkendes efter regler fastsat i medfør af § 5 a, stk. 4, i lov om autorisation af elinstallatører mv. eller § 9, stk. 6, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Alternativt skal en virksomhed, der udfører arbejder på vand- og afløbsområdet, være tilsluttet en særlig tilsynsordning for så vidt angår disse arbejder.

Det foreslås, at disse bestemmelser videreføres i stk. 4, dog ikke for så vidt angår den særlige tilsynsordning. Denne ordning foreslås som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger ikke videreført.

I dag stilles ikke krav om, at kontrolinstanser er akkrediterede. Et krav om akkreditering vil imidlertid kunne medvirke til et kvalitetsløft af ordningen, idet godkendelsen af kontrolinstanser vil blive baseret på anerkendte internationale metoder.

Det foreslås derfor i *stk. 5*, at erhvervs og vækstministeren kan fastsætte regler om akkreditering af kontrolinstanser, herunder om at kontrolinstanser afholder omkostningerne i forbindelse med akkreditering og efterprøvning af deres egne kvalitetsledelsessystemer.

Med akkreditering menes en akkreditering af Den Danske Akkrediterings- og Metrologifond (DANAK), eller et tilsvarende akkrediteringsorgan, som er medunderskriver af relevante EA eller IAF multilaterale aftaler om gensidig anerkendelse.

Det er hensigten på lidt længere sigt at anvende hjemlen til at stille krav om akkreditering af kontrolinstanser.

Et krav om akkreditering af kontrolinstanser kan erstatte Sikkerhedsstyrelsens godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser. Akkrediteringsorganets akkreditering og efterprøvning af kontrolinstansernes kompetencer og kvalitetsledelsessystemer vil sikre kvaliteten af kontrolinstansernes arbejde på samme måde, som det er formålet med Sikkerhedsstyrelsens godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser.

Kapitel 6

Bortfald og tilbagekaldelse

Bortfald

Til § 21

En autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan bortfalde, såfremt visse forhold indtræder. Disse forhold følger i dag af § 8, stk. 2, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 1, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det følger af § 8, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en virksomhedsautorisation bortfalder, hvis virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører.

I henhold til § 8, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. bortfalder virksomhedsautorisationen, hvis den personlige autorisation bortfalder. Tilsvarende følger det af § 11, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at autorisationen bortfalder, hvis virksomheden ikke længere har en godkendt teknisk ansvarlig person tilknyttet.

Den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig bortfalder, hvis indehaveren afgår ved døden, forlader sin stilling permanent eller er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger, eller hvis virksomhedsautorisationen bortfalder, jf. § 8, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Som beskrevet i bemærkningerne til § 9 foreslås det, at en godkendelse som fagligt ansvarlig ikke bortfalder, fordi personen fratræder sin stilling som fagligt ansvarlig.

Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at virksomhedens autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet fremover bortfalder, hvis virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet, eller den fagligt ansvarlige er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

Det foreslås, herefter i *stk. 1*, at en autorisation eller godkendelse udstedt i medfør af forslagets §§ 9-11 bortfalder, når virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører, eller virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet, jf. forslagets § 9, stk. 1, nr. 1, eller den fagligt ansvarlige er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger.

Efter § 8, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen efter ansøgning give tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en autoriseret person henholdsvis en teknisk ansvarlig person tilknyttet. En sådan tilladelse kan gives for en periode af indtil 3 måneder uden særligt opsyn eller i op til 1 år under tilsyn af en anden autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed, der har samme forretningsområde som den virksomhed, der føres tilsyn med. Sikkerhedsstyrelsen kan forlænge perioden med indtil 6 måneder og kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

Bestemmelserne foreslås ikke videreført. Det foreslås i stedet, at virksomheden kan ansøge om en dispensation fra kravet om, at virksomheden skal have en fagligt ansvarlig tilknyttet i henhold til forslagets § 17. Der henvises til bemærkningerne til § 17.

Til § 22

I henhold til § 8, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 11, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger bortfalder den personlige autorisation henholdsvis godkendelsen som teknisk ansvarlig person, hvis den pågældende bliver fysisk eller retligt ude at stand til at udøve virksomheden.

Det kan være vanskeligt at vurdere, hvornår en person ikke er fysisk i stand til at udøve virksomheden, og det vurderes derfor, at denne situation ikke er egnet som bortfaldsgrund. Det foreslås derfor, at det alene er, hvis den fagligt ansvarlige ikke længere er myndig eller kommer under værgemål, at godkendelsen som fagligt ansvarlig bortfalder.

Det foreslås således, at en godkendelse som fagligt ansvarlig udstedt i medfør af forslagets § 14 bortfalder, når personen ikke længere opfylder betingelsen i § 14, stk. 1, nr. 2. Dvs. hvis den pågældende ikke længere er myndig eller kommer under værgemål eller samværgemål. Derimod bortfalder godkendelsen som fagligt ansvarlig ikke, når virksomhedens autorisation bortfalder eller bliver tilbagekaldt.

Hvis personen er ansat som fagligt ansvarlig i en autoriseret virksomhed, når godkendelsen bortfalder, vil virksomhedens autorisation også bortfalde i henhold til forslagets § 21. Virksomheden må herefter ansøge om en ny autorisation hos Sikkerhedsstyrelsen.

Tilbagekaldelse

Til § 23

Reglerne om tilbagekaldelse af en autorisation, en godkendelse som kompetent virksomhed, en personlig autorisation og en godkendelse som teknisk ansvarlig fremgår af §§ 9-11 i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og §§ 12-13 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det følger af § 9, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller godkendelse, når indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed ved udførelsen af installationsarbejde. Det følger endvidere af § 9, stk. 1, nr. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv., at tilbagekaldelse af en autorisation tillige kan ske, når indehaveren af autorisationen har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Denne tilbagekaldelsesmulighed blev indsat i lov om autorisation af elinstallatører mv. i forbindelse med ændring af huseftersynsordningen, hvor det blev indført, at sælger, for at kunne blive fritaget for at hæfte for mangler ved ejendommen, ud over tilstandsrapporten skal få udarbejdet en elinstallationsrapport. Det vil sige en rapport om funktionsdygtigheden og lovligheden af elinstallationerne i ejendommens bygninger. Det følger af § 4 a, stk. 1, i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v., at en sådan elinstallationsrapport skal udarbejdes af en autoriseret elinstallatørvirksomhed. § 9, stk. 1, nr. 1, i lov om autorisation af elinstallatører mv. blev derfor ændret således, at Sikkerhedsstyrelsens kompetence til at tilbagekalde en autorisation blev udvidet til også at omfatte tilfælde af forsømmelighed i forbindelse med gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

Endvidere følger det af § 9, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller godkendelse, når indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har overtrådt vilkårene for autorisationen eller godkendelsen, eller såfremt den løbende efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet viser grove mangler i egenkontrollen, eller den særlige tilsynsordning viser grove mangler i de udførte arbejder.

Endelig følger det af § 9, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller godkendelse, når indehaveren af autorisationen eller godkendelsen ikke længere opfylder betingelserne for at få en autorisation eller godkendelse.

Det foreslås, at de situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, fastsættes i *stk. 1*.

I *nr. 1* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet udstedt i medfør af forslagets §§ 9-11, når virksomheden har gjort sig skyldig i grov eller gentagen forsømmelighed ved udførelsen af installationsarbejder, herunder ved gennemgangen af faste elinstallationer og ved udarbejdelsen af elinstallationsrapporter.

I *nr. 2* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet udstedt i medfør af forslagets §§ 9-11, når kontrolinstansen ikke kan godkende kvalitetsledelsessystemet endeligt, eller den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet eller den ekstraordinære efterprøvning i henhold til regler fastsat i medfør af forslagets § 20, stk. 3, nr. 3, viser grove mangler i egenkontrollen.

I *nr. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet udstedt i medfør af forslaget §§ 9-11, når virksomheden ikke længere har en fysisk adresse i et medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, som Unionen har indgået aftale med om udøvelse af lovregulerede erhverv.

I *nr. 4* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet udstedt i medfør af forslaget §§ 9-11, når betingelserne for autorisationen eller virksomhedsgodkendelsen på gasområdet i øvrigt ikke længere er opfyldt.

I forhold til de gældende tilbagekaldelsesmuligheder er det med det foreslåede stk. 1 præciseret, at det er betingelserne om, at virksomheden skal have et godkendt kvalitetsledelsessystem, og at virksomheden skal have en fysisk adresse, der kan føre til tilbagekaldelse, såfremt de ikke længere er opfyldt.

Samtidig er det fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at det ikke kun er i forbindelse med den løbende efterprøvning af kvalitetsledelsessystemet, at der kan ske tilbagekaldelse, men også såfremt systemet ikke kan godkendes endeligt. Den endelige godkendelse af kvalitetsledelsessystemet skal ske inden et år efter udstedelsen af autorisationen. Det hænger sammen med, at virksomheden ved ansøgning om autorisation skal vedlægge bekræftelse på, at virksomheden har ansøgt om godkendelse af kvalitetsledelsessystemet, og at kontrolinstansen efter en foreløbig gennemgang har fundet systemet fyldestgørende.

Ligeledes kan det føre til tilbagekaldelse, såfremt betingelserne for autorisationen eller godkendelsen i øvrigt ikke længere er opfyldt. Det vil fx være tilfældet, hvis arbejdstiden for virksomhedens fagligt ansvarlige er nedsat således, at den fagligt ansvarlige ikke arbejder det antal timer ugentligt indenfor virksomhedens normale forretningsstid, som vil blive fastsat i medfør af forslaget § 12, nr. 2.

Det foreslås, at muligheden for administrativ tilbagekaldelse af en personlig autorisation eller en godkendelse som teknisk ansvarlig ikke videreføres for den fagligt ansvarlige. Hvis virksomheden har udført installationer i strid med de tekniske bestemmelser, er det de almindelige strafferetlige principper for valg af ansvarssubjekt, der afgør, om der ved siden af virksomhedsansvaret skal gøres et ansvar gældende mod den fagligt ansvarlige. Hvis der rejses tiltale mod den fagligt ansvarlige, kan domstolene samtidig tage stilling til eventuel rettighedsfrakendelse efter straffelovens § 79.

Det følger af § 9, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan tilbagekaldes for en bestemt periode eller indtil videre. Det følger endvidere af § 11 i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 13 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en tilbagekaldelse efter ansøgning kan ophæves af Sikkerhedsstyrelsen.

Med henblik på at gøre reglerne om tilbagekaldelse mere klare og entydige foreslås det, at disse bestemmelser ikke videreføres, og at konsekvensen af tilbagekaldelse af en autorisation herefter vil være, at den er ophørt. Det betyder, at virksomheden må ansøge på ny, hvis den på et senere tidspunkt igen opfylder kriterierne for at få en autorisation. Som omtalt i bemærkningerne til § 9 vil det i den situation ikke være tilstrækkeligt, at virksomheden har et forhåndsgodkendt kvalitetsledelsessystem. Virksomhedens kvalitetsledelsessystem skal være endeligt godkendt af en kontrolinstans.

I § 10, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger er det bestemt, at afgørelse om tilbagekaldelse af en autorisation eller godkendelse af den, som afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning herom. Sikkerhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

Det foreslås, at bestemmelserne videreføres i *stk. 2 og 3* med en præcisering af, at det er afgørelsens adressat, der kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Det foreslås samtidig at tilføje, at Sik-

kerhedsstyrelsen uden unødigt ophold anlægger sag mod den pågældende for hermed at præcisere, at myndigheden har en forpligtelse til at behandle anmodningen så hurtigt som muligt.

Hvis fristen for at forlange sagen indbragt for domstolene udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

I henhold til § 10, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 12, stk. 4, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger har anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 4*.

Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 7

Påbud

Til § 24

Der er i § 9, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsat bestemmelse om, at Sikkerhedsstyrelsen kan pålægge en virksomhed, der udfører arbejder i henhold til § 3, stk. 2-6, at virksomheden fremover kun er berettiget til at udføre sådanne elektriske arbejder ved anvendelse af autoriseret elinstallatør. Sådant pålæg kan gives, såfremt virksomheden groft eller gentagne gange overtræder stærkstrømsbekendtgørelsens krav eller anvender ikke-kvalificeret arbejdskraft til opgaverne. Pålæg efter bestemmelsens 1. pkt. kan gives for en periode på maksimalt 5 år.

Bestemmelsen blev indsat i loven i 2000, fordi der skete en udvidelse af de autorisationskrævende arbejder, som virksomheder med specialviden må udføre uden en autorisation som elinstallatør, til også at omfatte tavlefabrikanter, jf. § 3, stk. 4, i lov om autorisation af elinstallatører mv., producenter af fabrikmæssigt fremstillede store brugsgenstande, jf. § 3, stk. 5, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og producenter af fabrikmæssigt fremstillede bygningsdele, jf. § 3, stk. 6, i lov om autorisation af elinstallatører mv. Hvis disse virksomheder i større omfang overtræder de tekniske bestemmelser, skal der være mulighed for at fratage dem retten til at udføre sådanne arbejder. På tidspunktet for bestemmelsens vedtagelse kunne en autorisation tilbagekaldes for en periode på maksimalt 5 år, jf. den dagældende § 9, stk. 2. Denne bestemmelse blev ændret i 2006, så en autorisation nu kan tilbagekaldes for en bestemt periode eller indtil videre, fordi begrundelsen for at tilbagekalde autorisationen typisk stadig vil være aktuel efter 5 år, med mindre virksomheden har ændret på forholdene.

Som omtalt under bemærkningerne til § 6 foreslås det som noget nyt, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om undtagelser fra autorisationskravet ved producenters forberedelse af gasinstallationer, vandinstallationer og afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger ved fremstilling af bygningsdele. Dette er en udvidelse af de ellers autorisationskrævende arbejder, som særlige virksomheder må udføre uden autorisation. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at adgangen til at meddele påbud om brug af autoriseret virksomhed udvides svarende til, hvad der er gældende på el-området. Hermed har Sikkerhedsstyrelsen også over for de virksomheder, der udfører de pågældende vvs-installationer, mulighed for at gribe ind, såfremt det konstateres, at arbejdet ikke udføres sikkerhedsmæssigt forsvarligt.

Det foreslås derfor i *stk. 1*, at såfremt en virksomhed, der udfører elektriske arbejder i henhold til forslagets § 2, stk. 2-4, eller i henhold til regler fastsat i medfør af forslagets § 3, stk. 1, nr. 1-2, eller stk. 2, eller en virksomhed, der udfører gasinstallationer, vandinstallationer eller afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger i henhold til regler fastsat i medfør af forslagets § 6, nr. 2, groft eller gentagne gange overtræder krav i stærkstrømsbekendtgørelsen, gasreglementet, regler om vand- og

afløbsinstallationer eller øvrige sikkerhedskrav, kan Sikkerhedsstyrelsen påbyde virksomheden at lade sådanne arbejder udføre af en autoriseret virksomhed.

I forhold til § 9, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. rummer den foreslåede bestemmelse ikke mulighed for at give et påbud om at lade arbejderne udføre af en autoriseret virksomhed i tilfælde, hvor virksomheden anvender ikke-kvalificeret arbejdskraft. Det skyldes, at det er vanskeligt at foretage en vurdering af, om arbejdskraften er kvalificeret. Det afgørende må derfor være, om det autorisationskrævende arbejde, som virksomheden udfører, overholder de gældende krav i de tekniske bestemmelser. Hvis det ikke er tilfældet, kan bestemmelsen anvendes til at give virksomheden et påbud.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at tidsbegrænsningen af påbuddet i § 9, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. ikke videreføres. Det skyldes, at tidsbegrænsningen som nævnt er fjernet for så vidt angår tilbagekaldelse af en autorisation. Det forhold, der førte til, at Sikkerhedsstyrelsen udsteder et påbud efter § 9, stk. 3, i lov om autorisation af elinstallatører mv. vil ikke nødvendigvis være ændret efter 5 år. Det samme gør sig gældende for tilbagekaldelse af en autorisation. I stedet foreslås det at indføre en bestemmelse, hvorefter virksomheden kan anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes, såfremt forudsætningerne har ændret sig. Bestemmelsen kan bringes i anvendelse, hvis det viser sig, at der er oplysninger, som Sikkerhedsstyrelsen ikke havde på tidspunktet for påbuddets udstedelse. Bestemmelsen kan endvidere bringes i anvendelse, hvis forhold, der havde betydning for påbuddets udstedelse, efterfølgende ændrer sig. Her tænkes fx på den situation, hvor virksomheden har ansat en ny medarbejder med særlige kvalifikationer til at varetage udførelsen af de pågældende installationer, eller virksomheden kan dokumentere en kompetenceudvikling hos medarbejderne.

På den baggrund foreslås det i *stk. 2*, at hvis forudsætningerne for påbuddet, jf. bestemmelsens *stk. 1*, ændrer sig, kan virksomheden anmode Sikkerhedsstyrelsen om at vurdere, om påbuddet fortsat skal opretholdes.

I § 10, *stk. 1*, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. er det bestemt, at udstedelse af påbud efter lovens § 9, *stk. 3*, af den afgørelsen vedrører, kan forlanges indbragt for domstolene. Anmodning herom skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen inden 4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende. Afgørelsen skal indeholde oplysning herom. Sikkerhedsstyrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

Det foreslås, at bestemmelsen videreføres i *stk. 3 og 4* med en præcisering af, at det er afgørelsens adressat, der kan forlange afgørelsen indbragt for domstolene. Det foreslås samtidig at tilføje, at Sikkerhedsstyrelsen uden unødigt ophold anlægger sag mod den pågældende for hermed at præcisere, at myndigheden har en forpligtelse til at behandle sagen så hurtigt som muligt.

Hvis fristen for at forlange sagen indbragt for domstolene udløber på en lørdag, søndag eller helligdag, forlænges fristen til den følgende hverdag.

I henhold til § 10, *stk. 2*, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. har anmodning om sagsanlæg vedrørende påbud efter lovens § 9, *stk. 3*, opsættende virkning. Retten kan dog bestemme, at sagsanlægget ikke skal have opsættende virkning.

Bestemmelsen foreslås videreført i *stk. 5*.

Hvis påbuddet findes lovligt ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

Kapitel 8

Annoncering mv.

Til § 25

Det følger af § 12 i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 14 i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en person eller en virksomhed, der ikke er autoriseret eller godkendt som kompetent virksomhed, ikke ved annoncering eller på anden måde må foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan autorisation eller godkendelse haves.

Såfremt annonceringen eller lignende tiltag er egnet til at vække forestilling om, at den pågældende virksomhed har en autorisation eller godkendelse, er det i strid med bestemmelsen, og annonceringen eller lignende tiltag behøver således ikke konkret at have vakt en sådan forestilling. Det har ikke betydning, om virksomheden også har udført autorisationskrævende arbejde.

Det beror på en konkret vurdering, hvornår et forhold er »egnet til at vække forestilling«. Fx kan anvendelse af betegnelsen »vvs-installatør«, »vand- og sanitetsmester«, »elinstallatør« eller »kloakmester« samt annoncering under rubrikker med disse betegnelser i fagbøger mv. være i strid med reglerne. Ligeledes kan anvendelse af begreberne »vvs«, »el«, »vand- og sanitet« samt »kloak« i annonceringen efter omstændighederne indebære en overtrædelse af bestemmelsen. Ved vvs forstås i denne sammenhæng gas, vand og sanitet.

Det vurderes at være hensigtsmæssigt, at reglerne videreføres, så det udtrykkeligt fremgår, at en virksomhed, der ikke er autoriseret eller ikke har en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, ikke må foretage noget, der kan forlede forbrugerne til at tro, at den pågældende virksomhed er berettiget til at udføre autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Det foreslås således fastsat, at en virksomhed, der ikke har opnået autorisation efter forslaget § 9 eller § 10 eller en virksomhedsgodkendelse på gasområdet efter forslaget § 11, eller hvis autorisation eller godkendelse er bortfaldet eller tilbagekaldt, ikke ved annoncering eller på anden måde må foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at virksomheden har autorisation eller godkendelse.

Kapitel 9

Kontrol

Til § 26

Det foreslås, at der i *stk. 1* som noget nyt fastsættes en generel bestemmelse om tilsyn, hvorefter Sikkerhedsstyrelsen fører tilsyn med, at denne lov og regler fastsat i medfør af denne lov overholdes.

Med bestemmelsen præciseres Sikkerhedsstyrelsens hjemmel til at føre tilsyn ex officio. Der er således ikke tilsigtet en ændring i Sikkerhedsstyrelsens tilsyn.

I henhold til § 13 a, 2. pkt., og § 14, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. kan Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation er opfyldt, og alle oplysninger, der er nødvendige for at kontrollere en autoriseret elinstallatørs installationsarbejde.

I henhold til § 19, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger skal ejere og brugere af gasinstallationer, fabrikanter og forhandlere samt installatører efter anmodning meddele alle oplysninger, som er nødvendige for udførelse af tilsynsopgaver, der er omfattet af lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. I henhold til § 23 a, 2. pkt., i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og

afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen til enhver tid kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller godkendelse fortsat er opfyldt.

I *stk. 2*, foreslås det videreført, at Sikkerhedsstyrelsen kan kræve at få meddelt alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelse af tilsynet efter *stk. 1*.

I *stk. 3* foreslås det videreført, at Sikkerhedsstyrelsen endvidere kan kræve at få meddelt alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet fortsat er opfyldt.

Bestemmelsen afgrænses af det almindelige forbud mod selvinkriminering, som det blandt andet kan udledes af Den Europæiske Menneskerettighedskonventions artikel 6 samt § 10 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter (lov nr. 442 af 9. juni 2004). Er der konkret mistanke om, at det af oplysningerne vil fremgå, at den pågældende har begået noget strafbart, kan det således ikke kræves, at oplysningerne udleveres. I et sådant tilfælde må sagen overlades til politiets efterforskning.

Virksomhedernes oplysningspligt, der i dag er fastlagt i § 13 a, 1. pkt., i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 23 a, 1. pkt., i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, foreslås videreført i forslaget § 19, og der henvises til bemærkningerne hertil.

Til § 27

Efter § 14, *stk. 1*, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. har Sikkerhedsstyrelsen efter forudgående underretning uden retskendelse og mod forevisning af behørig legitimation adgang til offentlig eller privat ejendom med henblik på at undersøge eller lade undersøge elinstallationsarbejder udført af en elinstallatør, hvis der er formodet risiko for, at elinstallationen indebærer livs- eller brandfare, eller med henblik på at undersøge eller lade undersøge, hvorvidt en virksomhed har etableret og opretholder et kvalitetsstyringssystem i overensstemmelse med kravene hertil.

Efter § 19, *stk. 2*, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel.

Der er således to forskellige bestemmelser om adgang uden retskendelse i forbindelse med kontrol af elinstallationer og gasinstallationer. Det foreslås, at der indføres én bestemmelse om adgang uden retskendelse, der gælder både i forbindelse med kontrol af el- og gasinstallationer og i forbindelse med kontrol af virksomheder omfattet af loven. Kontrollen med vandinstallationer og afløbsinstallationer ligger uden for Sikkerhedsstyrelsens ressortområde.

Det foreslås i *stk. 1*, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse, har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter. Sikkerhedsstyrelsen har endvidere, hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til ejendomme og lokaliteter, hvorfra virksomheder omfattet af loven driver virksomhed. Hvis det skønnes nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol med virksomheder omfattet af loven, har Sikkerhedsstyrelsen tillige med samtykke fra den berørte borger eller virksomhed adgang til andre offentlige og private ejendomme og lokaliteter.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at der sker en mindre udvidelse af bestemmelsen i forhold til den rækkevidde, de gældende bestemmelser om adgang uden retskendelse har.

Bestemmelsens 1. pkt. indebærer, at hvis der er formodet risiko for farlige el- eller gasinstallationer, har Sikkerhedsstyrelsen adgang til offentlige og private ejendomme.

Baggrunden herfor er behovet for at kunne få adgang til steder, hvor der formodes at være farlige

el- eller gasinstallationer. Der kan være situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen ikke kan få adgang til en ejendom gennem en aftale med ejeren og derfor er nødsaget til at anvende bestemmelsen for at få eftersat og rettet den farlige installation.

Bestemmelsens 2. pkt. indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol med de autoriserede eller godkendte virksomheder, har adgang til virksomhedens lokaler.

Det kan være nødvendigt, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til virksomhedens lokaliteter, fx i tilfælde, hvor kontrolinstansen i forbindelse med efterprøvning af en virksomheds kvalitetsledelsessystem har registreret afvigelser. Her kan der være behov for, at Sikkerhedsstyrelsen fører kontrol hos virksomheden bl.a. med henblik på at undersøge, om virksomhedens udførte arbejder er i orden. Det kan endvidere være nødvendigt, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til virksomheden i tilfælde, hvor Sikkerhedsstyrelsen har fået oplysninger, der tyder på, at virksomheden ikke længere opfylder betingelserne for at have en autorisation eller godkendelse. Det kunne fx være oplysninger, der giver formodning for, at virksomheden ikke længere har en fagligt ansvarlig tilknyttet. Hvis Sikkerhedsstyrelsen ikke kan få disse oplysninger be- eller afkræftet, fordi virksomheden ikke vil udlevere oplysningerne, kan Sikkerhedsstyrelsen være nødsaget til at tage på tilsyn i virksomheden.

Om det er nødvendigt at få adgang til virksomhedens lokaliteter beror blandt andet på, om Sikkerhedsstyrelsen kan få tilstrækkelige oplysninger om virksomheden på anden måde. Fx hvis virksomheden kan indsende oplysninger om procedurer, kvalifikationer, udførte installationer mv. Det indgår i vurderingen af, om adgang må anses for nødvendig, hvordan kontrollen udføres mest effektivt.

Bestemmelsens 3. pkt. indebærer, at Sikkerhedsstyrelsen, hvis det skønnes nødvendigt for at føre en effektiv kontrol med de autoriserede eller godkendte virksomheder, har adgang til offentlige og private ejendomme og lokaliteter, såfremt der foreligger samtykke fra den berørte borger eller virksomhed.

Baggrunden herfor er behovet for at kunne føre en effektiv kontrol med de autoriserede og godkendte virksomheder. I tilfælde hvor Sikkerhedsstyrelsen har viden om, at en autoriseret eller godkendt virksomhed har begået fejl eller forsømmelighed ved udførelse af en installation eller ved servicering, kan det give anledning til at kontrollere den pågældende virksomhed og dens arbejde med henblik på at undersøge, om der er tale om en enkeltstående fejl, eller om der generelt er problemer med udførte installationer eller service. Dette for at forhindre gentagen forsømmelighed, som kan indebære risiko for farlige installationer. I sådanne tilfælde må Sikkerhedsstyrelsen have adgang til fx private hjem, hvor den pågældende virksomhed har udført installationer. For at få denne adgang skal Sikkerhedsstyrelsen indhente samtykke fra den berørte part. Såfremt det ikke er muligt at få et samtykke, er Sikkerhedsstyrelsen henvist til at undersøge installationerne hos en anden af virksomhedens kunder.

Det beror på en konkret vurdering af, om det er nødvendigt at få adgang til private eller offentlige lokaliteter eller, om de udførte el- eller gasinstallationer kan undersøges på anden måde. Fx ved at få tilsendt oplysninger fra borgeren eventuelt i form af fotos. Sikkerhedsstyrelsen har desuden i henhold til § 13, stk. 2, i lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel, jf. lovbekendtgørelse nr. 990 af 16. december 2003 med senere ændringer, mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid adgang til alle stærkstrømsanlæg samt alle lokaliteter, hvor der fremstilles, forhandles, oplagres eller benyttes el-materiel.

Hvis det ud fra en samlet vurdering er nødvendigt at få adgang til virksomhedens lokaliteter og andre lokaliteter, hvor virksomheden har udført installationer eller service fx private hjem, vil Sikkerhedsstyrelsen således kunne anvende bestemmelsen.

Hvis det derimod ikke skønnes at være nødvendigt for at gennemføre en effektiv kontrol at få adgang til de pågældende lokaliteter, vil bestemmelsen ikke kunne anvendes. Sikkerhedsstyrelsen er så henvist til at føre kontrol på anden måde fx ved at få tilsendt oplysninger fra virksomheden eller borgeren.

De kontrolinstanser, der er godkendt af Sikkerhedsstyrelsen efter forslaget § 20 til at godkende og

løbende efterprøve virksomhedens kvalitetsledelsessystem, foretager kontrol som en uafhængig tredje-part. Kontrolinstanser kommer således ikke ud i virksomheden som repræsentant for en myndighed, men på baggrund af en aftale mellem virksomheden og kontrolinstansen om kontrol af kvalitetsledelsessystemet. Det betyder, at såfremt en virksomhed ikke vil lade kontrolinstansen komme ind i virksomheden og foretage kontrollen, kan konsekvensen blive, at virksomhedens kvalitetsledelsessystem ikke kan godkendes. Dette vil føre til, at Sikkerhedsstyrelsen kan træffe afgørelse om at tilbagekalde autorisationen eller virksomhedsgodkendelsen på gasområdet med henvisning til forslaget § 23, stk. 1.

Det foreslås fastsat i *stk. 2*, at politiet om fornødent yder Sikkerhedsstyrelsen bistand.

Til § 28

§ 13 i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. fastsætter, at de enkelte elselskaber i forbindelse med krævede tilmeldinger og øvrige henvendelser skal kontrollere, at arbejder, der er omfattet af krav om autorisation og anmeldelsespligt i medfør af bestemmelser fastsat i medfør af lovens § 6, stk. 2, nr. 3, er udført af personer og virksomheder, der ifølge reglerne i loven er berettiget dertil.

Det foreslås, at der i bestemmelsen anvendes begrebet »indberetninger« i stedet for begrebet »tilmelding og øvrige henvendelser«, som er anvendt i den gældende lov. Samtidig præciseres det, at det er indberetninger i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller i medfør af regler fastsat i medfør heraf, der er tale om. Der er hermed ikke tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring.

Det foreslås således, at netvirksomheder for elforsyning i forbindelse med indberetninger, som er krævet i medfør af lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel eller regler fastsat i medfør heraf, skal kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

Regler om indberetninger findes i dag i § 4, stk. 4, i bekendtgørelse nr. 177 af 20. marts 1995 om administration m.v. af stærkstrømsloven. Heraf fremgår det, at der blandt andet skal foretages tilmelding af nye installationer og ændringer af bestående installationer under visse omstændigheder. Elinstallatøren skal ved tilmelding og færdigmelding af installationsarbejder følge de af netselskabet fastsatte forretningsgange.

Til § 29

Det følger af § 23, stk. 1, 1. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at gasleverandørerne i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer og tilsyn med eksisterende gasinstallationer skal føre tilsyn med, hvorvidt arbejdet er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder.

Det foreslås, at det i bestemmelsen præciseres, at gasleverandørernes forpligtelse ikke kun gælder i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer, men i forbindelse med alle meddelelser, anmeldelser mv., som er krævet ifølge gasreglementet. Derfor foreslås begrebet »indberetninger« anvendt. Der er hermed ikke tiltænkt nogen indholdsmæssig ændring af bestemmelsen.

Det foreslås således, at i forbindelse med indberetninger og i forbindelse med tilsyn med eksisterende gasinstallationer i henhold til lov om gasinstallationer og gasmateriel eller regler fastsat i medfør heraf, skal gasleverandører kontrollere, at arbejdet er udført af virksomheder, der ifølge reglerne i denne lov eller i regler fastsat i medfør af denne lov er berettiget dertil.

Den type af indberetninger, der skal foretages i dag, er fx anmeldelse af alle nye gasinstallationer og ændringer af eksisterende gasinstallationer, jf. gasreglementets afsnit A-2, punkt 2.2.1.1.b., og anmodning om gasleverandørens tilladelse til udførelse af en gasinstallation, der tilsluttes anlæg for ledningsført gas, jf. gasreglementets afsnit A-2, punkt 2.2.1.2.a.

Til § 30

Det følger af § 13, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 23, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at hvis et elselskab, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse eller en forsyningsvirksomhed konstaterer, at reglerne i lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller forskrifter udstedt i medfør heraf er overtrådt, eller hvis en autoriseret person eller virksomhed har gjort sig skyldig i andre forhold, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen eller godkendelsen, skal Sikkerhedsstyrelsen underrettes herom.

Det foreslås, at underretningspligten for elselskabet, gasleverandøren, kommunalbestyrelsen og forsyningsvirksomheden videreføres i forslaget med mindre sproglige tilpasninger. Blandt andet foreslås det, at begrebet »elselskab« ændres til »netvirksomhed for elforsyning«, og at begrebet »forsyningsvirksomhed« ændres til begreberne »en privat vandforsyningsvirksomhed«, »vandselskab« og »serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab«, da det er i overensstemmelse med de begreber, der i øvrigt anvendes i forslaget. Begrebet »netvirksomhed for elforsyning« defineres som en virksomhed, der driver et distributionsnet for el. Begrebet anvendes også i lov om elforsyning.

På den baggrund foreslås det, at en netvirksomhed for elforsyning, en gasleverandør, en kommunalbestyrelse, en privat vandforsyningsvirksomhed, et vandselskab eller et serviceselskab, der er koncernmæssigt eller ejermæssigt knyttet til et vandselskab, skal underrette Sikkerhedsstyrelsen, hvis det konstateres, at regler i denne lov eller regler udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, at der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller at en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har handlet på en måde, som vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen i henhold til forslaget § 23, stk. 1.

Hermed sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen bliver underrettet, såfremt netvirksomheden for elforsyning eller gasleverandøren i forbindelse med kontrolforpligtelserne efter forslagets § 28 eller § 29 eller på anden måde får kendskab til, hvis autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, er udført af virksomheder, der ikke er berettiget hertil, når der er udvist forsømmelighed ved arbejdets udførelse, eller når en autoriseret virksomhed eller en virksomhed med en virksomhedsgodkendelse på gasområdet har handlet på en måde, der vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisationen.

Tilsvarende sikres det, at Sikkerhedsstyrelsen bliver underrettet, såfremt en kommune, et vand- eller serviceselskab eller en privat vandforsyningsvirksomhed i forbindelse med tilsyn, klagesager eller på anden måde får kendskab til sådanne overtrædelser eller handlinger.

Kapitel 10

Administration

Til § 31

I henhold til § 6, stk. 2, nr. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 7, stk. 7, nr. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan ministeren fastsætte regler om fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation henholdsvis godkendelse som teknisk ansvarlig.

Disse bestemmelser foreslås videreført i § 31 for virksomhederne og de fagligt ansvarlige. Bemyndigelsen tænkes udmøntet i en bekendtgørelse, der fastsætter regler for fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation, virksomhedsgodkendelse på gasområdet, godkendelse som fagligt ansvarlig og andre ansøgninger i medfør af loven, fx ansøgning om dispensation efter forslagets § 17.

Til § 32

I henhold til § 3 a, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 22, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at skriftlig kommunikation til og fra Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør af disse love, skal foregå digitalt.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af regler om obligatorisk digital kommunikation.

Det er tanken, at bestemmelsernes bemyndigelse vil blive udmøntet i en bekendtgørelse, hvoraf det vil fremgå, hvem der omfattes af pligten til at kommunikere digitalt med Sikkerhedsstyrelsen, om hvilke forhold og på hvilken måde.

Den udmøntende bekendtgørelse vil bl.a. indebære, at skriftlige henvendelser mv. til Sikkerhedsstyrelsen om forhold, som er omfattet af lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller af regler, som er udstedt i medfør af disse love, ikke anses for behørigt modtaget i Sikkerhedsstyrelsen, hvis de indsendes på anden vis end den foreskrevne digitale måde.

Hvis oplysninger mv. sendes til Sikkerhedsstyrelsen på anden måde end den foreskrevne digitale måde, eksempelvis pr. brev, følger det af den almindelige vejledningspligt, jf. forvaltningslovens § 7, at styrelsen må vejlede om reglerne på området, herunder om pligten til at kommunikere på den foreskrevne digitale måde. Ved henvendelser til styrelsen kan styrelsen stille krav om, at den pågældende oplyser en e-mailadresse, som den pågældende kan kontaktes på i forbindelse med behandlingen af en konkret sag eller henvendelse til styrelsen. I den forbindelse kan der også pålægges den pågældende en pligt til at underrette styrelsen om en eventuel ændring i e-mailadressen, inden den konkrete sag afsluttes eller henvendelsen besvares, medmindre e-mails automatisk bliver videresendt til den nye e-mailadresse.

På sigt kan det komme på tale at udvikle digitale løsninger, herunder nye selvbetjeningsløsninger til brug for kommunikation om forhold, som er omfattet af loven eller regler udstedt i medfør af loven.

I den udmøntende bekendtgørelse kan der bl.a. fastsættes regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan sende visse meddelelser, herunder afgørelser, bortfald og tilbagekaldelser mv., til virksomhedens eller personens digitale postkasse med de retsvirkninger, der følger af lov om Offentlig Digital Post. Der kan desuden i den udmøntende bekendtgørelse fastsættes fritagelser fra pligten til digital kommunikation. Fritagelsesmuligheden tænkes bl.a. anvendt, hvor det er påkrævet at anvende en dansk digital signatur, men hvor der er tale om en person uden dansk CPR-nummer eller en virksomhed med hjemsted i udlandet, som ikke kan få en dansk digital signatur.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 1*.

I henhold til § 3 a, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 22, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte nærmere regler om digital kommunikation, herunder om anvendelse af bestemte it-systemer, særlige digitale formater og digital signatur eller lignende.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Det følger af § 3 a, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 22, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at en digital meddelelse anses for at være kommet frem, når den er tilgængelig for adressaten for meddelelsen.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

For meddelelser, der sendes til Sikkerhedsstyrelsen, er styrelsen adressat for meddelelsen. For meddelelser, som styrelsen sender, er den pågældende virksomhed eller fysiske person, som meddelelsen sendes til, adressat for meddelelsen.

Bestemmelserne betyder, at en meddelelse normalt vil anses for at være kommet frem til Sikkerhedsstyrelsen på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for styrelsen, dvs. når styrelsen kan behandle meddelelsen. Dette tidspunkt vil normalt blive registreret automatisk i en modtagelsesanordning eller et datasystem. En meddelelse, der først er tilgængelig efter kl. 24.00, anses normalt først for modtaget den dag, meddelelsen er tilgængelig.

På samme måde vil en meddelelse normalt anses for at være kommet frem til en virksomhed eller person på det tidspunkt, hvor meddelelsen er tilgængelig for den pågældende. En meddelelse vil blive anset for at være tilgængelig, selvom den pågældende ikke kan skaffe sig adgang til meddelelsen, hvis dette skyldes hindringer, som det er op til den pågældende at overvinde. Som eksempler herpå kan nævnes, at den pågældendes egen computer ikke fungerer, eller den pågældende har mistet koden til sin digitale signatur.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 3*.

Til § 33

§ 3 b, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 22 a, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger fastsætter, at erhvervs- og vækstministeren kan fastsætte regler om, at Sikkerhedsstyrelsen kan udstede afgørelser og andre dokumenter efter lov om autorisation af elinstallatører mv., lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler udstedt i medfør af disse love uden underskrift, med maskinelt eller på tilsvarende måde gengivet underskrift eller under anvendelse af en teknik, der sikrer entydig identifikation af den, som har udstedt afgørelsen eller dokumentet. Sådanne afgørelser og dokumenter sidestilles med afgørelser og dokumenter med personlig underskrift.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation.

Baggrunden for disse bestemmelser er at give hjemmel til at fravige underskriftskravet i lov om autorisation af elinstallatører mv. og lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, indtil spørgsmålet om generelt at fravige underskriftskravet – hvad enten der er tale om fysiske papirbreve eller breve, der sendes elektronisk – er reguleret i forvaltningsloven.

Da der endnu ikke eksisterer en sådan generel hjemmel, foreslås det, at bestemmelserne videreføres i *stk. 1*.

Bestemmelsen vedrører alene forhold, som er reguleret af lovforslaget. Ny lovregulering om identifikationskrav i forvaltningsloven vil ikke påvirke anvendelsen af denne bestemmelse, ligesom denne lovs bestemmelser om digital kommunikation ikke vil påvirke anvendelsen af andre love, fx forvaltningsloven, persondataloven eller offentlighedsloven. Forvaltningslovens bestemmelser om identifikationskrav kan træde i stedet for lovforslagets regler om digital kommunikation, hvorfor der ikke indføres en pligt til at anvende bemyndigelsen i lovforslaget.

I henhold til § 3 b, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 22 a, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan erhvervs- og vækstministeren fastsætte regler om, at afgørelser og andre dokumenter, der udelukkende er truffet eller udstedt på grundlag af elektronisk databehandling, kan udstedes alene med angivelse af Sikkerhedsstyrelsen som afsender.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2012 i forbindelse med indførelse af obligatorisk digital kommunikation. Hjemlen vil fx blive benyttet til at fastsætte regler om kvitteringsskrivelser for modtagelse af ansøgning om autorisation mv.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Til § 34

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af § 14 b, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 24 b, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at forskrifter udstedt i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv. eller lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, som indeholder krav til virksomheder mv., og tekniske specifikationer, der henvises til i sådanne forskrifter, ikke indføres i Lovtidende.

Bestemmelserne er indsat i de to love i 2008 for at sikre, at visse forskrifter og tekniske specifikationer inden for Sikkerhedsstyrelsens ressort, som hidtil havde været undtaget fra kravet om indførelse i Lovtidende, også fremover kan undtages fra indførelse i Lovtidende.

Bestemmelserne gælder kun tekniske forskrifter og tekniske specifikationer, der næsten udelukkende retter sig mod snævre kredse af professionelle, der anvender forskrifterne erhvervsmæssigt. De retter sig kun i meget begrænset omfang mod privatpersoner og andre uden for de anførte professionelle kredse.

Bestemmelserne er i dag anvendt i forhold til de af Sikkerhedsstyrelsen godkendte kontrolinstanser, idet der stilles krav om, at de efterlever standarden DS/EN ISO/IEC 17021. Standarden kan ikke offentliggøres i Lovtidende, da den ophavsretligt tilhører Dansk Standard.

Bestemmelsens *stk. 2* er en videreførelse af § 14 b, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 24 b, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, hvordan oplysning om indholdet af de forskrifter og tekniske specifikationer, der ikke indføres i Lovtidende, kan fås.

Bestemmelsens *stk. 3* er en videreførelse af § 14 b, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 24 b, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

I henhold hertil kan ministeren fastsætte regler om, at tekniske specifikationer, som ikke indføres i Lovtidende, skal være gældende, selvom de ikke foreligger på dansk.

Kapitel 11

Klageadgang

Til § 35

Det er fastsat i § 14 a, 1. pkt., i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 24 a, 1. 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at Sikkerhedsstyrelsens afgørelser efter lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, lov om autorisation af elinstallatører mv. eller efter regler fastsat i medfør af disse love ikke kan indbringes for anden administrativ myndighed.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 1*.

Det er endvidere fastsat i § 14 a, 2. pkt., i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 24 a, 2. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og

afløbsledninger, at afslag på ansøgning om autorisation, som er begrundet i de i § 7, stk. 1, nr. 3, i lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 8, stk. 1, nr. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger nævnte forhold, dog kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Som følge heraf kan afslag på ansøgning om autorisation begrundet med, at ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, indbringes for Erhvervsankenævnet.

Baggrunden for sagkyndig prøvelse af disse afslag er, at Sikkerhedsstyrelsen ved afslag på ansøgning om autorisation begrundet med, at ansøgeren i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde, foretager en skønsmæssig vurdering.

Bestemmelserne foreslås videreført i *stk. 2*.

Det følger endvidere af § 24 a, 3. pkt., i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, at afslag på ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed, bortset fra afslag begrundet i de i § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger nævnte forhold, ligeledes af virksomheden kan indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

Det betyder, at alle afslag på ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed kan indbringes for Erhvervsankenævnet med undtagelse af afslag begrundet med, at ansøgeren er straffet for overtrædelse af lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller regler fastsat i medfør heraf eller for lignende forhold pådømt i udlandet. Det skyldes, at Sikkerhedsstyrelsen ved stillingtagen til en ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed i modsætning til ved ansøgning om autorisation udøver en høj grad af skønsmæssig vurdering.

Som tidligere beskrevet foreslås ordningen med kompetente virksomheder afløst af en ordning med delautoriserede virksomheder og virksomhedsgodkendelser på gasområdet. Reglerne om delautorisationer og virksomhedsgodkendelser på gasområdet vil i højere grad, end tilfældet er med kompetente virksomheder, blive fastsat i en bekendtgørelse, hvor kriterierne for at opnå en delautorisation ligeledes vil fremgå. Der vil derfor ikke blive udøvet en lige så høj grad af skønsmæssig vurdering fra Sikkerhedsstyrelsens side i forbindelse med en ansøgning om delautorisation og virksomhedsgodkendelse på gasområdet. Det vurderes derfor, at der ikke er behov for en udvidet klageadgang i forbindelse med afslag på en delautorisation og virksomhedsgodkendelse på gasområdet.

Bestemmelserne herom foreslås derfor ikke videreført.

Kapitel 12

Straffebestemmelser

Til § 36

Bestemmelsens *stk. 1* er en videreførelse af § 15, stk. 1, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 25, stk. 1, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Det foreslås, at straffen for overtrædelse af de nævnte bestemmelser er bøde.

Det foreslås i *nr. 1*, at den, der udfører arbejde, som kræver autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet, uden at være berettiget til det, jf. forslaget § 2, § 4, § 5 og § 7, straffes med bøde.

Selv om der isoleret set kan være tale om en formel overtrædelse af loven, såfremt personer eller virksomheder, der ikke er berettiget til det, udfører autorisationskrævende arbejde eller arbejde, der kræver en

virksomhedsgodkendelse på gasområdet, kan det medføre en potentiel sikkerheds- eller sundhedsrisiko, hvilket bør afspejles i bødens størrelse.

Det foreslåede *nr. 2* er en videreførelse af § 15, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 25, stk. 1, nr. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. Det er dog fundet hensigtsmæssigt at præcisere, at det kun er den, der med forsæt eller ved grov uagtsomhed lader arbejde, som kræver autorisation eller virksomhedsgodkendelse på gasområdet, udføre af en virksomhed eller person, der ikke er berettiget til det.

Det foreslås i *nr. 3*, at overtrædelse af forslagets bestemmelse om den fagligt ansvarliges tilknytning til virksomheden i § 13, stk. 1, straffes med bøde.

§ 15, stk. 1, nr. 3, 4 og 5, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 25, stk. 1, nr. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger foreslås videreført i *nr. 4, 5, 6 og 7*. Som noget nyt vil overtrædelse af påbud efter forslagets § 24 dog også omfatte påbud om at lade arbejde udføre af en vvs-installatørvirksomhed, der har opnået autorisation efter § 9 eller delautorisation efter § 10 til det pågældende arbejde. Det følger af, at § 24 også omfatter arbejde inden for vvs-området.

I henhold til § 15, stk. 2, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. kan der i bestemmelser, der fastsættes i medfør af lovens § 3 og § 6, stk. 2, fastsættes straf af bøde for overtrædelse heraf. I henhold til § 25, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan der i forskrifter, der fastsættes i medfør af loven, fastsættes straf af bøde for overtrædelse af bestemmelserne i forskrifterne.

Det foreslås i *stk. 2*, at det i regler fastsat i medfør af forslagets § 3, § 6, § 8, § 12 og § 15 kan fastsættes, at overtrædelse af reglerne straffes med bøde.

Det foreslås som noget nyt i *stk. 3*, at der ved udmåling af straffen efter bestemmelsens stk. 1 og 2 særligt skal lægges vægt på, om overtrædelsen har fremkaldt fare for sikkerhed, sundhed eller miljø eller er gået som led i en systematisk overtrædelse af reglerne.

Hensigten med bestemmelsen er en skærpelse af bødestrafen under de nævnte omstændigheder for at sikre bødernes præventive effekt.

Fastsættelsen af straffen vil fortsat bero på domstolenes konkrete vurdering i det enkelte tilfælde af samtlige omstændigheder i sagen, og det angivne strafniveau vil kunne fraviges i op- og nedadgående retning, hvis der i den konkrete sag foreligger skærpene eller formildende omstændigheder, jf. herved de almindelige regler om straffens fastsættelse i straffelovens kapitel 10.

Til § 37

Den foreslåede bestemmelse er en videreførelse af § 15, stk. 3, i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og § 25, stk. 3, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Kapitel 13

Ikrafttræden, overgangsbestemmelser, ændringer i anden lovgivning og territorial gyldighed

Ikrafttræden

Til § 38

Det foreslås i *stk. 1*, at loven træder i kraft den 31. marts 2014.

I *stk. 2* foreslås det at ophæve den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv..

Til § 39

Det foreslås, at regler udstedt i medfør af lov om autorisation af elinstallatører mv., jf. lovbekendtgørelse nr. 989 af 8. december 2003 med senere ændringer, og i medfør af § 6, § 7, stk. 7 og 8, § 9, stk. 6, § 24, stk. 3, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003 med senere ændringer, forbliver i kraft, indtil de ophæves eller erstattes af regler udstedt i medfør af denne lov.

De resterende bemyndigelsesbestemmelser i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger videreføres i lov om gasinstallationer og gasmateriel. Reglerne udstedt i medfør af disse bestemmelser, fx gasreglementet, gælder derfor uændret.

Mange af forslagens bestemmelser er en videreførelse af bestemmelserne i den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, hvilket bevirker, at flere af de i medfør af de to love udstedte bekendtgørelser ikke skal ændres. Det vurderes derfor at være hensigtsmæssigt, at det generelt bestemmes, at regler udstedt i medfør af den gældende lov om autorisation af elinstallatører mv. og den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger opretholdes indtil videre.

De bekendtgørelser, der indeholder regler, der ikke vil være i overensstemmelse med lovforslaget, vil blive ændret samtidig med lovens ikrafttræden.

Overgangsbestemmelser

Til § 40

Det foreslås i *stk. 1*, at virksomhedsautorisationer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de bortfalder eller tilbagekaldes.

Det foreslås i *stk. 2*, at godkendelser som kompetente virksomheder meddelt før tidspunktet for denne lov ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en delautorisation, en virksomhedsgodkendelse på gasområdet, bortfalder eller tilbagekaldes.

I *stk. 3* foreslås det, at Sikkerhedsstyrelsen foretager en administrativ tilpasning af de gældende autorisationer, således at de tilknyttede personligt autoriserede elinstallatører og de teknisk ansvarlige personer bliver registreret som virksomhedernes fagligt ansvarlige.

I *stk. 4* foreslås det, at forslagens § 12, nr. 1, § 13, § 15, nr. 1, § 17, § 19, § 20, § 21, § 22, § 23, § 26, § 27, § 31, § 32, § 33, § 35, § 36 og § 37 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser som nævnt i bestemmelsens stk. 1-2.

Det vil sige, at autorisationer og godkendelser udstedt i medfør af tidligere gældende regler er omfattet af lovforslagets bestemmelser om udøvelse af virksomheden, adgang til dispensation, oplysningspligt, kvalitetsledelsessystem, bortfald, tilbagekaldelse, tilsyn, administration, klageadgang og straffebestemmelser.

Til § 41

Det foreslås i *stk. 1*, at personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer meddelt før tidspunktet for denne lovs ikrafttræden vedbliver at have gyldighed, indtil de eventuelt erstattes af en godkendelse som fagligt ansvarlig eller bortfalder.

Sikkerhedsstyrelsen foretager en administrativ tilpasning af allerede udstedte personlige autorisationer og godkendelser som teknisk ansvarlige personer.

Herved vil disse personer fremover være registrerede som fagligt ansvarlige.

Da de pågældende personer fik meddelt deres autorisation eller godkendelse som teknisk ansvarlig, levede de op til kravene, der var gældende på pågældende tidspunkt, herunder at have bestået en prøve og

være myndig mv. Endvidere afgav de erklæring om, hvorvidt de inden for de sidste 3 år var straffet for overtrædelse af relevant lovgivning. Der vil derfor ikke i forbindelse med, at disse personers godkendelse får status som en varig godkendelse som fagligt ansvarlig, blive krævet dokumentation for, at kravene i forslagens § 14 er opfyldt.

Det foreslås i *stk. 2*, at forslagens § 22 finder tilsvarende anvendelse for autorisationer og godkendelser nævnt i bestemmelsens *stk. 1*.

Det vil sige, at autorisationer og godkendelser udstedt i medfør af tidligere gældende regler bortfalder efter reglerne i forslaget.

Til § 42

Som omtalt i afsnit 3.6 i de almindelige bemærkninger og i bemærkningerne til § 9 foreslås det, at den særlige tilsynsordning, der kan anvendes af virksomheder, der udfører autorisationskrævende arbejde på vand- og afløbsområdet, ophæves.

Det foreslås, at virksomheder, som ved lovens ikrafttræden er tilsluttet en særlig tilsynsordning efter bestemmelsen i § 7, *stk. 1, nr. 2*, jf. § 9, *stk. 2*, i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, inden den 1. marts 2016 skal opfylde kravet i forslagens § 9, *stk. 1, nr. 2*.

Det vil sige, at de virksomheder, der er omfattet af en særlig tilsynsordning, inden 2 år fra lovens ikrafttræden skal have et fuldt etableret kvalitetsledelsessystem, der er godkendt af en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans.

Som det fremgår af bemærkningerne til § 9 har virksomheder, der er tilsluttet en særlig tilsynsordning, et minimum af kvalitetsstyring, der kan udbygges til et fuldt kvalitetsledelsessystem. Det vurderes derfor at være tilstrækkeligt med en frist på 2 år til at opfylde dette krav.

Ændringer i anden lovgivning

Til § 43

Det foreslås at ophæve de bestemmelser i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, der vedrører autorisation og godkendelse af virksomheder og personer. De resterende bestemmelser i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger bevares, og dermed opnås samme struktur på el-området og på vvs- og kloakområdet. På el-området vil denne lov herefter være gældende sammen med lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel i medfør af hvilken, de tekniske bestemmelser i stærkstrømsbekendtgørelsen er fastsat. Tilsvarende vil denne lov være gældende på vvs- og kloakområdet sammen med lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger i medfør af hvilken, de tekniske bestemmelser i gasreglementet er fastsat. Lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger og lov om elektriske stærkstrømsanlæg og elektrisk materiel indeholder udover hjemmel til at fastsætte tekniske bestemmelser også bestemmelser om produkter, installationer, anlæg mv.

Det foreslås endvidere, at der foretages få andre ændringer i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger. I *nr. 1* foreslås det, at titlen ændres til Lov om gasinstallationer og gasmateriel. Herved afspejler titlen, at loven fremover alene omhandler gasinstallationer og gasmateriel og ikke afløbsinstallationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

I *nr. 2* foreslås det, at § 1 nyaffattes, således at lovens formål alene relaterer sig til de tekniske bestemmelser for gasinstallationer og ikke til de bestemmelser, der omhandler autorisation og godkendelse.

I *nr. 4* foreslås det, at erhvervs- og vækstministeren i henhold til § 15 tillige kan fastsætte bestemmelser om gaskvaliteter. Det er en præcisering af, hvad der gælder i dag. Den korrekte gaskvalitet er afgørende for sikkerheden ved anvendelse af gasinstallationer. Bestemmelser om gaskvaliteter er i dag fastsat

i bekendtgørelse nr. 1264 af 14. december 2012 om gasreglementets afsnit C-12, bestemmelser om gaskvaliteter.

I henhold til § 19, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger kan Sikkerhedsstyrelsen bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel. Sikkerhedsstyrelsen har ikke selv en sådan adgang uden retskendelse, men kan altså bemyndige et kontrolorgan til at have adgang uden retskendelse. Denne situation er uhensigtsmæssig, da der kan opstå situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har behov for at kontrollere gasmateriel eller gasinstallationer, hvis der er en sikkerhedsrisiko. Det foreslås derfor i *nr. 5*, at § 19, stk. 2, i den gældende lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger ændres, således at Sikkerhedsstyrelsen har adgang uden retskendelse, og at Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige et kontrolorgan til at have denne adgang.

Bestemmelsen vil kunne anvendes i situationer, hvor det er nødvendigt, at Sikkerhedsstyrelsen får adgang til private eller offentlige lokaliteter. Det kan fx være i situationer, hvor Sikkerhedsstyrelsen har fået kendskab til, at en særlig type af gasinstallationer eller gasmateriel har en fejl, der gør, at der kan være risiko for sundhedsfare. Om det i sådanne situationer er nødvendigt for Sikkerhedsstyrelsen at få adgang til private eller offentlige lokaliteter beror på en vurdering. Blandt andet vurderes det, om risikoen ved den pågældende gasinstallation eller gasmateriel kan undersøges på anden måde, fx ved at få tilsendt oplysninger fra borgeren eller fra en autoriseret vvs-installatørvirksomhed, der har undersøgt installationen eller materiellet. Hvis det ud fra en samlet vurdering er nødvendigt at få adgang til private eller offentlige lokaliteter, kan Sikkerhedsstyrelsen anvende bestemmelsen.

I *nr. 3, 6, 7, 8, 9 og 10* ophæves bestemmelser, der vedrører autorisation, og som derfor ikke længere skal rummes i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger.

Til § 44

Klima-, energi- og bygningsministeren kan i medfør af § 24 b, stk. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger fastsætte regler om godkendelsesordninger for virksomheder, der installerer eller monterer små vedvarende energianlæg. Klima-, energi- og bygningsministeren kan i medfør af lovens § 24 b, stk. 3, fastsætte regler om, at en godkendelse efter regler udstedt i medfør af stk. 1, er betinget af, at virksomheden opfylder en række betingelser. Som betingelse kan sættes, at virksomheden er autoriseret eller godkendt som kompetent virksomhed efter lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller er autoriseret efter lov om autorisation af elinstallatører mv. Da reglerne om autorisation af el- og vvs-installatørvirksomheder med dette lovforslag foreslås samlet i en lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet, foreslås § 24 b, stk. 3, *nr. 1*, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger ændret som konsekvens heraf.

Reglerne om godkendte kompetente virksomheder i lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger foreslås med lovforslaget suppleret af regler om delautorisation for vvs-installatører.

Der foreslås som konsekvens heraf også en ændring af § 24 b, stk. 3, nr. 1, således, at autoriserede vvs-installatørvirksomheder, som både dækker vvs-installatørvirksomheder med fuld autorisation og med delautorisation og godkendte kompetente virksomheder på vvs-området er omfattede. Lovforslaget indeholder derfor ikke nogen materiel ændring af § 24 b, stk. 3, nr. 1, angående området for vvs-installatørvirksomheder. I lighed med vvs-området omfatter begrebet »elinstallatørvirksomhed« i den foreslåede § 24 b, stk. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger også både elinstallatørvirksomheder med fuld autorisation og med delautorisation. For at stille vvs- og el-områderne lige, indeholder lovforslaget derfor en materiel ændring af § 24 b, stk. 3, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger

angående området for elinstallatørvirksomheder, idet loven ikke tidligere gav mulighed for at stille som en betingelse for en godkendelse efter regler udstedt i medfør af lovens § 24 b, stk. 1, at virksomheden er delautoriseret som elinstallatørvirksomhed.

Reglerne i § 24 b, stk. 3, er sammen med de øvrige bestemmelser i kapitel 9 a i den gældende lov om fremme af energibesparelser i bygninger udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1047 af 26. august 2013 om en godkendelsesordning for virksomheder der monterer små vedvarende energianlæg. Klima-, Energi- og Bygningsministeriet har ikke aktuelle planer om at ændre bekendtgørelsen, hvis lovforslaget vedtages.

Forslaget indebærer, at der i § 24 b, stk. 3, nr. 1, i lov om fremme af energibesparelser i bygninger henvises til lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakområdet.

Til § 45

Bestemmelsen indebærer enkelte justeringer i lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendom m.v.

Nr. 1 indebærer, at lovens § 4 a, stk. 4, om strafansvar for personer, der udarbejder elinstallationsrapporter, ophæves, idet indholdet flyttes uændret til lovens kapitel 7, jf. nærmere herom nedenfor.

Nr. 2 indebærer, at indholdet af den ophævede § 4 a, stk. 4, indsættes uændret i § 22 som et nyt *stk.* 2. Ændringen sker af lovtekniske grunde med henblik på at samle lovens bestemmelser om straf i lovens kapitel 7.

I overensstemmelse hermed fastsættes det således i den foreslåede nye § 22, stk. 2, at straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på personer, der udarbejder elinstallationsrapporter. Visse af straffelovens bestemmelser om forbrydelser i offentlig tjeneste eller hverv, herunder om modtagelse af bestikkelse, misbrug af stillingen og pligtforsømmelse, vil således også fremover gælde for personer, der udarbejder elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

Nr. 2 indebærer endvidere, at der sker en ændring af lovens regulering af juridiske personers strafansvar, idet der i § 22 som et nyt *stk.* 3 indsættes, at der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5.

Den foreslåede nye § 22, stk. 3, indebærer, at juridiske personer, herunder aktie- og anpartsselskaber, der er autoriserede elinstallatørvirksomheder – og dermed har adgang til at forestå udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen – fremover vil kunne pålægges strafansvar for overtrædelser af de bestemmelser i straffeloven, der gælder på området.

Autoriserede elinstallatørvirksomheder vil således fremover – i overensstemmelse med de almindelige regler om juridiske personers strafansvar i straffeloven kapitel 5 – kunne pålægges strafansvar, hvis der sker overtrædelse af straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 i forbindelse med virksomhedens udarbejdelse af elinstallationsrapporter som led i huseftersynsordningen.

En elinstallatørvirksomhed vil eksempelvis kunne straffes efter straffelovens § 157, hvis der udvises grov eller oftere gentagen forsømmelse eller skødesløshed i overholdelse af de pligter, som er fastsat for udarbejdelse af elinstallationsrapporter.

Om de medarbejdere, der har udarbejdet den eller de konkrete elinstallationsrapporter, som begrunder strafansvaret for elinstallatørvirksomheden, også vil kunne straffes afhænger af de almindelige strafferetlige regler om valg af ansvarssubjekt. Denne retsstilling svarer til, hvad der efter lovforslaget i øvrigt vil gælde i forhold til strafansvar for medarbejdere i autoriserede el-installatørvirksomheder.

Den foreslåede § 22, stk. 3, indebærer desuden, at den hidtil gældende adgang til at pålægge juridiske personer strafansvar for overtrædelse af lovens § 19, stk. 1 (om pligt til at oplyse om fortrydelsesret), og bestemmelser fastsat i medfør af § 19, stk. 2, videreføres. Der vil således også fremover kunne pålægges f.eks. et selskab, der erhvervsmæssigt formidler salg af fast ejendom, strafansvar for at undlade at give

en køber de fornødne oplysninger om den fortrydelsesret på 6 hverdage, som gælder i forbindelse med forbrugeres erhvervelse af fast ejendom.

Færøerne og Grønland

Til § 46

Bestemmelsen vedrører lovforslagets territoriale gyldighed.

Lovforslagets ændringer sammenholdt med gældende lovgivning*Gældende formulering**Lovforslaget**Ændringer i anden lovgivning*

§ 43. I lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger, jf. lov-bekendtgørelse nr. 988 af 8. december 2003, som ændret ved § 2 i lov nr. 1382 af 20. december 2004, § 1 i lov nr. 1601 af 20. december 2006, § 2 i lov nr. 375 af 27. maj 2008, § 3 i lov nr. 364 af 13. maj 2009 og § 57 i lov nr. 1231 af 18. december 2012, foretages følgende ændringer:

1. Lovens *titel* affattes således:

»**Lov om gasinstallationer og gasmateriel**«.

2. § 1 affattes således:

§ 1. Lovens skal sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier.

3. § 2, stk. 1, nr. 3 og 4, kapitel 2, kapitel 3, og kapitel 4 ophæves.

Lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger

§ 1. Loven skal

1) sikre og opretholde et acceptabelt sikkerhedsniveau for gasinstallationer af hensyn til sikkerheden for personer og beskyttelse mod tab af værdier,

2) sikre kvaliteten af det udførte installationsarbejde på gas-, vand- og afløbsområdet under hensyntagen til forbrugernes interesser, generel beskyttelse mod tab af værdier og som led i den overordnede miljø- og sundhedsindsats og

3) fremme foranstaltninger til anvendelse af energi- og ressourcebesparende udstyr samt øvrige foranstaltninger som led i den overordnede miljø- og sundhedsindsats.

§ 2. Loven finder anvendelse på:

1) (...)

2) (...)

3) Vandinstallationer fra og med tilslutning til forsyningsledning (hovedledning) og omfattende he-

le installationen inkl. armaturer og installationsgenstande, medmindre tilslutningen sker til et forsyningsanlæg for en enkelt privat forbruger.

4) Afløbsinstallationer og dertil hørende kloakledninger fra og med tilslutningen til hovedkloak (gadekloak), herunder stikledninger, samt nedslivningsanlæg, samletanke m.m.

Kapitel 2

Virksomhedsområdet for autoriserede og godkendte kompetente virksomheder

§ 4. Gasinstallationer må kun udføres og service-res af virksomheder, der har opnået autorisation som vvs-installatør, eller som er godkendt som kompetent virksomhed til udførelse eller service-ring af særlige typer af gasinstallationer. Vandinstallationer samt afløbsinstallationer over terrænhøjde og i bygninger må kun udføres og serviceres af virksomheder, der har opnået autorisation som vvs-installatør eller vand- og sanitetsmester, eller som er godkendt som kompetent virksomhed til udførelse eller servicering af særlige typer vand- og sanitetsinstallationer.

§ 5. Afløbsinstallationer og afløbsanlæg i jord til og med gennemføring i gulv, fundament eller ydermur mod jord må kun udføres af virksomheder, der har opnået autorisation som kloakmester.

§ 6. Økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte bestemmelser om undtagelser fra autorisationskravet eller kravet om godkendelse som kompetent virksomhed i §§ 4 og 5 for følgende arbejder:

1) Arbejder, som gas- og vandforsyningsvirksomheder ved eget personale udfører ved installationer, som de forsyner med gas eller vand.

2) Arbejder, som den, der er ansvarlig for et kloakanlæg, ved eget personale udfører ved installationer, som er tilsluttet pågældende kloakanlæg.

3) Simple installationsarbejder, herunder udskiftning af armaturer og lignende, på vand- og afløbs-

området under nærmere angivne vilkår, hvor arbejdet ikke kan udgøre sundheds- og miljømæssige risici.

Kapitel 3

Autorisationsvilkår, vilkår for at opnå godkendelse som godkendt kompetent virksomhed samt afslag

§ 7. Autorisation som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester og som kloakmester gives af Sikkerhedsstyrelsen, når ansøgeren har dokumenteret, at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Virksomheden har tilknyttet en person, der er godkendt som teknisk ansvarlig person, jf. stk. 2.
- 2) Virksomheden har et godkendt kvalitetsstyrings-system eller er omfattet af en særlig tilsynsordning, jf. § 9.
- 3) Virksomheden er ikke under konkursbehandling eller likvidation.
- 4) Virksomheden har fast forretningssted.
- 5) Der er indbetalt gebyr, jf. stk. 8.

Stk. 2. Godkendelse som teknisk ansvarlig person gives, når det er dokumenteret, at følgende betingelser er opfyldt:

- 1) Den teknisk ansvarlige person har bestået en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt prøve.
- 2) Den teknisk ansvarlige person har haft relevant arbejde inden for det fagområde, hvor der søges autorisation, i sammenlagt mindst 1 år inden for de sidste 5 år, såfremt der er forløbet 5 år eller mere fra den dag, hvor vedkommende bestod den godkendte prøve.
- 3) Den teknisk ansvarlige person er myndig, er ikke under værgemål efter værgemålslovens § 5 eller under samværgemål efter værgemålslovens § 7 og har rådighed over sit bo.
- 4) Den teknisk ansvarlige person er tilknyttet virksomheden som medarbejder, som eneindehaver af

en enkeltmandsvirksomhed eller som deltager i et interessentskab eller i et kommanditselskab.

5) Såfremt den teknisk ansvarlige person er ansat, er den pågældende ansat med et opsigelsesvarsel svarende til funktionærlovens opsigelsesvarsel eller som tjenestemand.

6) Den teknisk ansvarlige person har en placering i organisationen, der giver ledelsesmæssige beføjelser og dispositionsret over virksomhedens autorisationskrævende arbejde.

7) Den teknisk ansvarlige persons tilknytning til virksomheden opfylder de krav, der stilles i regler fastsat i medfør af stk. 7, nr. 2.

8) Der er indbetalt gebyr, jf. stk. 8.

Stk. 3. Virksomhedens ejer eller, hvor virksomheden drives i selskabsform, den administrerende direktør og den teknisk ansvarlige skal afgive en skriftlig erklæring om, hvorvidt virksomheden eller de pågældende inden for de sidste 3 år er straffet for overtrædelse af denne lov eller bestemmelser udfærdiget i medfør af denne lov.

Stk. 4. Godkendelse som kompetent virksomhed inden for et begrænset arbejdsområde på gasområdet eller på vand- og sanitetsområdet kan meddeles af Sikkerhedsstyrelsen, når betingelserne i stk. 1, 2 og 3 er opfyldt. Der kan dog ske godkendelse som teknisk ansvarlig person af en person med en anden uddannelse end den i stk. 2, nr. 1, nævnte, hvis godkendelsen som kompetent virksomhed kan ske på baggrund af virksomhedens samlede kompetence efter regler fastsat i medfør af stk. 7, nr. 4.

Stk. 5. Sikkerhedsstyrelsen kan dispensere fra de i stk. 1, nr. 1-4, stk. 2, nr. 1-7, og stk. 4 nævnte betingelser.

Stk. 6. Stk. 2, nr. 1 og 2, gælder dog ikke for borgere fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, idet de vil få adgang til udøvelse af erhverv i overensstemmelse med fællesskabsretlige bestemmelser herom.

Stk. 7. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler

1) om fremgangsmåden ved ansøgning om autorisation, godkendelse som kompetent virksomhed og godkendelse som teknisk ansvarlig person,

2) om de vilkår, der skal gælde for autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, om forbindelsen mellem virksomheden, den teknisk ansvarlige person og det personale, der udfører arbejde under autorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed, herunder regler om den teknisk ansvarlige persons tilknytning til virksomheden,

3) om udøvelse af virksomheden som autoriseret og godkendt kompetent virksomhed,

4) om de prøver, der giver adgang til godkendelse som teknisk ansvarlig person og godkendelse som kompetent virksomhed, samt administrationen af disse prøver,

5) som er nødvendige for at opfylde Danmarks EU-retlige forpligtelser på de områder, som er omfattet af autorisations- og godkendelseskrav i medfør af denne lov og bestemmelser fastsat i henhold til denne lov.

Stk. 8. Sikkerhedsstyrelsen opkræver gebyr i forbindelse med ansøgning om autorisation som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester eller kloakmester eller godkendelse som kompetent virksomhed og for den samtidige godkendelse af hver teknisk ansvarlig person samt for efterfølgende godkendelse af en ny teknisk ansvarlig person. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om størrelsen og opkrævningen af disse gebyrer.

§ 8. Uanset om en virksomhed opfylder betingelserne i § 7 kan Sikkerhedsstyrelsen meddele afslag på autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed eller godkendelse som teknisk ansvarlig person i følgende tilfælde:

1) Under de omstændigheder, der er nævnt i straffelovens § 78, stk. 2.

2) Såfremt virksomheden, virksomhedens indehaver eller administrerende direktør eller den teknisk

ansvarlige i et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller i et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, er ikendt sanktioner for forhold, der kan sidestilles med de i straffelovens § 78, stk. 2, nævnte.

3) Såfremt virksomhedens indehaver eller administrerende direktør eller den teknisk ansvarlige i stilling eller erhverv i øvrigt har udvist en sådan adfærd, at der er grund til at antage, at virksomheden ikke vil blive drevet på forsvarlig måde.

Stk. 2. Ved afslag efter stk. 1, nr. 2, finder straffelovens § 78, stk. 3, tilsvarende anvendelse.

§ 9. En virksomhed, der ansøger om autorisation som vvs-installatør eller godkendelse som kompetent virksomhed på gasområdet, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører virksomheden på gasområdet, jf. dog stk. 3 og 4. Kvalitetsstyringssystemet skal godkendes og løbende efterprøves af Sikkerhedsstyrelsen eller en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 2. En virksomhed, der ansøger om autorisation som vvs-installatør eller som vand- og sanitetsmester, om godkendelse som kompetent virksomhed på vand- og sanitetsområdet eller om autorisation som kloakmester, skal, for så vidt angår den del af virksomheden, der vedrører vand- og afløbsområdet, enten have et kvalitetsstyringssystem som beskrevet i stk. 1 eller tilslutte sig en særlig tilsynsordning hos en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans, jf. dog stk. 3 og 4.

Stk. 3. En virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, som udfører arbejder på gasområdet i Danmark, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører disse arbejder. Kvalitetsstyringssystemet skal kunne godkendes efter regler fastsat i medfør af stk. 6. Såfremt virksomheden tillige udfører arbejder på vand- eller afløbsområdet i Danmark, skal virksomheden, for så vidt angår disse arbejder, enten fremlægge dokumentation for, at virksomheden har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører disse arbejder, og som skal kunne godkendes efter regler fastsat i medfør

af stk. 6, eller fremlægge dokumentation for, at virksomheden er tilsluttet en særlig tilsynsordning hos en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans, for så vidt angår disse arbejder.

Stk. 4. En virksomhed fra et andet medlemsland inden for Den Europæiske Union eller et land, hvormed Fællesskabet har indgået aftale, som udfører arbejder på vand- eller afløbsområdet i Danmark, skal fremlægge dokumentation for, at virksomheden enten har et kvalitetsstyringssystem, der vedrører disse arbejder, og som skal kunne godkendes efter regler fastsat i medfør af stk. 6, eller fremlægge dokumentation for, at virksomheden er tilsluttet en særlig tilsynsordning hos en af Sikkerhedsstyrelsen godkendt kontrolinstans, for så vidt angår disse arbejder.

Stk. 5. Omkostningerne i forbindelse med godkendelse og efterprøvning af en virksomheds kvalitetsstyringssystem og omkostningerne i forbindelse med tilslutning til en særlig tilsynsordning afholdes af den enkelte virksomhed.

Stk. 6. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter regler om de i stk. 1-4 nævnte kvalitetsstyringssystemers indhold, omfang, godkendelse og efterprøvning m.v., og den særlige tilsynsordnings omfang og procedure samt om godkendelse og efterprøvning af kontrolinstanser.

§ 10. (Ophævet).

Kapitel 4

Bortfald og tilbagekaldelse af autorisation og godkendelse som kompetent virksomhed

§ 11. En autorisation og en godkendelse som kompetent virksomhed bortfalder, når

1) virksomheden kommer under konkursbehandling, træder i likvidation eller ophører eller

2) virksomheden ikke længere har en godkendt teknisk ansvarlig person tilknyttet.

Stk. 2. Godkendelse som teknisk ansvarlig person bortfalder, hvis den pågældende afgår ved døden, forlader sin stilling permanent eller er fraværende i mere end 6 på hinanden følgende uger eller i

øvrigt bliver fysisk eller retligt ude af stand til at udøve virksomheden, eller hvis virksomhedsautorisationen eller godkendelsen som kompetent virksomhed for den virksomhed, som den pågældende er tilknyttet, bortfalder.

Stk. 3. Sikkerhedsstyrelsen kan efter ansøgning give tilladelse til midlertidig videreførelse af virksomheden uden en teknisk ansvarlig person tilknyttet, jf. § 7. Sådan tilladelse kan gives i en periode af indtil 3 måneder uden særligt tilsyn eller i op til 1 år under tilsyn af en anden autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed. Den tilsynsførende virksomhed skal have samme forretningsområde som den virksomhed, der føres tilsyn med. Sikkerhedsstyrelsen kan forlænge perioden med indtil 6 måneder. Sikkerhedsstyrelsen kan fastsætte vilkår for tilladelsen.

§ 12. Sikkerhedsstyrelsen kan tilbagekalde en autorisation, en godkendelse som kompetent virksomhed eller en godkendelse som teknisk ansvarlig person, når

1) indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har gjort sig skyldig i grov eller oftere gentagen forsømmelighed ved udførelse af installationsarbejde,

2) indehaveren af autorisationen eller godkendelsen har overtrådt vilkårene for autorisation eller godkendelse, eller såfremt den løbende efterprøvning af kvalitetsstyringssystemet viser grove mangler i egenkontrollen eller den særlige tilsynsordning viser grove mangler i de udførte arbejder, eller

3) indehaveren af autorisationen eller godkendelsen ikke længere opfylder betingelserne nævnt i § 7 eller i regler fastsat i medfør af § 7, stk. 7, og § 9, stk. 6.

Stk. 2. En autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan tilbagekaldes for en bestemt periode eller indtil videre.

Stk. 3. En afgørelse om tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 1-3, kan af den virksomhed, som afgørelsen vedrører, forlanges indbragt for domstolene. Anmodning om indbringelse for domstolene skal fremsættes over for Sikkerhedsstyrelsen senest

4 uger efter, at afgørelsen er meddelt den pågældende virksomhed. Afgørelsen skal indeholde oplysning herom. Styrelsen anlægger sag mod den pågældende efter retsplejelovens regler om borgerlige sager.

Stk. 4. Anmodning om sagsanlæg vedrørende tilbagekaldelse efter stk. 1, nr. 1-3, har opsættende virkning. Retten kan dog ved kendelse bestemme, at den pågældende virksomhed under sagens behandling ikke må udøve virksomhed som autoriseret eller godkendt kompetent virksomhed eller som teknisk ansvarlig person. Hvis tilbagekaldelsen findes lovlig ved dommen, kan det i denne bestemmes, at anke ikke har opsættende virkning.

§ 13. Tilbagekaldelse af en autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed kan til enhver tid efter ansøgning ophæves af Sikkerhedsstyrelsen.

§ 14. En virksomhed, der ikke har autorisation som vvs-installatør, vand- og sanitetsmester eller kloakmester, eller hvis autorisation er bortfaldet eller tilbagekaldt, jf. §§ 11 og 12, eller en virksomhed, der ikke er godkendt som kompetent virksomhed, eller hvis godkendelse som kompetent virksomhed er bortfaldet eller tilbagekaldt, jf. §§ 11 og 12, må ikke ved annoncering eller på anden måde foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan autorisation eller godkendelse haves.

Stk. 2. En virksomhed, der ikke er godkendt som kompetent virksomhed på gasområdet, eller hvis autorisation er bortfaldet eller tilbagekaldt, jf. §§ 11 og 12, må ikke foretage noget, der er egnet til at vække forestilling om, at en sådan godkendelse haves.

§ 15. (...)

Stk. 2. I gasreglementet kan der fastsættes:

1) Bestemmelser om konstruktion, funktion, overensstemmelsesvurdering, mærkning, salg og markedsføring af gasmateriel.

4. I § 15, stk. 2, indsættes efter nr. 7 som nyt nummer:

»8) Bestemmelser om gaskvaliteter.«

Nr. 8 og 9 bliver herefter nr. 9 og 10.

2) Bestemmelser om udførelse, afprøvning og kontrol af og service på gasinstallationer, herunder det anvendte gasmateriel.

3) Bestemmelser om benyttelse og vedligeholdelse af gasinstallationer, herunder det anvendte gasmateriel.

4) Bestemmelser om pligt for bygherrer, leverandører og installatører til at give gasleverandørerne oplysninger om konkrete installationer og installationsarbejder.

5) Bestemmelser om tilladelse til at udføre særlige arbejder på gasinstallationer og gasmateriel på grundlag af en særlig uddannelsesmæssig kompetence, herunder bestemmelser om, hvorledes sådanne tilladelser kan frakendes.

6) Bestemmelser om bygherrers, leverandørers og installatørers egenkontrol af udførte installationer samt leveret gasmateriel.

7) Bestemmelser om godkendelse af og tilsyn med gasleverandører og disses sikkerhedsarbejde, herunder tilsyn med de gasinstallationer, hvortil levering sker, samt bestemmelser om tilbagekaldelse af godkendelse.

8) Overgangsbestemmelser med hensyn til eksisterende gasinstallationer, herunder gasmateriel, der ikke er i overensstemmelse med reglementets bestemmelser.

9) Bestemmelser med henblik på at opfylde Danmarks forpligtelser i henhold til EU-retten vedrørende krav til gasinstallationer.

Stk. 3. (...)

§ 19. (...)

Stk. 2. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige et kontrolorgan til mod forevisning af behørig legitimation og uden retskendelse til enhver tid at have adgang til alle gasinstallationer samt alle lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasmateriel.

Stk. 3. (...)

5. § 19, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* Sikkerhedsstyrelsen har, hvis der er formodet risiko for farlige gasinstallationer eller gasmateriel, til enhver tid mod behørig legitimation uden retskendelse adgang til alle offentlige og private ejendomme og lokaliteter, hvor der forhandles, oplagres eller benyttes gasinstallationer og gasma-

teriel. Sikkerhedsstyrelsen kan endvidere bemyndige et kontrolorgan til at have tilsvarende adgang.«

§ 20. Sikkerhedsstyrelsen kan bemyndige andre offentlige myndigheder og private virksomheder til at udøve de beføjelser, der er nævnt i § 9, stk. 1 og 2, og § 19, stk. 2.

6. I § 20 udgår »§ 9, stk. 1 og 2, og«.

§ 23. Gasleverandørerne skal i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer og tilsyn med eksisterende gasinstallationer føre tilsyn med, hvorvidt arbejdet er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder. Gasleverandørerne skal tillige føre tilsyn efter bestemmelser i gasreglementet, jf. § 15, herunder tilsyn med, hvorvidt arbejdets kvalitet og installationernes tilstand er tilfredsstillende, og arbejdet er udført i overensstemmelse med gasreglementet.

7. § 23, stk. 1, 1. pkt., ophæves.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

§ 23. Gasleverandørerne skal i forbindelse med meddelelse om nye gasinstallationer og tilsyn med eksisterende gasinstallationer føre tilsyn med, hvorvidt arbejdet er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder. Gasleverandørerne skal tillige føre tilsyn efter bestemmelser i gasreglementet, jf. § 15, herunder tilsyn med, hvorvidt arbejdets kvalitet og installationernes tilstand er tilfredsstillende, og arbejdet er udført i overensstemmelse med gasreglementet.

8. I § 23, stk. 1, 2. pkt., udgår »tillige«.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

§ 23. (...)

Stk. 2. En kommunalbestyrelse skal i forbindelse med behandling af byggesager i henhold til byggelovgivningen påse, at arbejder med vand- og afløbsinstallationer, der anmeldes, er udført af autoriserede eller godkendte kompetente virksomheder.

9. § 23, stk. 2 og 3, § 23 a, § 24, stk. 3, § 24 a, 2. og 3. pkt., og § 25, stk. 1, nr. 1 og 2, ophæves.

Stk. 3. Hvis en gasleverandør, en kommunalbestyrelse eller en forsyningsvirksomhed konstaterer, at reglerne i denne lov eller i forskrifter udstedt i medfør af denne lov er overtrådt, eller at en virksomhed har gjort sig skyldig i øvrige forhold, som

vil kunne medføre tilbagekaldelse af autorisation eller godkendelse efter § 12, skal Sikkerhedsstyrelsen underrettes herom.

§ 23 a. Ændringer i de oplysninger, der er meddelt Sikkerhedsstyrelsen i forbindelse med udstedelsen af en autorisation eller en godkendelse, skal indberettes til Sikkerhedsstyrelsen. Sikkerhedsstyrelsen kan til enhver tid kræve at få alle oplysninger, der er nødvendige til vurdering af, om betingelserne for autorisation eller godkendelse fortsat er opfyldt.

§ 24. (...)

Stk. 2. (...)

Stk. 3. Økonomi- og erhvervsministeren fastsætter gebyrer for deltagelse i de i § 7 omhandlede kompetencegivende prøver. Gebyrernes størrelse fastsættes således, at omkostningerne ved administrationen af de kompetencegivende prøver dækkes ind.

Stk. 4. (...)

§ 24 a. Sikkerhedsstyrelsens afgørelser truffet efter denne lov eller efter regler udstedt i henhold til denne lov kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed. Dog kan afslag på ansøgning om autorisation, som er begrundet i de i § 8, stk. 1, nr. 3, nævnte forhold, indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende. Ligeledes kan afslag på ansøgning om godkendelse som kompetent virksomhed, bortset fra afslag begrundet i de i § 8, stk. 1, nr. 1 og 2, nævnte forhold, af virksomheden indbringes for Erhvervsankenævnet senest 4 uger efter, at afslaget er meddelt den pågældende.

§ 25. Med bøde straffes den, der

1) uden at være berettiget dertil udfører arbejde, som kræver autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed, jf. §§ 4 og 5,

2) lader sådant arbejde udføre af en virksomhed eller personer, der ikke efter denne lov er berettiget dertil, eller

3) overtræder §§ 14 og 19 eller nægter at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 17 og § 18, nr. 1 og 2, eller undlader at give oplysninger efter § 18, nr. 3, eller § 23 a, 1. pkt.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

§ 25. Med bøde straffes den, der

1) uden at være berettiget dertil udfører arbejde, som kræver autorisation eller godkendelse som kompetent virksomhed, jf. §§ 4 og 5,

2) lader sådant arbejde udføre af en virksomhed eller personer, der ikke efter denne lov er berettiget dertil, eller

3) overtræder §§ 14 og 19 eller nægter at efterkomme påbud eller forbud i medfør af § 17 og § 18, nr. 1 og 2, eller undlader at give oplysninger efter § 18, nr. 3, eller § 23 a, 1. pkt.

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. (...)

§ 24 b. (...)

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

1) virksomheden er autoriseret eller godkendt som kompetent virksomhed efter lov om gasinstallationer og installationer i forbindelse med vand- og afløbsledninger eller er autoriseret efter lov om autorisation af elinstallatører mv. eller

2) (...)

10. I § 25, *stk. 1, nr. 3*, udgår »§ 14 og« og », eller § 23 a, 1. pkt«.

§ 44. I lov om fremme af energibesparelser i bygninger, jf. lovbekendtgørelse nr. 636 af 19. juni 2012, foretages følgende ændring:

1. § 24 b, *stk. 3, nr. 1* affattes således:

»1) Virksomheden er autoriseret elinstallatørvirksomhed eller autoriseret vvs-installatørvirksomhed eller godkendt kompetent virksomhed efter lov om autorisation af virksomheder på el-, vvs- og kloakinstallationsområdet, eller«.

§ 45. I lov om forbrugerbeskyttelse ved erhvervelse af fast ejendomme m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 148 af 15. februar 2013, foretages følgende ændringer:

§ 4 a. (...)

Stk. 2. (...)

Stk. 3. (...)

Stk. 4. Straffelovens §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på personer, der udarbejder elinstallationsrapporter.

§ 22. (...)

Stk. 2. Er overtrædelsen begået af et selskab, en forening, en fond eller lignende, kan der pålægges den juridiske person som sådan bødeansvar.

1. § 4 a, stk. 4, ophæves.

2. § 22, stk. 2, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 2. Straffeloven §§ 144, 150, 152 og 155-157 finder tilsvarende anvendelse på personer, der udarbejder elinstallationsrapporter. «*

»*Stk. 3. Der kan pålægges selskaber m.v. (juridiske personer) strafansvar efter reglerne i straffelovens kapitel 5«*